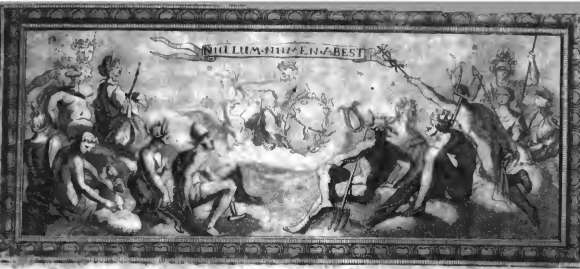
[illegible]

BELLUM
ET
EXCIDIUM
TROJANUM.

BELLUM ET EXCIDIUM TROJANUM,
ex
ANTIQVITATUM RELIQVIIS,
TABULA
præsertim,
Quam RAPHAEL FABRETTUS
edidit,
ILIACA
delineatum,
&
adjecto in calce Commentario illustratum
à
LAURENTIO BEGERO,
Serenissimi Electoris Brandenburgici Consiliario ab Antiquitatibus & Bibliotheca.

Prostat
Berolini & Lipsiæ,
Apud MICHAELEM RUDIGERUM.
Impressit
ULRICUS LIEBPERTUS, Typogr. Elect. Brandenb.
M DC XCIX.

VIRO
PER-ILLUSTRI & GENEROSISSIMO,
DNO. PAULO DE FUCHS,
Serenissimi & Potentissimi Electoris Brandenburgici
MINISTRO STATUS INTIMO:
Rerum Feudalium & Ecclesiasticarum Directori, Synedrii Ecclesiastici Præsidi, Hæreditario in Malchow, &c. &c.

Domino suo colendo

LAURENTIUS BEGER.

G*Ratæ mentis*, Per-ILLUSTRIS MÆCENAS, *eadem natura est, quæ est & Apis, melliferi illius animalculi, quod ex sylvis olim adductum, hodie etiam in hortis alimus. Ubi deficiunt Rosæ, favos ex flore quocunque, sentium etiam & rubi colligit, indeque si non digna, devota tamen Patrono suo munuscula parat.*

In horto Pieridum me collocavit Augusta Gloriosissimi FRIDERICI WILHELMI *Clementia: Conservavit hactenus Regia magnanimi* FRIDERICI III *Gratia; sed nec Ille collocavit, nec Hic conservavit, nisi Tuo,* VIR Per-ILLUSTRIS, *commendatum favore, Tuo subnixum suffragio. Recenti adhuc & devotâ memoriâ recolo, quàm benignè de edito à me Thesauro Electorali Palatino judicaveris, cùm post mortem Electoris Palatini* CAROLI, *specimen id, laboris & industriæ meæ testem, Legatus Electoralis Brandenburgicus, Perillustris à* MANDELSLO, *Aulæ Brennonicæ transmisisset: Quàm gratiosè de me senseris, cùm Numismata Cimeliarchii Archipalatini, duodecim ante annos, Clivos advexissem, Magnificamque inter Ministrorum Electoralium Coronam,* ELECTORI GLORIOSISSIMO *exponerem: Quàm comiter me exceperis, quàm largè fortunam meam, Palatino luctu perculsam & vacillantem stabilieris, cùm ad nutum Electoralem Berolinum advolassem, Tuumque præsidium & favorem, quâ submissione par est, mihi exorarem: Quàm generosè me commendaveris, cùm Thesauri El. Brandenburgici editionem pararem, satisque vertentibus, Tuô præsidiô denuò firmatus,* FRIDERICI III *demùm Gloriæ vulgarem. Sed dies & calamus mihi deficerent, si omnia à Te accepta, si omnia Tuo munere in me collata beneficia memoriâ pleniore enumerare vellem.*

Quantò majora sunt Tua in me merita, VIR Per-ILLUSTRIS, *tantò major animum meum subit pudor, quòd ne minimô hactenus indiciô Tibi significaverim, quâ submissione, quâque observantiâ Tibi me devinctum agnoscam. Non defuit voluntas,* MÆCENAS OPTIME. *Defuit digna Tuo fastigio victima, sine qua ad aram Tuam accedere nefas arbitrabar. Nec adhuc esset, nisi quod ex Rosis non datur, id ex Sentibus parari posse considerem. Fateor, in floridissimis Antiquitatum viridariis me versari; Sed* GLORIOSISSIMO AUGUSTO NOSTRO *dum munera colligo, brevis amœnitatum*

rosa

rosa evanuit, temporisque dicam lapsus? an fortunæ lusus? quod Tibi feram, nil nisi bellorum sentes, & excidii dumos mihi reliqui fecit.

Equidem scio, pacifico Tuo Genio hos minus convenire videri posse. Scio, non militari robore, sed civili prudentiâ Te solium Electorale Brandenburgicum fulcire: Non cædibus & prælis, sed aureo divini eloquii flumine Regum animos flectere: Non Martiâ Tubâ, sed justitiæ & pietatis jubare Terrarum Orbem implere. Scio, Te Palladium Pacis custodire, non auferre: felicitatem Publicum augere, non evertere: Principum securitatem tueri, non oppugnare. Quid igitur est? An Opera Agrippæ Mæcenati offeram? An Parmenionis Hephæstioni? Dicam, quid causæ subsit; sed eheu! lugens dico. Excidium Trojanum Excidium Patriæ meæ adumbrat! *Hoc igitur dum Tibi offero,* VIR Per-ILLUSTRIS, *simul per Orbem Terrarum Tuæ Gloriæ jacto, quâ humanitate profugos Palatinatu cives exceperis: Quâ benignitate eosdem* AUGUSTO NOSTRO *commendaveris: Quô favore etiam alibi dispersos juveris! Audiit belli Trojani Historiam, & cupidè audiit Dido, licet Pacifica regnum inter feras gentes constitueret. Audiit, & cupidè audiit Latinus, licet & ipse inter Italiæ Principes longa jam Pace floreret. Quid igitur dubitem, ostendere eandem etiam Tibi?*

O DULCE PACIS & DECUS & PRÆSIDIUM!

Tibi, inquam, & quidem pictam, & ex antiquis artificum priscorum monumentis delineatam, cùm tamen eam jam dudum ex Græcorum fontibus hauseris, & cum voluptate hauseris.

Sed majus est, quod bene me sperare jubet. Tantum Latino Trojana virtus placuit, ut & ex Trojanis Principibus Æneam sibi Generum legerit; Et Tibi, GENEROSISSIME, *Virtus Palatina placuit tantum, ut & Tibi Generum legeris Eum, qui Palatinos inter Proceres olim, & meritis radiabat & Prudentia. Nemo*

adeo

adeò in rebus Publicis hoſpes eſt, qui ignoret, quô zelô Per-Illuſtris WOLFGANGUS à SCHMETTAU, *ſub Divo* CAROLO LUDOVICO *Glorioſæ memoriæ Electore Palatino, regiminis in partem & cardinem venerit: Qua fide & induſtria ſub Electore* CAROLO, *præter alia negotia ſtatûs, etiam Legationes obierit: Qua Prudentia & dexteritate ſub utroque Principe ſaluti Imperii ſervierit. Æneam Pium, & fama ſuper æthera notum, excidio Trojano à* DIIS *legimus ereptum; Per-Illuſtrem à* SCHMETTAU, *Virtutibus & meritis notiſſimum Hectore Archipalatino fatis abſumto, imminenti Palatinatûs excidio* JUPITER MARCHICUS *præripuit, ſuæque clientelæ aſſeruit.* Illum *Latinus Deorum Miniſter, collocatâ filiâ unicâ in familiam ſuam aſcivit; Et* Hunc *collocatâ non minus filia unica, aſcivisti* Tu, MÆCENAS GENEROSISSIME, *Marchici Jovis & ipſe Miniſter fideliſſimus.*

Quid hinc? An Omen? An Votum? Utrumque ſanè! Sed quale Tua *modeſtia admittit: Non Imperii & bellorum, id enim* Te *averſari ſcio: ſed Virtutum, Felicitatis, Gloriæ! Durat adhuc Latini nomen: Durat adhuc Æneæ fama; Duret igitur &* Tibi! *Duret &* Per-*Illuſtri* à SCHMETTAW *Nomen, Fama, Felicitas! Ut Romana Virtus ex* Latini *&* Æneæ *viſceribus per Orbem* Terrarum *ad ſeros Nepotes perſtitit Glorioſa: Ita &* Tuam, Tuorumque *Virtutem & Gloriam, per generationes innumeras, renovent, augeant,*

Et Nati Natorum, & qui naſcentur ab Illis!

LECTORI

LECTORI CANDIDO.

EX quo eruditisſimum RAPHAELIS FABRETTI Opus mihi videre contigit, Commentarium quidem in Columnam Trajani, quâ par eſt attentione inſpexi, Nobilisſimum autem κειμήλιον, TABULAM ILIACAM, ejusdem laudatisſimâ & publicatam & dilucidatam operâ, quòd in eâ pleraque Belli Trojani geſta ingenioſè reperirem expreſſa, tanta cum voluptate contemplatus ſum, ut mihi temperare non potuerim, quin de eâdem diſtinctius proponendâ, addendisque iis, quæ accedere poſſent, adeoque de filo

Historiæ cogitarem, æqualiter & producendo & supplendo. Et licet pauca præterea repererim, ne sic tamen propositum differendum censui, *cum* quòd vel unica illa Tabula aliquô modô sufficere videretur, *tum* quod deficientia non faciliore viâ arbitrarer parari posse, quam si, quæ præstò sunt, ære expressa vulgarentur. Eô enim factô me consecuturum sperabam, non tantùm, ut Tabulæ illius contenta etiam ad eos cum fructu emanarent, ad quos Fabretti opera non pervenissent; Sed etiam, si quid amplificando & supplendo historiæ filo in Cimeliarchiis adhuc delitesceret, ut id vel propositis addi, vel addendum communicari posset. Accessit, & conantem impulit, instituti facilitas, quòd Fabrettus clarissimam facem jam prætulisset, adeoque parum temporis & laboris mihi impendendum foret. Rem igitur fidenter aggressus sum, & Bellum Trojanum ex primis fontibus, *Nuptiis* scilicet *Pelei & Thetidis* deduxi, in quibus Discordia malum, κακὴν πολεμοῖο γενέθλην, Deorum consessui projecit. Ex quibus nuptiis cùm prodierit *Achilles*, Græcorum toto Bello fortissimus, meritò *ejus Nativitatem & Educationem* subjeci; Quanquam enim propior interim excidii causa, *Judicium Paridis*, *Helenæque Raptus* accidisse videbuntur, rem tamen incertam facit Achillis ætas, cum ætate & annis excidii Trojani collata. Quicquid sit: Raptum secuta est Græcorum in Aulide conspiratio, quô tempore & *Achilles è Scyro evocatus* memoratur, & *Iphigenia* discrimen sacrificii Dianæ misericordiâ effugit, quæ proinde suo ordine seqvuntur, non minus ac *Naustathmon*, *Chryseidisque restitutio*, *iraque Achillis*, quæ

> Πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς ἀίδι προΐαψεν
> *Multas fortes animas Plutoni præmisit*,

Id quod in sequentibus, usque ad Achillis mortem, quanquam ex marmore mutilo, adhuc tamen luculenter adumbratur.

Achil-

Achillem excepit *Ajacis furor*, *Eurypyli fortitudo & interitus Palladium ab Ulysse & Diomede raptum*, *Eqvus Dureus in urbem receptus*, nequicquam dissvadentibus & *Laocoonte* & *Cassandra*, tandemque & *Trojæ excidium*, in quo *Cassandra ab Ajace violata*, *Coroebus à Peneleo interfectus*, *Priamus ad aram Jovis Hercei obtruncatus*, *Æthra à Nepotibus agnita*, *Æneæ pietas & fuga*, *Polyxenæ immolatio*, *Troadesque ad Hectoris tumulum* sorte divisæ, tandemque *Nauplii vindicta*, & historiæ colophon *Ulysses errores* seqvuntur, quibus *Sirenes prænavigavit*, *Proserpinæ Galeam dedicavit*, tandemque in patriam redux, *à cane suo agnitus est.*

Hæc sunt, quæ propositô Syntagmate ex Antiquitatum reliquiis, Tabulâ præsertim Iliacâ deduxi, eôque præcipuè fine in lucem protrudo, ut more peregrinantium, non tàm se aliis jactent, quàm aliorum monitis perficiantur, adeoque lumine postmodum pleniore Trojanam Historiam nobis pingere, ejusque Scriptores, *Homerum*, *Q. Smyrnæum*, *Coluthum*, *Tryphiodorum*, aliosque non paucos simul illustrare possent. Hoc ut obtineam non nudas figuras exhibeo, sed & inscriptionibus eas determino, & ne dubium remaneat, adjectô ad calcem Commentario illustro. Hunc equidem an publicarem, diu multumque hæsitavi. Deterrebat imprimis, quòd belli Trojani historias, non tantùm sublimi eruditione fulgentes, sed & mediocriter docti, utpote rem ex Poetis aliisque Scriptoribus notissimam, in picturis facilè viderentur agnituri, licet exiguis tantùm eæ designarentur indiciis. Deterrebat æternus Eruditissimi *Fabretti* & honos & calamus, quod is Tabulam Iliacam, quæ hîc tantùm non utramque paginam facit, imò & Marmora Aracælitana tàm exactè, tam luculenter illustrasset, ut post Homerum Iliada conscripturus videri posset, qui denuò id stadium decurrere, aut doctius quid in medium proferre conare-

 tur;

tur; sed vicit publicæ utilitatis studium, *tum* quòd Fabretti liber in Germania rarior sit, *tum* quòd etiam Doctioribus quibusdam, & præsertim in deliciis nostris minus exercitatis, interdum hærere soleat aqua, ubi minus id cogitares. Accessit & spicilegium nobis à Fabretto relictum, de quô, cùm legentibus occultum esse non possit, hîc tacere malim, quàm pluribus dicendo invidiam contrahere. Illud autem vel maximè movit, quòd Antiquitatis studium hodiè etiam ad juvenes descenderit, quorum commodis vel præcipuè erat studendum. His igitur ut qualicunque meâ opellâ præirem, calamum arripui, & licet ex meô pauca adjecerim, sed pleraque, quod hîc & ubique fateri non pudet, ex Fabretto desumserim, illud tamen laboris mei præmium me spero relaturum, ut quæ ille æternâ suâ cum gloriâ ad Tabulam Iliacam eruditè commentatus est, Musarum Cultoribus haud paulò distinctius, dicar, etiam extra Italiam obtulisse, & legenda, & spectanda. Vale! Et

Si quid novisti rectius istis,
Candidus imperti, si non, his utere mecum!

IN ANTIQVITATES BELLUM TROJANUM ADUMBRANTES COMMENTARIUS.

I.

NUPTIÆ PELEI ET THETIDIS. Thetidem, Nerei & Doridis filiam, Nympham Marinam, filium Patre suo fortiorem esse parituram, ore fatidico cecinerat Themis. Id à Prometheo edoctus Jupiter, licet amore saucius, noluit cum eâ congredi, sed Nepoti suo Peleo, Æaci filio, eam dedit conjugem, sive invitam sive volentem. Nuptiæ in Pelio Thessaliæ monte, circa Chironis Centauri antrum, memorantur celebratæ, eoque omne Deorum Genus invitatum, exceptâ Discordiâ. Hæc igitur ut contemptum ulcisceretur, Pomum aureum, inscriptum PULCHRIORI! Nuptiali Deorum consessui projecit: Quò visô admiratio primùm, posteà autem & Dearum æmulatio, & de

formâ certamen ſubiit, Junonis præſertim, & Veneris, & Minervæ, quòd unaquæque pulchritudinis ut gloriam, ita & præmium ſibi vendicaret. Litem absque invidia diremturus Jupiter, Pomum Mercurio dedit, juſſitque Deas ad Paridem deducere, Priami filium, in Ida monte Parentis pecora paſcentem, ut ille formas dijudicaret, ſimulque pomum, melioris præmium, PULCHRIORI addiceret. Rem Latius præter alios deſcripſerunt Hyginus Fab. LIV. & Coluthus *de Raptu Helenæ*: Eamque contemplamur & propoſito in Marmore, licet in pluribus mutilo, tali tamen, ut non obſcurè adhuc *Dii in Pelio monte conſidentes*: non obſcurè *Chiron ex antro ſuo proſpiciens*: Ipſa denique

Sciſsâ DISCORDIA pallâ

agnoſcatur, eô habitu, quô pomum projeciſſe veriſimiliter fingitur.

2. ACHILLIS NATIVITAS. Eô modô hæc delineatur, quô partu jam ſolutus Achilles à nutrice abluitur, idque in conſpectu matris, lectô adhuc, ob languorem in puerperio contractum, inſidentis. De ritu Puerperii & Ablutione videndus Caſpar Bartholinus, qui tamen, quod in propoſito Lotionem adumbrat, judice Fabretto, perperam ad ſuſceptionem ex tellure transfert.

3. ACHILLES STYGI IMMERSUS. Rarô ſanè ſive fabulæ ſive Hiſtoriæ invento; Si enim Apollonium in *Argonauticorum quarto* audias, Thetis

Urere mortales nocturno tempore carnes
Conſuerat flammis, ungebat luce diurnâ
Ambroſiâ tenerum corpus, quò quicquid adeſſet
Mortale eximeret, triſtem lueretque ſenectam.

Sed de Styge teſtatur Thetis ipſa apud Statium, *Achilleidos Libro* 1. v. 269.

Progenitum Stygis amne ſevero.
Armavi, totum utinam!

Imò & v. 133.

— *Sub inania natum*
Tartara, & ad Stygios iterum fero mergere fontes.

Et v. 180. Græci:

Quemne alium Stygios tulerit ſecreta per amnes
Nereis, & pulchros ferrò perſtrinxerit artus?

Id feciſſe dicitur Thetis, ut filium invulnerabilem efficeret; Sed fata intervertere non potuit. Talum dextrum, quem in marmore apprehendit, Stygis aqua non tinxit: Indeque & hunc ſolum Achilles mortalem habuiſſe, eumque ab Apolline, Paridem ſe ſimulante, percuſſum memorat Hyginus.

4. ACHILLES CHIRONI TRADITUS.) Id non à Thetide, ſed à Peleo

Peleo factum, Bathycles pinxit, apud Pausaniam *in Lacon*; Sed Marmori subscribit Orpheus *in Argonaut.* v. 383.

> Τόφρα καὶ ἡμέτερον κοῦρον Θέτις ἀργυρόπεζα
> Νήπιον ἀρτιγένεθλον ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα.
> Πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη, χείρωνί δ' ἔδωκεν
> Εὖ μὲν ἐπισταμένως ἀγαπαζέμεν ἠδ' ἀτιτάλλειν.
>
> *Ut nostrum puerum Thetis argenteos pedes habens,*
> *Infantem nuper editum in lucem, in ulnis accipiens*
> *Pelium frondosum ascendit, Chironique dedit,*
> *Ut eum scitè amaret & nutriret.*

5. ACHILLES VENATIONES EDOCTUS. Leonem in marmore venatur Achilles, idque ad mentem Statii, apud quem Lib. II. v. 404. Achilles ipse:

> *Quid nunc tibi prælia dicam*
> *Sylvarum? & vacuos sævo jam murmure saltus?*
> *Nunquam ille imbelles Ossæa per avia Lynces*
> *Sectari, aut timidas passus me cuspide Damas*
> *Sternere; sed tristes turbare cubilibus Ursas,*
> *Fulmineasque sues, & sicubi maxima Tigris*
> *Aut seducta jugis fœta spelunca LEÆNÆ.*

Inde & Leonum visceribus se victitasse memorat L. II. v. 381.

> *Dicor & in teneris, & adhuc crescentibus annis,*
> *Thessalus ut rigido senior me monte recepit,*
> *Non ullas ex more dapes habuisse, nec almis*
> *Uberibus satiasse famem, sed spissa LEONUM*
> *Viscera, semianimesque Libens traxisse medullas.*

Philostratus licet his contrarietur, appositè tamen ad Achillem, Chironi insidentem: διδάσκει inquit ὁ χείρων τὸν Ἀχιλλέα ἱππάζεσθαι, καὶ κεχρῆσθαι αὐτῷ, ὅσα ἵππῳ, καὶ συμμετρεῖται μὲν τὸ δρόμον ἐς τὸ ἀνεκτὸν τῷ παιδὶ καγχάζοντι δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἥδεσθαι, προσμειδιᾷ μεταστρεφόμενος. *Docet Chiron Achillem equitare, ipsoque ut equo uti, & ad pueri quidem ætatem ac vires cursum metitur, ei verò præ gaudio ridenti conversus ac respiciens arridet.* Achillem Chironis tergo non quidem insidentem, sed insistentem, exhibet etiam Gemma sequens ex Gorlæo Edit. Gronov. deprompta.

6. ACHILLES MUSICAM EDOCTUS. Tradit id Philostratus *in Heroicis*, Imò & Statius L. I. v. 118. ubi de Chirone Achillem docente:

Labor unus inermi,
Nosse salutiferas dubiis animantibus herbas,
Aut monstrare Lyra veteres Heroas alumno.

Id quod & Achilles postea Deidamiam docuisse fingitur L. I. v. 163. imò & ipse exercuisse, apud Homerum teste Plutarcho *de Musicâ*.

7. JUDICIUM PARIDIS. Fabula videri poterit apud Coluthum *de raptu Helenæ*, Lucianum in *Dial.* & alios. Ad marmor notandum, Deas in eo nudas exhiberi, ad mentem Luciani, apud quem Paris: γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι. *NUDAS videre volo*; Et Ovidii, apud quem Helena, *in Epist. ad Paridem*:

In altæ vallibus Idæ
Tres tibi se NUDAS exhibuêre Deæ.

Idem judicium Paridis etiam in Numismate exhibetur, apud Celeb. Morellium in specimine rei nummariæ Tab. XI. tale.

8. HELENÆ RAPTUS. De raptu Helenæ videndus Dictys Cretensis, Coluthus, & alii. Proposita pictura non tam raptum, quàm Paridis cum Helena collo-

colloquium adumbrat, quod raptum præcessit. Notandum autem est, quam Pateram Causæus arbitratur, pateram non esse, sed Apophoretam, uti latius demonstratum dabitur in Thes. El. Brand. Tom. II.

9. ACHILLES DEIDAMIÆ COHABITANS. Ut Thetis Achillem in Scyrum detulerit, ibique Lycomedi, inter Regias virgines, habitu muliebri educandum, commendaverit, pluribus cecinit Statius in *Achilleide*, viderique potest & Apollodorus *L. III. Biblioth.* & Hyginus *Fab. XCVII.* aliique.

Fabula nota quidem, sed non indigna referri,
Scyrias Æmonio victa puella viro.

Proposito in marmore, non equidem ex calamo Papinii

Vi potitur votis, & toto pectore veros
Admovet amplexus;

Sed in lecto jacenti votis suis fruiturus appropinquat.

10. ACHILLES ULYSSIS ASTU DETECTUS. Rem enarrant Hyginus *Fabula XCVI.* Philostratus *in Iconibus*, Statius L. II. *Achilleidos*, ubi v. 200. & seqq. ad marmor sequentia notentur:

Jam pectus amictu
Laxabat, cùm grande TUBA, sic jussus, AGYRTES
Insonuit. Fugiunt disjectis undiq; donis,
Implorantq; Patrem, commotaq; prælia credunt.
Illius intacta cecidere à pectore vestes,
Jam CLYPEUS, breviorq; manu consumitur HASTA.

Et paulò post:

Alia plangebat parte retectos
Deidamia dolos, cujus cùm grandia primùm
Lamenta, & notas accepit pectore voces,
Hæsit, & occulto virtus infracta calore est.

11. IPHIGENIÆ SACRIFICIUM.) Fabulam habet Hyginus n°. XCVIII. viderique potest & Euripides *in Iphigenia in Aulide.* In proposito marmore Iphigenia jamjam immolanda aræ assidet: Adstant utriumque Græcorum Proceres: Dea autem ad latus conversa victimam quasi abominatur. Ita Ovidius Met. XII. ubi fabulam tangit:

Victa Dea est, nubemq; oculis objecit.

12. ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ GRÆCORUM. Ναύσταθμον fuit portus Trojanus, ita dictus, quòd Græci navibus in eum appulissent. Juxta Sigæum fuisse, Segmentum hoc ostendit, & adstipulatur Strabo, Lib. XIII. ὅτι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς Σιγείῳ.

Inde & Ovidius de primo congressu: *Jam Sigæa tenebant littora.* Sigæum autem jam tunc munitum fuisse, constat ex turri, & probat Fabrettus ex Herodoto Lib. V. cap. XCIV.

13. CHRYSES APOLLINEM CONTRA GRÆCOS INVOCANS.) Idque ob Chryseidem filiam sibi raptam, repulsamque, qua Agamemnon eam repetenti negaverat. Vide omninò Homerum Il. A. à principio & v. 37. ubi has ejus preces Poeta refert:

Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ' ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ. Εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ,
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Audi me, argenteum arcum habens, qui Chrysam tueris,
Cillamq; valdè divinam, Tenedoq; fortiter imperas,
Smintheu! Si quando Tibi gratum templum coronavi,
Vel si quando Tibi pingues coxas cremavi
Taurorum & caprarum, hoc mihi perfice desiderium.
Pendant pœnas Danai ob meas lacrymas tuis sagittis.

14. PESTIS: Scilicet ad preces sacerdotis, ab Apolline, Græcorum castris immissa. Non frustra autem simulacro *canis* & *hominis jacentis* adumbratur; Homero enim canente Il. A. v. 49. seqq. Apollo

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς.
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἀφιεὶς
βάλλ'.
Mulos quidem primum invasit & CANES veloces.
Sed postea in IPSOS (homines) sagittam mortiferam immittens
jecit.

15. GRÆCI DE PESTE CONSULTANTES. Eò modò concilium hic pingitur, quô causam jam & remedium, *reddendam nempe Chryseidem*, à Calchante edoctus Agamemnon, cum Achille in rixam descenderat, qui proinde, ut Homerus Il. A. v. 194. canit.

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη,
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα.
Traxit è vagina magnum ensem, venit autem Pallas,
Stetitq; retrò, & per flavam comam cepit Pelidem.

Nestor,

Nestor, qui & ipse componendæ rixæ frustrà concionatus memoratur, Agamemnoni assidet, senis instar depictus, quòd ut Homerus, Il. A. v. 250. ait:

ἤδη δύο γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων

Jam duæ ætates variè linguium hominum ei defecissent.

16. Ulysses Chriseidem reducens. Imò eâ reductâ hecatomben agens; Quod enim Homerus Il. A. v. 440. de Ulysse cecinit, Chryseidem

ἐπὶ βωμὸν ἄγων

Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει.

ad altare ducens

Patri charo in manibus posuit.

Id in marmore jam factum cernimus, ipseque Ulysses ad Hecatomben regressus, eam ordine statuit ad altare adducendam. Id eum fecisse, indeque ab ara retraxisse & jugulasse, pluribus cecinit Homer. d. Il. A. v. 446. seqq.

17. Thetis Jovi supplicans. Idque pro Achille, contra Græcos, quòd Agamemnon ei Briseidem abduxisset. Sedet Jupiter, & ante eum sedet & Thetis, manu sinistrâ ejus genu tangens, qualiter Homerus habet, Il. A. 498. seqq.

Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων

Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·

Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων

Σκαιῇ.

Invenit autem latè videntem Saturnidem seorsim sedentem ab aliis,

In summô vertice eminentis Ulympi:

Et ante ipsum sedit, & PREHENDIT GENUA

SINISTRA MANU.

Qualiter & mansit, cùm Jupiter aliquantisper tacitus responsum distulisset, v. 512.

Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων

ὡς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖθις.

Thetis autem, sicut apprehenderat genua,

Sic tenebat inhærens, & rogabat iterum.

Donec scilicet Jupiter precibus commotus, motô capite annuit v. 524. quò fortasse retuleris, quòd Jupiter Thetidi dextram in segmento nostro porrigit.

18. Neptunus Ajacem concitans. Cùm Jovem in partes traxisset Thetis, variæ secutæ sunt præliorum & cladium vicissitudines. Eas Homerus à Libro II. ad XIII. usque memoratas, ex Tabula Iliaca, ingenti sanè & deplorabili jacturâ, injuria temporis sustulit. Actum videbatur de Græcis, cùm & murum, quem castris suis obduxerant, Ducibus Sarpedone & Hectore Trojani superassent.

assent. Sed Dii rem restituêre. Neptunus, quod in segmento nostro facit, tum Danaos universos in prælium reduxit, tum in specie *Ajaces* concitavit. Ita enim Homerus Il. N. v. 42. seqq.

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
Sed NEPTUNUS terram cingens, quatiens terram,
Argivos concitabat profundo è mari veniens,
Assimilatus Calchanti corpore & indefessa voce.
AJACES primos allocutus est promtos & ipsos.

Quibus ex verbis simul patet, cur Neptunus non solitis cum insignibus, sed habitu Græco hic delineatus occurrat,

19. IDOMENEUS OTHRIONEO CÆSO ASIUM PERSEQVENS. Græcis Neptuni hortatu in prælium regressis, suos etiam Hector animavit. Inde Meriones Deiphobum hastâ petiit, Priami filium, sed incassum. Inde Teucer Imbrium, Hector è contrario Antimachum interfecit. Inde qui & in Tabula visitur Idomoneus Othryoneum & Asium, id quod Poeta sequentibus docet Il. N. v. 361.

Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπᾶλμενος ἐν φόβον ὦρσε.
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα.
Tunc semicanus quamvis existens, Danaos hortans
IDOMENEUS, Trojanis insiliens in fugam impulit;
Interfecit enim OTHRYONEUM ex Cabeso, qui aderat.

Fuit autem Idomoneus ex Creta, & ut ille ab initio Græcis, ita Othryoneus ex Cabeso Cappadociæ oppido, ut Stephanus tradit, Trojanis nuper demum accesserat, pactus nuptias Cassandræ, si Græcos ex Troja expulisset. Id ei Idomeneus, etiam mortuo exprobravit, & inde, ut Il. N. v. 383. dicitur,

ἕλκε ποδὸς κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
traxit per fortem pugnam

quod aliquo modô in Tabula exprimitur, quanquam eò diversa hæc sit, quòd pedibus & in curru tractum Homerus cecinerit, quod in tab. aliter se habet. Quicquid sit, ut Poeta porrò Il. N. v. 384. loquitur

Τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
πεζός. *Huic ASIUS venit vindex*
pedester.

Et

Et Il. N. v. 386. ——— ἱέτο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ᾽ ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ἤριπε δ᾽ ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς.

cupiebat animo
Idomeneum percutere, is autem ipsum prior percussit hastâ
Ad jugulum sub mento, penitus autem hastam transegit.
Cecidit autem, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus.

Cadentem videas & in Tabula nostra, quanquam, quod omninò notandum, Idomeneus eum non hastâ sed gladiò persequatur. Fuit autem Asius, ut in Catalogo Trojani exercitus Il. B. v. 835. describitur *Hyrtacides* & *Princeps eorum*, qui *Percotem* & *Practium* incolebant, quique & *Sestum* & *Abydum* tenebant, & divinam *Arisben*, ex quâ & à fluvio *Selleente* etiam venisse dicitur.

20. ÆNEAS APHAREUM INTERFICIENS. Asio interfectô Deiphobus Hypsenorem, Idomeneus autem Alcathoum confecit, contra quem Deiphobus Æneam assumsit. Secuta inde pugnâ circâ Alcathoi cadaver, Deiphobusque Ascalaphum Martis filium stravit, sed ipse à Merione vulneratur.

Αἰνείας δ᾽ Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
Λαιμὸν τύψ᾽ ἐπὶ οἱ τετραμμένον ὀξέϊ δουρί.

ÆNEAS autem,

Id quod in proposito segmento facit, quodque verbis Poetæ Il. N. v. 541. enunciavimus,

APHAREUM CALETORIDEM vincens, ad jugulum feriit contra se versum acutâ hastâ.

Aphareum inquam, quem Idomeneus cum aliis contra Æneam evocasse ex v. 478. noscitur, quamvis alias inter Duces non memoretur.

21. AJAX ARCHELOCHUM FERIENS. Aphareô cæsô, Antilochus Thoonem interfecit, Antilocho infestum Adamanta Asiadem Meriones: Et è Trojanis Helenus Deipyrum; sed Helenum Menelaus vulneravit, Pisandrum peremit. Meriones Harpalionem interfecit, Paris contra Euchenorem. Inde Hector & Ajax congressi, Polydamasque Prothoënorem occidit. Polydamantem feriturus Ajax, eô ictum vitante, id quod in picturâ facit, *Archelochum prostravit:* Et hoc est quod Virgilius ait: Archelochum *alienô vulnere* occisum esse. Sed rem plenius memorat Homerus Il. Ξ. v. 459. seqq.

Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ. τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Λικριφὶς ἀΐξας. Κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος. Τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
Ajaci autem maximè bellicoso animum commovit (Polydamus.)
Telamonidæ; Hunc enim cecidit propè maximè (Prothoënor)
Statim autem in abeuntem jaculatus est hastâ splendidâ.
POLYDAMAS autem ipse quidem vitavit mortem nigram
Oblique declinando; Excepit autem Antenoris filius
ARCHELOCHUS: Huic enim Dii destinaverunt mortem.

Quibus ex verbis abundè patet, eum qui medius Ajaci adstat Polydamantem: Eum autem qui cecidit, Archelochum esse. Ut autem Archelochum imbellem arbitreris, prohibet Homerus Il. M. v. 99.

δύω Ἀντήνορος υἷε
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης
duo Antenoris filii
Archelochus Acamasq;, pugnæ benè periti omnis.

Indeque & Ajax ejus funere funus Prothoënoris benè pensatum jactat. Il. Ξ. v. 470.

Φράζεο Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε
Ἦ δὴ οὐχ' οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
Ἄξιος;
Animadverte Polydama, & mihi verum dic!
Annon est hic vir, pro Prothoënore ut occisus sit,
Dignus?

Polydamantem autem ictum evitasse, mirum non est. Ut enim Poeta ait. Il. Σ. v. 250.

Οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
Solus videbat antrorsum & retrorsum.

22. Hectoris Effigies et simulacrum. Antequam ad Hectoris facta procedamus, meritò ejus effigiem & simulacrum contemplamur: Herois scilicet, omnium Trojanorum fortissimi, licet tandem fata sua evitare non valuerit. Simulacrum in Tab. Iliaca ubique imberbe pingitur; sed in duplici hoc Numismate barba ad oculum patet, suffragaturque Pausanias in Phocicis, *Barbatum* referens & à Polygnoto pictum, in Tabula ea, quæ Delphis dedicata, Troja-

Trojanorum excidium, & Græcorum reditum adumbrabat; adeò ut barbam in Tabula, vel vetuſtate detritam, vel ob parvitatem faciei minus viſibilem non abs ratione ſtatuas. Niſi fortè poſt mortem affictam credas, ut eô fortitudinis indiciô divinitas auguſtior, Martique, quem in alterô nummô refert, eò convenientior foret. Divinis honoribus ab Ilienſibus cultum, teſtatur Philoſtratus. Memoriam certè non in Seguiniano tantum, ſed & in ſequenti

Numismate, honori Severi percuſſo, apud Triſtanum T. II. p. 92. teſtati ſunt, ubi Victorias ejus tibi imaginari poteris, de quibus in ſequentibus agetur.

23. HECTOREM EXCITANS APOLLO. Archelochô, ut ſuprà vidimus, cæsô, necem ulturus frater Acamus, Promachum Bœotium ſtravit. Acamantem petiturus Peneleus, peremit Ilioneum filium Phorbantis. Inde Trojanorum fuga & cædes, quam Jupiter ut ſiſteret, Apollinem dicitur miſiſſe, Hectorem, id quod propoſitâ in pictura facit, ad pugnam excitaturum. Ita Homerus Il. O. v. 243. ſeqq.

Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων
Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο ———
Θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνεν πολέεσσι
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους
Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

Propè autem stans allocutus est longe operans Apollo.
Hector fili Priami ———
Confide nunc, talem Tibi adjutorem Saturnius
Ex Ida emisit astare & auxiliari,
Illustrem Apollinem, aureo gladio conspicuum, qui Te **antea**
Protego simul ipsumq; & altam urbem.
Sed age, nunc Equites hortare multos,
Naves ad concaves impellere veloces equos;
Sed ego ante iens equis viam
Omnem complanabo, & vertam Heroas Achivos.
Sic locutus, inspiravit robur magnum Pastori populorum.

24. HECTORIS PUGNA AD GRÆCORUM NAVES. Ab Apolline excitatus Hector, in prælium Trojanos reduxit, miratique animositatem Danai, ad naves refugêre.

Ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
Tunc vir interfecit virum dissipata acie.
Hector quidem Stichiumq; & Arcesilaum occidit,
Æneas autem Medonta & Jasum spoliavit.

Ut Poeta loquitur Il. O. v. 327. seqq. Mecistum verò sustulit Polydamas, Echiumque Polites, Clonium Agenor, Dejochum Paris. Dumque Trojani cæsos spoliant, Achivi in fossam delapsi, intra murum se recipiebant.

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι.
Hector autem Trojanis imperabat altè clamans
In naves ruère. ex Il. O. v. 346.

Id quod facientes, anceps aliquandiu prælium conserebant.

Ἄλλοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἄντ᾽ Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Alii autem circa alias pugnam pugnabant naves
Hector autem circa Ajacem venit Illustrem.

Quibus Il. O. v. 414. seqq. ex verbis utique apertum est, Ajacem esse, qui in picturâ navi insistit, & contra Hectorem præliatur; Ita qui sub prora navis jacens Καλήτωρ subscribitur, dum ignem suppositurus esset, ab Ajace cæsus memoratur. Il. O. v. 419. seqq.

Ἔνθ

Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Tunc filium Clytii Caletorum Illuſtris Ajax
Ignem ad navim ferentem in pectus vulneravit haſtâ.
Sonuit autem lapſus, torris verò ei excidit manu.

Hunc autem

ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὼς προπάροιθε μελαίνης
in pulveres procubuiſſe navem ante nigram

conqueſtus Hector, haſtam in Ajacem jaculatus eſt, ſed Lycophronem Maſtoris filium interfecit. Il. O. v. 436. ſeqq.

Τεῦκρος δ' ἔνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Teucer autem novus venit, arcus qui retrò curvantur tendens,
Stetit autem ſub Ajacis ſcuto Telamonii.

Ut idem canit Il. *θ.* v. 266.

Καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο.
& percusſit Clytum Peſenoris ſplendidum filium,
Polydamantis ſocium clari Pantboidæ.

ex Il. O. v. 445.

Utrumque cernimus in Tabula, & Teucrum ex more ſub Ajacis ſcuto latentem, & Clytum Teucri ſagittâ interfectum: Imo & Polydamantem eum, qui juxta cadentem Clytum haſtam tenet, licet nullô is nomine determinetur; Neque enim Paridem credideris, cùm hunc potius cum arcu pugnantem eò arbitreris, quòd & Diomedem Il. Λ. v. 370. & Eurypylum Il. Λ. v. 582. ſagittâ ab arcu emiſsâ, quamvis non hoc in prælio, vulneravit. Ita & Æneas & Helenus in Tabula noſcuntur, quorum ille, ut ſuprà audivimus, Medonta interfecerat, uti Paris Dejochum: Hic autem licet vates, præliis tamen & ipſe intereſſe ſueverat, ut vel inde conſtat, quòd à Menelao vulneratus Il. N. v. 593. memoratur. Licet autem Homerus parcàm horum hoc locô mentionem habeat, prælio tamen eos abfuiſſe veriſimile non eſt: Niſi forſan de Heleno dubites, ejusque locô ejus fratrem Politem cum Fabretto ſubſtituas, qui primô in conflictu adfuiſſe, & Echium interemiſſe Il. O. v. 339. memoratur. Sed illud adhuc ad Tabulam notandum, Hectorem cum ſociis *pedites* pugnare, cùm tamen ut ſuprà audivimus, veloces ad naves *Equos* Hectorem impellere Apollo juſſerit, ipſeq;

concitasse Equites. Il. O. v. 270. memoretur: Notandum, quod Nob. Fabrettus hôc locò pluribus probat, Navim ad quam pugnant, in terram subductam & ab utroque latere firmatam esse, ut proinde cavendum sit, ne remos hos arbitremur; Notandum, Pausaniam Caletorem ab Ajace interfectum memorare, eò quòd ignem Protesilai navi subjecerat, cùm tamen Homerus id de navi Ajacis referat; Sed facilis lapsus fuit, cum naves Protesilai & Ajacis proximè subductæ steterint. Id inde patet, quòd etiam, qui ante contra Ajacem steterat, Il. O. v. 704.

Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο
καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
ἐς Τροίην.
Hector, Puppim navis apprehendit pontigradæ,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
Ad Trojam.

Ex quibus utique clarum est, vel Protesilai navem fuisse, quam Ajax propugnavit, & ita Pausaniam cum Homero idem referre, vel si diversa fuit, navi Ajacis tamen fuisse proximam, indeque ortum Pausaniæ errorem, quòd & illi & omnibus reliquis ignem supponi Hector jusserit, id quod Il. O, v. 718. & sequentibus facit.

25. PATROCLUS ACHILLIS ARMA INDUENS. Achillem ex quò Agamemnon ei Briseidem abduxit, lachrymantem & à sociis separatum sedisse, supra ex Il. A. v. 349. dictum est, Græcos inde, cùm fortunam adversam sentirent, Legatos ad eum, Ulyssem, Phœnicem, & Ajacem misisse, & tamen non exorasse Il. I. v. 165. ad finem libri docetur. Tandem cum naves oppugnarent Trojani, pluribusque jam interfectis ipsi etiam Ajaci graves essent, Patroclus curâ Eurypyli, quem fovebat Il. O. v. 401. ejus famulo commissâ, ad Achillem reversus est, petiitque & obtinuit, ut minimùm ipse ejus armis indutus cum Myrmidonibus mitteretur. Inde, quod & in proposita pictura facit, Achilles sedet, prensantibus eum sociis, & inter hos Phœnice, qui eum educavit: An & Diomedes? Homerus videtur obstare, cùm Il. Π. v. 25. Diomedem vulneratum Patroclus ipse memoret; nisi fortè navibus incensis, & ipsum & Phœnicem, & quidem post Patroclum, Achilli appropinquasse, auxiliumque rogasse contendas. Id enim videtur arguere Patroclus, qui non ut Fabrettus habet, de adeundo Achille deliberat, sed armis jam obtentis se induit: ita Il. Π. v. 130.

Πάτρο-

Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
Κρατὶ δ' ἐπὶ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Patroclus autem armabatur ſplendido ære.
Ocreas quidem primum circum tibias poſuit.
Secundo rurſus thoracem circum pectora induit,
Diſcolorem ſtellatum, velocis, Æacidæ.
Circum autem humeros jecit Enſem argenteis clavis diſtinctum,
Æneum: At deinde ſcutum magnumq; validumq;,
Capite autem in generoſo galeam benefactam poſuit,
Equinis ſetis criſtatam, ac horrendum criſta deſuper nutabat.

Thoracem, Caſſidem, & Clypeum in pictura aperté cernimus, imò & haſtile Patroclus tentat, an viribus ſuis conveniat? Haſtam enim Achillis non ſumſit, quòd nemo Græcorum eam vibrare poſſet.

26. Meriones Acamantem occidit. Notandum hic eſt, figuras has in Tabula Iliacâ poſitas eſſe ante Idomeneum Othryoneô cæsô Aſium perſequentem. Cùm autem Homerus earum certamen poſt Patroclum armatum memoret. Meritò eas huic loco reſervavimus. Ita autem Poeta. Il. Π. v. 342.

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον:
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Meriones autem Acamanta aſſecutus pedibus velocibus,
Percuſſit equos aſcendentem in dextro humero:
Cecidit autem ex curru, ob oculos autem fuſa eſt caligo.

In propoſito ſegmento currus non eſt, indeque colligas, Acamantem eô modò delineatum eſſe, quô jam percuſſus ex curru ceciderat. Fuit autem Acamas Antenoris filius, Meriones autem Idomenei Cretenſis ex fratre nepos. De hoc videndus Euſtathius Il. β. v. 314. Fortitudinem expreſſit Horatius, qui inter alios Heroas, etiam

pulvere

pulvere Troico

Nigrum Merionem

Lib. I. Carm. Od. VI. reposuit. Videatur & Homerus Il. β. v. 650. ubi ἀτάλαντ☉ Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ *similis Marti* dicitur *viros occidenti.*

27. HECTOR OCCISO PATROCLO AUTOMEDONTI INFESTUS. Patroclô Achillis armis indutô, præliumque cum Myrmidonibus ciente, versa memoratur fortuna. Multi Trojanorum occubuére, ipseque Hector in fugam compulsus, Sarpedon autem interfectus est. Il. π. v. 698.

Ἔνθα μὲν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν

Tunc altam Trojam cepissent filii Achaorum,

nisi Apollo Patroclum à mœnibus rejecisset, Hectoremque rursus animasset, Il. π. v. 731.

Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν.

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.

Hector autem cateros quidem Danaos omittebat neque occidebat.

Sed hic in Patroclum dirigebat solidungulos equos.

Patroclus autem Cebrionem interfecit, sed ipse ab Euphorbo vulneratus tandemque ab Hectore occisus est

Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον,

Ἀγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ

Νείατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε

Δούπησεν δὲ πεσών.

Hector postquam vidit Patroclum Magnanimum,

Cominus ad eum venit per catervas, vulneravitque hastâ

Extremum in latus, penitus autem ferrum trajecit.

Insonuit autem lapsus.

Non autem occidit tantùm Patrochum Hector, imò & arma Achillis ei detraxit, iisque posteà usus est; Ita enim ipse Il. P. v. 184. & seqq.

Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδ☉ ἀλκῆς.

Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆ☉ ἀμύμον☉ ἔντεα δύω,

Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.

Viri estote, O amici, recordamini autem bellica virtutis.

Dum ego Achillis fortissimi arma induam,

Pulchra, qua à Patroclo vi detraxi interficiens.

Et hinc est, quod Patroclus in pictura nudus cernitur, Hectorque ante ipsum, qualiter morienti insultasse Il. π. v. 830. seqq. memoratur, cui moribundus respondit

Σοὶ τὸ

Σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως. αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.

Tibi dedit
Victoriam Saturnides & Apollo, qui me domuerunt
Facilè; ipsi enim ab humeris arma detraxerunt.

adeò ut hinc pateat, Patroclum hic non, ut Fabrettus ait, eô modô præfigurari, quô ab Euphorbo domitus turbæ se immiscuit; sed eò, quô jam ab Hectore cæsus, armisque spoliatus fuit: Qui proinde Hector, & in reliquâ figura agnoscendus videtur, in Automedontem pergens, id quod Homerus apertè docet Il. Π. v. 864.

Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ἵετο γὰρ βαλέειν. τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

Statim autem cum hasta in Automedontem ivit
Divinum famulum velocis Æacidæ.
Cupiebat enim vulnerare. Hunc verò extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo Dii dederant dona.

Duo autem tantùm Equi, *Xanthus* scilicet & *Balius* hic visuntur, quos Automedon currui junxisse Il. Π. v. 149. memoratur; *Pedasum* enim, quem ad lora exteriora admoverat. Il. Π. v. 152. jam occiderat Sarpedon, uti videre est Il. Π. v. 467.

28. PUGNA DE PATROCLI CADAVERE. Atrocem & prolixam circa Patrocli cadaver pugnam, quæ sola ferè Iliadis Libri XVII. materies fuit, hâc in Tabellæ Iliacæ particulâ, licet nomina desint adumbrari, cùm Fabretto credimus. Currui insistens, videtur Hector esse, qui post spoliatum Patroclum, Il. P. v. 130.

Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε. δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.

In currum ascendit deditque pulchra arma
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi.

Ajax autem, videtur esse is, qui cadaver protegit; Ita enim Homerus in seqq.

Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
Ἑστήκει ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν

Ajax autem circa Menoetiadem scutum latum obtegens
Stetit, sicut aliquis Leo circa suos catulos.

De Menelao fortasse majus dubium, an is sit, qui Patroclum auferre nititur. Fabrettus enim rei firmandæ sequentia citat ex Il. P. 138.

Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Εἱστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Atrides ex altera parte bellicosus Menelaus
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.

Sed tutius v. 580. attulisset, ubi sequentia leguntur:

Αὐτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
At Atrides Menelaus
Cadaver à Trojanis subtraxit ad agmen sociorum.

Uetaceam, Menelao & Merioni Ajacem Il. ρ. v. 717. injunxisse, ut cadaver sublatum è prælio auferant; id enim sectione sequenti demum delineatur. Sed ad propositum & illud quadrare posset, quod Il. P. v. 277. dicitur, etiam Trojanos cadaver traxisse

Τρῶες —— νέκυν ἐρύοντο

& v. 394.

Οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Ἕλκεον ἀμφότεροι.
Hi huc & illuc cadaver parvo in spatio
Trahebant utrique.

29. PATROCLI CADAVER IN CASTRA REVECTUM. Cùm diu multumque circa Patrocli cadaver depugnatum esset, tandem Ajax

ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε
—σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου.
Inclyte o Menelae,
Tu quidem & Meriones subeuntes valde citò
Cadaver sublatum ferte è prælio.

Id quod & fecisse ex sequentibus noscuntur:

Οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλως.
Hi verò cadaver à Terra ulnis extulerunt
Altè admodùm valdè.

& iterum v. 735.

Οἵγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς.

Hi

Hi alacres cadaver extulerunt è bello
Naves ad concavas.

Quibus ex verbis indubiè conficitur, qui in Tabula mortuum tollunt, Menelaum & Merionem esse, eò ab Homero distantes, quod mortuum currui imponunt, id quod Poeta non memorat.

30. CIRCA PATROCLI CADAVER LUCTUS. Patrocli cadaver non sine periculo retulerunt Achivi: Imò ne vindicassent quidem, nisi Achilles Trojanos vel solo conspectu & clamore suò rejecisset. Eò factò, Il. Σ. v. 231. seqq.

Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι. φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι. μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων. ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν Φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ.

Achivi
Alacriter Patroclum è jaculis subtrahentes
Collocarunt in lectis, chari autem circumstabant socii
Lugentes. Cum ipsis autem velocipes sequebatur Achilles
Lacrymas calidas fundens, postquam vidit fidum socium
Jacentem in feretro, perfossum acuto ære.

Lectum sive feretrum, eique adstantem & plangentem Achillem, cernimus & in proposito segmento, cui tamen magis adhuc quadrare videntur sequentia Il. Σ. v. 314.

Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων.

Achivi
Tota nocte circa Patroclum suspirabant lugentes.
His autem Pelides miserandum incepit luctum,
Manus homicidas imponens pectoribus socii.
Crebrò admodum suspirans.

Sed de Achille constat. Non item de reliquis quæ affinguntur Personis; Has enim Poeta communi nomine *Achivos* vocat. Assidentem tamen senem, esse *Phœnicem*, conjicit Fabrettus: uti duas mulieres *Iphidem* è Scyro & *Diomedam*

 Phor-

Phorbantis Filiam, Lesbiam: Quarum illa Patroclum, hæc autem, Briseide nondum reddità, Achillem oblectaverit. Hinc Poeta Il. Σ. v. 28.

> Δμωαὶ δ' ἃς Ἀχιλλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
> Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
> Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα. χερσὶ δὲ πᾶσαι
> Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
> *Ancillæ autem, quas Achilles prædatus erat, Patroclusq;*
> *Animo afflictæ vehementer ejulabant, & foras*
> *Excurrerunt circa Achillem bellicosum. Palmis verò omnes*
> *Pectora plangebant, soluta sunt autem subtus membra cujusq;.*

Quanquam autem prior in tabula θέτις subscribatur, id tamen falsum esse observat Fabrettus, eò quòd Thetis jam ad Vulcanum abierat, antequam Patrocli corpus in Hectoris conspectum pervenire. Res ex Homero Il. Σ. patet; Versu enim 138. ad Vulcanum narratur abiisse Thetis: Et v. 232. demum Patroclus à jaculis subtractus in lecto collocatur: Lugeturque ab Achille & Achivis v. 314. Isque luctus, ut jam supra est dictum, in Tabula delineatur, Patrocli cadavere nondum vel lotò vel unctò, contra Fabretti sententiam: Id quod inde patet, quòd cadaver adhuc nudum visitur, quòdque Achilles, postquam cum Achivis planxisset, tunc demum corpus lavandum & ungendum præcepit v. 343.

> ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
> Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
> Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
> *Sic fatus sociis jussit divinus Achilles*
> *Ad ignem statuere Tripodem magnum, ut celerrimè*
> *A Patroclo abluerent saniem cruentam.*
> Καὶ τότε δὴ λῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ
> Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
> Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψεν
> Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς. καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
> *Et hinc quidem lavarunt & unxerunt pingui oleo:*
> *Vulnera autem impleverunt unguento novennali.*
> *In lecto verò componentes linteo subtili texerunt*
> *Ad pedes à Capite, desuper autem veste alba.*

Hæc si probè intuearis, fortasse nec eum, qui Patroclo assidet, Phœnicem, sed Pollinctorem arbitraberis, opinione vel ideò non adeò infirmâ, quòd manus non in luctum componit, sed tegendo cadaveri, Linteò admovet.

31. THE-

12. THETIS ACHILLI ARMA à VULCANO IMPETRANS. Ὁπλοποιΐα *Armorum constructio*, hoc segmento delineatur, non qualiter Homero, sed qualiter Virgilio describitur. Apud Homerum Thetis memoratur venisse, non ad officinam in Lemno, sed ad domum Vulcani stellatam Il. Σ. v. 369. in Olympo v. 615. ibiq; in Throno sedisse Lucido v. 422. Vulcanus autem ex officinâ evocatus, cùm ei collocutus fuisset, eâ relictâ ad folles rediisse v. 468. Ibique v. 476.

γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστῆρα κρατερόν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην,
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
accepit autem manu
Malleum gravem: alterâ verò accepit forcipem,
Fecit autem primùm Clypeum magnumq; firmumq; &c.

Qui pluribus ibidem usque ad v. 607. describitur:

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν δαιδαλέην. ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Τεῦξε δὲ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
At postquam fabricavit SCUTUM magnum solidumq;,
Fecit ei THORACEM splendidiorem ignis fulgore,
Fecit etiam ei GALEAM fortem temporibus aptatam
Pulchram, variegatam, supraq; auream cristam posuit.
Fecit etiam OCREAS ex ductili stanno.

Et hæc omnia solus, absque Cyclopum auxilio, qui aliis Poëtis Vulcani ministri audiunt, ideoque etiam in segmento nostro Vulcano adduntur. Virgilius de Vulcano clypeum Æneæ fabricante:

Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro
Brontesq; Steropesq; & nudus membra Pyracmon.
Ocyus incubuere omnes, pariterq; laborem
Sortiti ——
Ingentem clypeum informant ——
Illi inter sese multa vi brachia tollunt
In numerum, versantq; tenaci forcipe massam.

Quæ utique cum segmento nostro ad unguem conveniunt, in quo aliâs & illud ab Homero diversum est, quòd Thetis non Throno insidet, sed fabricantibus adstat, eôdem modô, quô & Venus in Gemma Thes. Palatini, & Pallas in nummo

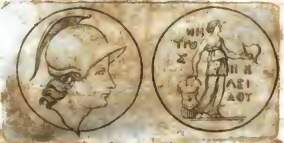
 Thya-

Thyatirenorum, gloriæ Commodi percuſſo, apud Triſtanum. Imo & in ſequenti MSCti Phighiani marmore,

me quidem judice non tam, quòd artium præſes, ſed quòd præſes belli, cujus numen quidni Vulcano arma bellica fabricanti adſtet, armorumque validitatem dijudicet?

32. ACHILLES ACCEPTA à THETIDE ARMA INDUIT. Memorandum Numiſma, inter Gemmas Stephanonii, de cujus antiquitate licet dubitet Fabrettus, hic tamen ut intueamur quid prohibet?

ab uno latere Achillis caput, ab altero Thetidem cum armis exhibet, ad mentem Homeri Il. Σ. v. 613. ſeqq.

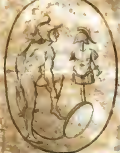
Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ᾽ ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
At postquam omnia arma elaboravit inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit attollens.

Quibus illa acceptis, ad naves Græcorum regressa est, &

Τεύχε᾽ ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος.
Arma posuit
Ante Achillem.

Propositum segmentum, si subscriptioni credas, & Thetidem adumbrat, armis traditis cum Achille colloquentem, & Achillem ipsum arma, sibi allata induentem; Cùm autem, quod notandum, armis receptis Achilles Thetidem reliquisse, Il. T. v. 39. indeque Græcos in concionem vocasse, ab Agamemnone concordiâ restitutâ Briseidem & dona recepisse, & tunc demum à Minerva Nectare & Ambrosia refocillatus se armasse memoretur, haud forsitan abs re, non Thetidem hic, sed Minervam & Briseidem agnoveris: Idque eò justius, quò apertius est, simile peccatum, subscriptis in nominibus etiam alibi occurrere, ut in pugna Ajacis cum Archelocho, ubi Λόκρος memoratur, cùm tamen Telamonium Historia sistat, nisi fortè in proposita Minervam & Thetidem præferas. Quicquid sit, Achillem se armare, non tantùm ex Galeâ jam capiti impositâ, sed etiam inde patet, quòd dextrô pede in sublimi positô ocreas induere videatur; Sed res ex sequenti Gemma clarior est.

In quâ & Thoracem trunco impositum, & clypeum ante pedes jacentem cernimus, secus ac in nostro segmento; In eò enim mulier clypeum tenet, quam fortasse Diomedam Phorbantis filiam credas, quæ ut suprà dictum, per absentiam Briseidis Achillem oblectavit: Quanquam, quod iterum notandum, etiam

in

in his ſegmentum noſtrum ab Homero abeat. Hôc enim canente, non inter mulieres, ſed Il. T. v. 364.

Ἀνδρῶν ἐν δὲ μέσσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Virorum in mediis armabatur Divus Achilles.

Imò nec Galeam primò, ſed ultimo ſibi impoſuit, poſtquam jam Ocreas & Thoracem induiſſet, Clypeumque ſumſiſſet Il. T. v. 369. ſeqq.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
Ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
χάλκεον. αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
Εἵλετο —— περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρὴν.
OCREAS quidem primùm circa tibias poſuit.
Secundò rurſus THORACEM circa pectora induit.
Circum verò humeros poſuit ENSEM argenteis clavis diſtinctum,
Æreum. At deinde CLYPEUM magnum firmumq;
Cepit —— CASSIDEM verò tollens
Capiti impoſuit gravem.

33. ACHILLES IN PRÆLIUM REVERSURUS. Hoc in ſegmento Achilles currum conſcenſurus, & Automedon ejus auriga equos impellens, certi ſunt: Qui verò retro Achillem *Phœnix* ſubſcribitur, dubitari poteſt, annon Alcimus ſit, qui cum Automedonte equos junxiſſe, Homero memoratur, licet poſtea Automedon ſolus iis inſilierit, & poſt eum Achilles currum conſcenderit. Il. T. v. 392. ſeqq.

Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λεκαδν' ἔσαν. ἐν δὲ χαλινοὺς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων, ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς.
Equos autem Automedonq; & Alcimus curantes
Jungebant, pulchrasq; antilenas induerunt: in autem frena
Faucibus jecerunt, & habenas extenderunt retrò
Compactum ad currum. Hic verò ſcuticam lucidam
Manu prehendens habilem, in equos inſiluit
Automedon: Retrò verò armatus inſcendit Achilles.

Sed,

Sed, ut verum fatear, & Phœnix locum meretur, five ut Achillis Pater, ut eum vocat Achilles ipſe Il. I. v. 603. quòd ſcilicet Peleus eum cum Achille miſiſſet, Il. I. v. 437. Sive ut Græcos referens, quorum ad Achillem inter cæteros etiam Legatus fuerat; An autem Galeam præferat, ut Fabrettus ait, de eô equidem dubitem, cùm Galeam utique Achilles jam capite induerit. Quidni potius in prælium pergenti ideò adeſſe credatur

Γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
Senex Equitator Phœnix,

Ut monitis eum inſtruat? aut cibo reficiat, ad quos ſumendos jam ante invitaverat Achillem? Ultimam figuram Fabrettus Minervam eſſe arbitratur; Cùm autem Minerva Achillem, ut ſuprà vidimus, antequam armaretur, Ambroſiâ & nectare reſperſerit, apertum utique eſt, locum ei poſt Achillem bigis jam inſiſtentem non eſſe. Mihi Juno creditur, quæ Xanthum Achillis eqvum, inſiſtente jam bigis Achille, dicitur vocalem feciſſe, Il. T. 404. ſeqq.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος. — — —
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Hunc autem à jugo allocutus eſt pedibus celer eqvus
Xanthus. — — —
Vocalem autem eum fecit Dea albiulna Juno.

34. NEPTUNUS ÆNEAM PUGNÆ ERIPIENS. Jupiter convocatô Deorum conciliô liberum pronunciaverat opitulari, utri quisque vellet. Inde Apollo Æneam contra Achillem memoratur excitâſſe, qui congreſſus ne periret, ope Neptuni effectum eſt. Il. Y. v. 318. ſeqq.

Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ. — —
Αἰνείαν δ' ἐπέσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὕψόσ' ἀείρας.
Πολλὰς δὲ στίχας Ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας.
Nuptunus quaſſator Terræ
Pervenit, ubi Æneas & inclytus erat Achilles:
Confeſtim verò huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem
Pelidæ Achilei. — —
Æneam autem agilem reddidit, à terra in altum tollens.

D *Multos*

Multos autem ordines Heroum, multosq; etiam Equorum
Æneas superfiliebat, Dei à manu actus;

Sed idem etiam Neptunus Veneri commemorat apud Virgilium: Æn. V. v. 808.

Pelidæ tunc ego forti
Congressum Æneam, nec Diis nec viribus æquis,
Nube cavâ eripui, cuperem cùm vertere ab imo
Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ.

In segmento nostro, licet Neptunus insignibus careat, noscitur tamen ex trahentis habitu, ut nomen subscriptum taceam. Ita nec illud miraberis, qui Neptunus, Græcorum aliâs adjutor, hîc Æneæ Trojano faveat. Causam aperit Neptunus ipse Il. Y. v. 295. seqq.

Τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ, ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
————— μόρσιμον δέ οἵ ἐς ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου ———
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Cur hic nunc innocens dolores patitur
Frustra, ob alienas miserias? grata autem semper
Munera Diis exhibet, qui cælum latum habitant.
——— fatale autem ei est evitare,
Ut ne sine semine genus & prorsus exstinctum pereat
Dardani — —
Nunc autem jam Æneæ vis Trojanis imperabit,
Et filii filiorum, & qui quidem impoſterum nati fuerint.

35. ACHILLES IPHITIONEM, DEMOLENTEM ET HIPPODAMANTEM PERCUTIENS. Achilles nebulâ ab oculis detersâ, cùm Æneam evasisse videret, indignabundus in alios impetum vertit. Il. Y. v. 382.

Πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν Νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ἴδης ἐν πίονι δήμῳ.
Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς.

Primum

Primum autem interfecit IPHITIONA,
Strennum Otryntidem, multorum ductorum Populorum,
Quem Nympha peperit Nais Otrynteo urbium eversori,
Tmolo sub nivoso, Idæ in opulento populo.
Hunc quasi recta ruentem percussit hastâ divus Achilles.

Quibus verbis nixi, *Iphitionem* eum statuimus esse, qui rectus ante Achillem in segmento stat, uti *Demoleontem* eum, qui ordine tertius, in Achillem ordine quartum irruit; *Hippodamantem* autem eum, qui ordine quintus, quasi fugiens ab Achille conficitur. Faciunt huc illa Homeri, Il. Y. v. 395. seqq.

Ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον — δάμασε δέ μιν μεμαῶτα
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καὶ ἵππων ἀΐσσοντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.

Hic verò post hunc, DEMOLEONTEM
Strenuum aversorem pugnæ. Antenoris filium,
Pupugit in tempus — interfecit verò ipsum ruentem.
HIPPODAMANTEM verò deinde ab equis desilientem,
Ante se fugientem, in dorsa vulneravit hastâ.

Quæ utique ad Tabulam apertè faciunt, cùm & in hâc Hippodamas fugienti similis, tergum vertat; Neque enim Polydorum hunc arbitraberis, cùm eum Achilles non in fuga pugnantem, ut hîc visitur, utpote cum clypeo; sed prætercurrentem percussisse memoretur.

Τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι
Hunc autem neutiquam pater sinebat pugnare.

inquit Poeta de Polydoro Il. Y. v. 408. & paulò post:

Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Νῶτα παραΐσσοντος.
Hunc percussit medium jaculo velocipes Divus Achilles
In tergum, dum prætercurreret.

35. Apollo Hectorem periculo subducens. Morte Polydori commotus Hector, contra Achillem processit, sed impari virtute, impari fortunâ; Achilles enim auxiliô Minervæ evitatâ ejus hastâ irruit & eum occidisset, nisi Apollo offusâ nebulâ eum surripuisset.

Τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ

Illum verò eripuit Apollo
Facilè admodum, utpote Deus, operuitq; nebulâ multâ.

Hæc cùm ita ſint, duas in ſegmento noſtro figuras *Hectorem* & *Apollinem* crediderim, ideò potiſſimùm, quòd ſe invicem amplexantes, amicitiæ potius quàm hoſtilitatis indicium præbeant. Achillem certè & Hectorem cum Fabretto hos ſtatuere non auſim, cum hi hoſtiliter concurriſſe memorentur: Non auſim alios, quos magno numero ab Achille interfectos, Homerus in ſequentibus memorat, niſi fortè aliquem Achilli ſupplicem, qualis Alaſtorides v. 463. quanquam & hi genua tangere ſolebant id quod hic non fit. Ne autem mireris, nullum Apollinis inſigne in ſegmento conſpici, memineris Deos humanâ ſpecie, hoc in Dramate non ſemel introduci, ut Apollinem hunc ipſum Il. Φ. v. 600.

37. ACHILLEM, à SCAMANDRO CADAVERIBUS OBRUTUM, CONFIRMANS NEPTUNUS. Hectore ſubductô Achilles non terrâ tantùm ſed & per Xanthi fluenta cædibus graſſabatur, tantò ſucceſſu, ut non tantum aqua ſanguine tabeſceret. Il. Φ. v. 21. Sed & cadaveribus repleretur, v. 217. Conqueſtus ea de re fingitur Xanthus, & cum nihil verbis proficeret, tandem & cadavera impuliſſe.

Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὦσε δὲ νεκρὰς
Πολλὰς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
Omnia autem movit fluenta turbatus, impulit autem cadavera
Multa, quæ in ipſo abundè erant, quæ confecerat Achilles.

Rem graphicè adumbrat hoc ſegmentum. Xanthus ſive quod idem eſt, Scamander, ſecundum Il. Y. v. 74.

Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον
Quem Xanthum vocant Dii, homines autem Scamandrum.

Xanthus, inquam, velo divinitatis ornatus, unde δῖος Σκάμανδρος Il. M. v. 21. vocatur, hìc manibus cadavei tollit, jaculaturo ſimilis. In Achillem autem ea jaculatum, proſtratus in ſequentibus Heros evincit: Evincit & Il. Φ. v. 248.

οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα.
Neq; ceſſavit magnus Deus. Motus eſt autem in ipſum
In ſummo nigricans, ut ipſum cohiberet à bello
Durum Achillem.

& v. 263.

αἰεὶ

αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο·
Semper Achillem urgebat unda fluens.

tandemque v. 270.

Ποταμὸς δ' ὑπὸ γοῦνατ' ἐδάμνα
Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε πόδοιιν.
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν, ἐς οὐρανὸν εὐρύν.
Fluvius autum subtus genua debilitabat,
Vehemens obliquè fluens, pulverem autem subtrahebat pedibus.
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum.

Quibus ex verbis & apertum est, non frustrà Achillem hoc in segmento humi sedere, collapsum videlicet pedum instabilitate Il. Φ. v. 241. quem tamen porrectâ dextrâ confirmavit Neptunus, secundum Il. Φ. v. 284. seqq.

Τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐίκτην,
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva
Steterunt prope accedentes. Forma autem hominibus similes facti erant,
MANUque manum COMPREHENDENTES confirmârunt verbis.

Solus autem hîc Neptunus expressus videtur, quòd ut v. 287. dicitur

Μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Sermones orsus est Neptunus terræ quassator.

38. ACHILLEM FUGIENTES TROJANI. Confirmatus à Neptuno Achilles, Trojanos rursus aggressus est, fugientesque inde in urbem compulit, id quod proposito in segmento facit; Fugiunt enim Phryges, eosque ad portas urbis usque persequitur Achilles. Rem graphicè edocet Homerus, apud quem Priamus ad portarum custodes Il. Φ. v. 531.

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες. ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων.
Apertas in manibus portas tenete, dum copiæ
Venerint ad urbem in fugam actæ; certè enim Achilles
Propè iste perturbans adest.

& paulò post Poeta v. 540.

Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον. ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει.

Hi verò rectà ad civitatem & murum altum
Siti aridi, pulverulenti ex campo
Fugiebant; Hic verò acriter insequebatur.

39. ACHILLIS CUM HECTORE PUGNA. Achilli, ut Trojam, fugientibus Trojanis caperet, Apollo obstitit; sub Agenoris simulacro ei contrarius. Ab hoc digressus Achilles, Hectorem ante portas Scaeas offendit. Il. X. v. 5.

Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρ' ἐπέδησεν
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Hectorem verò ibi manere exitiosum fatum coegit
Ilium ante Portasque Scaeas.

Et v. 131. seq.

ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον.
At ei cominus venit Achilles,
Vibrans Peliam hastam ad dextrum humerum.

Visô Achille, Hectorem timor corripuit, salutem igitur pedibus commisit, Achilleque insequente ter Priami civitatem circumactus est, Il. X. v. 165. donec ad fontes Xanthi reducem, ut consisteret, prælium que confereret, sub habitu Deiphobi Minerva monuit. Congressi igitur sunt, primusque hastam vibravit Achilles, quem evitavit Hector, Minerva autem Achilli reddidit v. 273. seqq. Inde Hector suam emisit, scutumque Achillis percussit, à quô tamen hasta detorta est, nec ad Hectorem rediit: Cumque nec Deiphobus amplius appareret, gladiô se defensurum Achilles denuò percussit, & ita actâ per collum hastâ, moribundum in pulverem prostravit. Res ex propositis abunde patet. Scamander fluvius in primo visitur: Visitur Porta Scæa: Visuntur Achilles & Hector, prælio congressi, & jacens ad pedes mortuus, ut in campo cadaveribus repleto, rem gestam intelligas. De Scamandro, qui hic ut fluvius Phrygiæ, pileo insignitur, sunt verba Il. X. v. 147. seqq.

Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ad fluentum autem venerunt pulchrifluum, ubi fontes
Duo scaturiunt Scamandri vorticosi.

De Porta Scæa jam dictum. De prælio audi v. 272. seq. ubi de Achille & v. 289. ubi de Hectore iisdem planè verbis.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Dixit, & vibrans projecit longam hastam.

Tan-

Tandem de ictu mortifero v. 326.

> Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεύς.
> Αντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
> *Ea partem ipsum* (Hectorem) *ruens feriit hasta divus Achilles.*
> *Penitus autem teneram per cervicem venit cuspis.*

40. Hectoris Interitus. Acceptô lethali ictu Hector v. 336.

> Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσ', ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς.
> *Cecidit in pulveribus, at gloriatus est divus Achilles.*

Utrumque hoc in segmento cernimus. Stans cum hasta & Clypeo Cl. Fabretto Hector ante portam Scæam consistens, uti supra audivimus; mihi autem Achilles videtur, Hectoris cæde exultans. Inclinatum autem cum Clypeo, quem Fabrettus & subscriptio Achillem determinant, Hectorem acceptô vulnere corruentem dixerim. Sequitur inde Hector ab Achille armis spoliatus, id enim vult Achilles procumbenti galeam detracturus v. 368.

> ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
> αἱματόεντ' —— *ab humeris arma spoliavit*
> *Cruenta.*

Notandum autem, Hectorem hic cum arcu in sinistra pingi, id quod meæ de gemma sequenti

Gemma inc

opinioni favet, quâ Hectorem, secundum Pausaniam, fatum & juventutem suam apud inferos lugentem exhiberi, in observationibus meis ad Gemmas quasdam Gorlæi conjecturavi, eò tantùm dubius, quòd arcus & Pharetra ei jungantur, cùm tamen hastâ eum pugnâsse, ex Homero constet. Scilicet si segmento nostrô fides, amissâ hastâ non gladium tantùm strinxisse, ut Homerus habet v. 306. sed & arcu & sagittis vitam defendisse credideris; Quid aliud enim arcus in manu defuncti?

41. ACHIL-

41. ACHILLES HECTOREM TRAHENS. Armis Hectorem cùm spoliasset Achilles, Il. X. v. 396.

Αμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ες σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέυς δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Εκ δίφροιο δ' ἔδησε. κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν,
Ες δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχ' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' ὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Τῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσσαλος. ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίμπλαντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν.

Amborum pone pedum perforavit nervos
Ad talum usq; à calcaneo, bovinaq; appendit lora,
Ex curru autem ligavit, caputq; trahi sivit:
In currum autem ascendens, supraq; inclyta arma elevans
Flagellabat ut impelleret. Hi autem non inviti volabant.
Is cum traheretur, oriebatur turbo pulveris, circumq; capilli
Flavi implebantur, caputq; totum in pulveribus
Jacebat, olim gratiosum.

Hæc Homerus: Et ad segmentum Tabulæ Iliacæ, quam appositè? cum Achilles in eò, curru conscensò, alligatòque pedibus cadavere, tantùm caput extra currum in pulvere raptet, prout & in Lucerna Elect. Brandenburgica: Secus ac in Marmore Aracælitano, in quo totum cadaver extra currum propendet, & in pulvere trahitur. Cæterùm, cùm Homerò teste, Achilles ipse currum agat, verisimiliter Fabrettus Automedontem eum arbitratur, qui in segmento Tabulæ pedes currum sequitur; quanquam & Argivorum quidam esse possit, quos alloquitur Achilles v. 391. Sed & illud cum Fabretto notandum, segmentum Tabulæ Iliacæ, etiam in hoc cum Homero concordare, quòd Murorum Iliacorum, quæ in Marmore Aracælitano & Lucerna El. Br. visuntur, nullam omninò mentionem facit. Homerus enim non circa muros, sed ad naves Achivorum v. 391. & inde post Patrocli exequias, circa ejus sepulcrum, Hectorem raptatum cecinit. Il. Ω. v. 15. id quod in Marmore Aracælitano & Lucerna Br. aliter se habet; apertè enim Mœnia Trojæ in his & prospiciens ex iis Priamus visuntur, idque si non ad mentem Homeri, tamen ad placitum Euripidis, apud quem Andromache:

καὶ τὸ ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν περὶ τείχη
εἵλκισε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος.
Et meum misera maritum Hectorem, quem circa murum
Aurigans traxit filius Marina Thetidis.

Id quod & Quintus Smyrnæus Lib. XIV. v. 132. Hyginus Fab. CVI. Imò & Virgilius Lib. 1. Æn. v. 487. memorant:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.

Ego, si fari licet, quod sentio, *bis* Achillem Hectorem raptasse crediderim, *semel* circa muros Iliacos, antequam ad naves reverteretur, ad mentem Euripidis & aliorum: & *iterum* circa Patrocli sepulchrum, ad mentem Homeri: Quanquam Homerus nec priorem raptationem videatur præteriisse. Ideò enim Il. X. v. 381. ad Achivos ita infit:

Εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέτι γνῶμεν Τρώων νόον ὅντιν' ἔχουσιν.
Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦ δε πέσοντος,
Ηὲ μένειν μεμάασι καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Eja agite circa civitatem cum armis experiamur,
Ut quid intelligamus Trojanorum mentem, quamnam habeant,
An deserant urbem summam, hôc interemtô.
An manere velint etiam Hectore non amplius existente.

Ideò, dum Hector traheretur, etiam Matrem, canit, eum respexisse: indeq; & comas evulsisse, molleque abjecisse velamen: plorasse verò miserè & Patrem, procul dubio quòd ex mœnibus raptatum ab Achille circa murum Hectorem prospicerent, id quod marmor Aracælitanum & Lucerna adumbrant. Autor Tabulæ Iliacæ autem Muros Trojanos consultò videtur omisisse, ut scilicet eadem imago utrique raptationi accommodari posset.

42. PATROCLI JUSTA FUNEBRIA. Hectore devictô Achilles, id quod non ante se facturum Il. Σ. v. 333. seqq. juraverat, Patrocli justa aggressus est. Il. Ψ. v. 134. seqq.

Ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλον
Κειρόμενοι. ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς

E Κάτθε-

Κάτθεσαν. αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην
Τὴν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν.
In mediis ferebant Patroclum socii,
Capillis autem totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes. Pone autem caput tenebat Divus Achilles.
Hi verò quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles,
Deposuerunt. Statimq; ei sufficientem accumularunt materiam.
Ibi rursus alia cogitavit pedibus valens divus Achilles.
Stans seorsum à Pyra, flavam abscidit comam,
Quam Sperchio fluvio nutriebat florescentem.

Quibus ex verbis clarum est, (1) in segmento nostro non magnam illam Pyram, centum quoquo versus pedum, expressam esse, cujus v. 164. seqq. Poeta meminit; hæc enim postea demum exstructa memoratur, cùm comam Achilles jam Patroclo dedisset: Nisi fortè verisimiliter eundem quidem rogum statuas, sed principio quidem paucis lignis constructum, postea autem lignorum aggestione, in magnitudinem centum pedum quoquo versus extensum, quod vel inde colligas, quòd funeratores illic mansisse, lignisque accumulatis Pyram illam magnam construxisse dicantur, Il. Ψ. v. 163.

Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
Funeratores autem illic manebant & accumulabant ligna.
Fecerunt autem Pyram centum pedum quoquo versus.
Inq; Pyra suprema cadaver posuerunt tristes corde.

Clarum est (2) id quod in segmento facit, abscissam sibi comam Achillem Patroclo dedisse Il. Ψ. v. 152.

Ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν. — *in manibus comam dilecti socii*
posuit.

De quô more, non minus ac eô, quô fluviis comam nutriebant, plura hôc locô Fabrettus congessit. Qui sint, qui hinc inde adstant, præterit Fabrettus, nisi quod eum, qui hastâ instructus est, *Phœnicem* arbitratur, quem Achilles Il. Ψ. v. 360.

Σχοπιὴν

Σκοπὸν εἷσεν

ὡς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

speculatorem constituit,

ut observaret cursum & veritatem referret.

Quâ occasione & officium *à cognitionibus* apud Romanos fuisse, probat. Et hæc quidem non absurdè. Reliquarum autem figurarum altera, quæ Phœnici à tergo stat, & mortui pedes contingit, funerator videtur, cadaver componens; Ea autem, quæ à tergo Achillis stat, forsitan Agamemnon erit, cui ille adstitisse v.155. memoratur

Ἀχιλλεὺς αὐτ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς.

Achilles protinus Agamemnoni dixit adstans.

Sed Achilles, rogô structô, cadavereque imposito, multas oves & boves mactavit, exceptóque adipe cadaver texit, à capite ad pedes, circumque excoriata corpora accumulavit, imposuitque mellis & olei amphoras. Quatuor inde Equos pyræ injecit, duosque obtruncatos ex mensariis canes. Duodecim insuper Trojanorum filios mactavit, ferrumque & ipsum in ignem projecit. Et ita lugens ventis supplicavit, ut ignem lentius ardentem flando suscitarent: Votique inde compos, aureo ex cratere vinum humi fudit, animam Patrocli vocans: Tandem rogô emarcescente, flammâque cessante, ignem Achivi extinxerunt nigro vino, cinereque decidente socium flentes, ossa alba collegerunt in auream phialam, ponentesque in tentorio, subtili linteo operuerunt: Tandem designârunt sepulcrum, fundamentaque jecerunt circa pyram, infusaque terra Tumulum struxerunt. Quæ omnia licet in segmento nostro expressa non sint, cùm tamen ab Homero pluribus memorentur, simulque morem cremandi mortuos vetustissimum, abundè doceant & demonstrent, nec mihi prætereunda sunt visa, præsertim, cùm & viam ad certamen currule simul sternant, quod in sequenti segmento delineatur, latiusque & ipsum Homero canitur.

41. LUDI FUNEBRES. Justis Patroclo, ut dictum, persolutis Achilles certaminum præmia proferri jussit, Il. Ψ. v. 259.

Λέβητάς τε τρίποδάς τε

Ἵππους θ' ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα

Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον.

Lebetesq; Tripodasq;

Equosq;, mulosq;, boumq; fortia capita,

Et fœminas benè cinctas, candensq; ferrum.

Inde certaturi prodiêre, videlicet Antilochus, Eumelus, Menelaus, Meriones & Diomedes, non ad dignitatis ordinem, sed fortè ita locati: signatæ denique metæ, statutusque, ut diximus, speculator *Phœnix*, ut consideraret cursum & veritatem referret. Il. Ψ. v. 362.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως. Οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Hi simul omnes super Equos flagella sustulerunt
Percusseruntq; flagellis, hortatiq; sunt verbis
Studiosè, hi autem ocyus pervadebant campum.

Omnesque prævertit Diomedes, forte ultimus. Eumelus autem, qui & in segmento nostro humi jacet, indignatione Minervæ, v. 394.

ἐκ δίφρειο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη.
ex curru juxta rotam excussus est.

Inde Menelaus & Antilochus seqvuti sunt, sed in conversione, quam ad Lævam fieri, hôc exemplô comprobatur, Antilochus Menelaum prævertit, ad parentis monitum proximè metam aurigans, eôque dolô Menelaum retardans. Memorat Homerus & Merionem, sed in segmento nostro is non apparet.

44. PRIAMUS HECTORIS CADAVER AB ACHILLE REDIMENS. Hector moribundus Il. X. v. 338. Achillem per animam & genua, charosque parentes fuerat precatus, ut aurum & dona accipiens, cadaver suum ad sepulturam Trojanis redderet. Sed nihil impetravit; Achilles enim crude respondit: non redditurum, Il. X. v. 349. seqq.

οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα.
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος.
Neque si deciesq; & vicies tanta dona
Statuant huc afferentes, promittant etiam & alia.
Neq; si te ipsum auro redimere velit
Dardanides Priamus.

Eadem mens fuit & posteà: Adeò ut ne quidem cum Patroclo cremandum censeret, sed canibus devorandum servaret Il. Ψ. v. 182. seq.

Ἕκτορα δ' οὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Hecto-

Hectorem autem neutiquam
Dabo Priamidem igni devorandum, sed canibus.

Displicuit Jovi pertinacia. Vocatâ igiter Thetide, Achilli Deorum iram nunciavit, ni mitior cadaver restitueret, Il. Ω. 113. Et ne metus Priamum tardaret, emissâ Iride & hunc impulit, ut donis compositis, cadaver filii redemturus, ad Achillis tentorium properaret, Il. Ω. v. 144. Dona Priamus, quorum quædam & in segmento nostro cernimus, Il. Ω. v. 229. seqq.

Δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα Τάλαντα
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλές.

Duodecim quidem perpulchras extulit peplos,
Duodecim etiam simplices chlænas, totidemq; tapetas,
Totidemq; pallia pulchra: totidem ad hæc tunicas:
Auri autem ponderans tulit decem integra Talenta,
Extulitq; duas fulgentes tripodes, quatuorq; Lebetes:
Extulitq; poculum perpulcrum.

His currui impositis Jovi supplicavit, ab eoque Mercurium itineris ducem impetravit Il. Ω. v. 333. & seqq. & hinc videtur esse, quod & ipsius in segmento nostro mentio sit, quanquam Homerus eum ante Tentorium Achillis in Olympum rediisse canat. v. 468. Eleganter autem Tentorium Achillis describitur v. 448. seqq. quod ingressus Priamus Il. Ω. v. 478.

Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας,
Δεινὰς, ἀνδροφόνους.

Manibus Achillis accepit genua, & osculatus est manus,
Graves, homicidas.

Achilles autem stupuit, cùmque preces ejus audivisset v. 508.

ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
removit modestè senem.

qui inde v. seq.

Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἁδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς.

Hectoris homicidæ

Flebat abundè ante pedes Achillis provolutus.

Provolutus inquam; nam hic gestus in segmento nostro exprimitur, invidiosò sanè spectaculò, quod ne Achilles quidem sustinuit, nam v. 515.

Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον.

Protinus è sede surrexit, senem autem manu erexit,
Miseratus canumq; caput, canamq; barbam.

Igitur Priamum consolatus, iteratisque precibus offensus prosiluit, ipseque & Automedon, & Alcimus, v. 578.

ἐϋξέστου ἀπ' ἀπήνης
Ἥιρεον Ἕκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

benè polito à vehiculo
portârunt Hectorei capitis infinita dona.

Reliquerunt tamen duo pallia & tunicam, iisque cadaver contectum currui imposuére. Sed hæc, & Priami reditus, Justaque Hectori peracta, non minus ac priora, pluribus ab Homero describuntur. Ad quem si propositum segmentum examines, is qui in tentorio Achilli adstat, Automedon erit: & is qui retrò Priamum, Alcimus; Priamò enim Tentorium ingressô Il. Ω. v. 472.

Ἀχιλλεὺς ἕζετο — τὼ δὲ δύ' οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος
Ποίπνυον παρεόντε.

Achilles sedit — hincq; duo soli
Heros Automedon & Alcimus, ramus *Martis*,
Ministrabant adstantes.

Imò & eosdem agnoveris & dona ferentes, licet alter ἕρμης subscriptus sit, quod vel inde falsum, quòd Mercurius statim ab initio antequam Priamus curru descenderet, in Olympum rediisse v. 468. memoratur. Error proculdubio inde ortus, quòd v. 458. & seqq.

Δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.

Jam tunc Mercurius perutilis aperuit seni,
Introq; duxit inclyta dona pedibus veloci Achilli.

Sed hoc de Aula tentorii intelligendum, de qua v. 452.

Ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι.

Circum autem ei magnam aulam fecerunt Regi.

Neque

Neque enim Mercurius dona ex curru sustulit, sed ut dictum, Achilles cum Automedonte & Alcimo. v. 573. seqq.

Ἅμα τῷγε δύω Θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος.
Ἥιρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς Απερείσι' ἄποινα.
Simul hunc duo famuli secuti sunt,
Heroes Automedon & Alcimus.
Portarunt Hectori capitis infinita dona.

45. Achilles Hectoris cadaver Priamo restituens. Homero Achilles Hectoris cadaver ancillis lavandum ungendumque memoratur tradidisse, idq; seorsum, ne Priamus videret. In segmento proposito ancillas non agnoscimus, sed figuræ expressæ Achilles, Achillisque socii videntur, ii scilicet, qui lotum jam & unctum pallioque & tunicâ, quod tamen hic secus est, tectum in vehiculum memorantur elevâsse. Ita enim Poeta v. 587. seqq.

Τὸν δ' ἐπεὶ ὧν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταιροι ἤειραν ἐυξέςην ἐπ' ἀπήνην.
Hunc postquam igitur Ancillæ lavarunt & unxerunt oleo,
Circa ipsum pallium pulchrum jecerunt & tunicam,
Ipse hunc Achilles lectis imposuit elevans:
Simulq; socii elevârunt benè politum in vehiculum.

46. Achilles Penthesileam sustinens. Finitâ Homeri Iliade, supplementum ex Tabula Iliaca cum interprete ejus Fabretto persequimur, non ex deperditis Stesichoro, Arctino aut Lesche id explanantes, licet Plastes eorum placita videatur expressisse; sed ex Quinto Smyrnæo, quem Quinctum Calabrum nostri dixere, aliisve superstitibus Græcis Authoribus, qui deperditorum defectum utcunque supplere poterunt, postquam nec Macer, de quo Ovidius Lib. II. Eleg X.

Tu canis æterno quicquid restabat Homero
Ne careant summâ Troica bella manu,

Letheæ oblivioni sese eripere potuit. Sed ad propositum! Hectore cæsô, cum agmine Amazonum advenit Penthesilea, novum utique, sed oppidò quam fragile paventibus præsidium. Hæc Trojanos eduxit, editisque egregiis facinoribus

bus (inter quæ & Podarces cæsus, quem in segmento proposito injuria temporis periisse, ex reliquis literis ΚΗΣ apparet) ab Achille cæsa est. Cadentem in nostro segmento Achilles sublevat, idque ad mentem Panæni, qui Pausaniâ Eliac. Priore referente, *Penthesileam animam exhalantem, & Achillem eam sustinentem* pinxit. Quintus Smyrnæus causam docet, rem non docet. Galeâ detractâ, cùm venustatem ejus contemplatus fuisset, Lib. I. v. 669. seqq.

Αχιλλεὺς ἀλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ.
οὕνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμώμητός τε καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη.
Achilles graviter animo suo excruciabatur
Quod eam necâsset, nec divinitus oblatam uxorem duxisset
In Phthiam Equis fœcundam, quandoquidem staturâ & formâ
Inculpabilis esset, & Deas æquipararet.

47. ACHILLES THERSITEN OCCIDENS. Viderat Achillis ægritudinem Thersites, & linguâ promptior quàm manu, improbâ oratione eum fuerat insectatus, Lib. I. v. 739.

Ὁδε, οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος. ἄφαρ δ' ὅγε χειρὶ κραταιῇ
Τύψε κατὰ γναμοῖο καὶ οὔατος. οἱ δ' ἅμα πάντες
Ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα. κάππεσε δ' αὐτὸς
Πρηνής. ἐκ δ' οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
Ἀθρόον. αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
Ἀνέρος οὐτιδανοῖο.
Exarsit itaq; ira in ipsum
Magnanimus Pelides. qui statim validâ manu
Percussit eum secundum maxillam & aurem. Tum omnes pariter
Effunduntur dentes ad terram, & labitur ipse
Pronus, perq; os ei sangvis erumpit
Copiosus, subitoq; imbecillis è membris animus fugit
Viri nullius pretii.

Hæc Quintus Smyrnæus, & nostrum ad segmentum quam apposite, cùm Achilles in eo, habitu percutientis, Thersites autem cadentis adumbretur? De Turri lapidi quadrato impositâ tacet Fabrettus. Mihi tumulus Penthesileæ videtur, quam sibi redditam Trojanos, juxta mœnia in Turri editâ, juxta Laomedontis ossa sepelivisse, eôdem canente discimus Lib. I. v. 797. seqq.

Τρῶες

Τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες,
Ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐΰδμητον περὶ τεῖχος,
Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι, παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
Ἦρα φέροντες Ἄρηϊ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείᾳ.

Troes autem cum deplorassent ipsam ut caram filiam,
Non sine mœrore sepelierunt juxta mœnia benè structa,
In turri edita, juxta ossa Laomedontis,
Officium præstantes Marti, & ipsi Penthesileæ.

48. ACHILLES CUM MEMNONE CONGRESSUS. Interceptæ Amazonum interitu Trojanorum spei novùm successit præsidium *Memnon.* Hic Auroræ filius, Priamíque ex fratre Tithono nepos fuit, magnasque memoratur Æthiopum adduxisse catervas, quibus cum insignem Argivorum stragem edidisset, tandem & Nestorem aggressus est. Nestorem dum protegit filius Antilochus, victorem in se concitavit, consertóque prælio ab eo cæsus est. A Memnone cæsum docet & Homerus Odyss. L Δ. v. 187. Mortis causam memorat Quintus Smyrn. à v. 242 ad 258. imò & Epigramma Aristotelis, ejus sepulchro dicatum:

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος Ἀντιλόχοιο,
Ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

Nestoris Antilochi virtutisq; ecce sepulchrum,
Troja servatô qui genitore perit.

Eôdem sensu, quô & ipse apud Ausonium:

Consiliis belloq; bonus, quæ copula rara est,
Carus & Atridis, Carus & Æacidis,
Præmia virtutis simul & pietatis adeptus,
Servatô Antilochus Nestore Patre obiit.
Non hic ordo fuit; sed justius ille superstes,
Troja capi sine quo perfida non poterat.

In proposito segmento jam confectus non equidem jacet , sed sedere videtur; quanquam Philostratus aliter sentiat, cujus, cum Fabretto, verbis debitum filiali pietati encomium persolvimus: *Jacet adolescentulus, nec tristis, nec ut mortuo assimilis, sed clarus ac ridens: nam lætitiam quam ex servato conceperat patre, in facie gerens Antilochus, cuspide percussus interiit, & vultum anima reliquit, non ut doluit, sed ut lætitia obtinuit.* Non tulit Nestor indignam filii cædem, cùmque ipse vindictæ impar esset, non prius aliorum opem implorare destitit, quam Achillem contra Memnonem excitasset, pugnam horum latius describit Quintus Smyrn. L. II. à v. 480. seqq. In nostro autem segmento eô planè modô ea delineatur, quô ut vers. 540. dicitur,

 Μέμνο-

Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα

Πηλείδης οὖτησε.

Memnoni Deâ nato sub ima pectoris

Pelides vulnus inflixit.

quôque Memnon v. 543.

Κάππεσε δ' εἰς μέλαν αἷμα. βράχε δ' οἱ ἄσπετα τεύχη.

Procubuit in nigram saniem, & vasta ipsius arma sonuerunt.

Sed idem hoc singulare certamen Bathyclem in sella Amyclæi inter alia ornamenta expressisse, tradit Pausanias in Lac. Expressit & ignotus quidam in Olympia, ut idem Eliac. Priore testatur. Non autem ense, ut Q. Smyrnæus habet, sed hastâ Memnonem cecidisse ex nostro segmento colligitur, subscribitque Philostratus in Iconibus, βεβλῆσθαι κατὰ τὸ στέρνον, ἐμοὶ δοκεῖν ὑπὸ τῆς μελίας. *Vulneratus est in pectore, ut mihi videtur, fraxineâ hastâ.*

49. Achillem cadentem Ajax et Ulysses propugnant. Hactenus Achilles invictus fuit. Hic tandem jacet, ut Hector ei prædixerat. Il. X. v. 399.

Σὲ Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων

Ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.

Te Paris & Phœbus Apollo

Strenuum existentem perdent in Sceis portis.

Jacet & simul impleta sunt, quæ passim ab Homero memorantur innumera, non Deorum tantùm & hominum, sed & Brutorum præsagia. De morte ejus ita Quintus Lib. III. v. 60. seqq.

Ἀΐς νεφέεσσιν ἐτύχθη (Φοῖβος.)

Ἠέρα δ' ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον.

Καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν. αἶψα δ' ἀνίαι

δῦσαν ὑπὸ κραδίην. ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος.

Inter nubes conspectum sui recondit Phœbus,

Æraq; prætendens inimicum immittit telum,

Et continuò eum sauciat in malleolum pedis.

Statimq; ægritudo cor subit, & subvertitur ad modum turris.

Consentiunt hæc & cum marmore nostro, in quo nemo mortalium tantæ cædis gloriam sibi vendicat: consentiunt & cum Sophocle in Philoctete, ubi ex Persona Neoptolemi Achillis filii v. 333.

Τέθνηκεν αἰδεὶς οὐδενὸς θεοῦ δ' ὕπο

Τοξευτὸς, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.

Occidit

Occidit hominum nemo, ſed ſub dio
Sagittis impetitus, ut ajunt, à Phœbo domitus.

Idem tradit & Libanius Sophiſta narrat. VIII. quanquam Hyginus Fab. CVII. & CXIII. ab Apolline ſub Paridis ſpecie id factum; Servius autem ad Virg L. III. v. 85. manu Apollinis vulneratum, à Paride autem occiſum aſſerant. Quicquid ſit, illud tamen hic memoriæ refricandum, quod ad Achillis infantiam dictum eſt, vulneratum ſcilicet fingi in malleolo pedis:

οὔτησε κατὰ σφυρὸν

eô ſcilicet, quem Thetis, cùm Stygi eum immergeret, manu texerat, adeoque flumine infernali non tinxerat: Neque eſt ut Ptolemæo Hepheſtioni accedas, qui aliô commentô rem obſcurat potius, quàm explicat. Sed Trojanis Achilles, ne lethaliter quidem ſaucius pepercit; Rurſus enim ſurgens Orythaona confodiſſe, Hipponoum profligaſſe, Alcithoum transverberâſſe memoratur. Tandem autem cum artus frigeſcerent, & ſpiritus abſcederent, haſtæ incubuit, paventibusque inde & fugientibus Trojanis, adhuc verbis cùm inſurrexiſſet, denuò corruit & mortuus eſt, Trojani autem v. 184.

Φοβέοντο, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.
Formidabant Achillem etiam non amplius ſuperſtitem.

Et licet Paride incitante ad rapiendum cadaver poſteà proceſſiſſe memorentur, pluribus tamen ſuorum amiſſis ab Ajace præſertim & Ulyſſe in urbem rejecti ſunt. De Ajace ſunt ſequentia v. 216.

Οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
Ἀλλὰ θοῶς περίβη, πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
ὦσ' ἀπὸ νέκυος.
Ejus curam non poſthabuit Ajax Diis æquiparandus
Quin ſubitò propugnaret. Omnes igitur longa haſta
Reppulit à cadavere.

De Ulyſſe ita loquitur Poeta v. 291.

Ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
Μάρνατο δυσμενέεσσι. φοβέοντο δέ μιν μέγα λαοί.
Et propè Laertæ prudentis egregia ſoboles
Cum hoſtibus manum conſerebat, & valdè eum formidabant Troum agmina.

Sed & de Trojanis in urbem compulſis, id quod noſtrum ſegmentum expreſſis ſupra portam capitibus adumbrat, eſt apertum Quinti Smyrnæi teſtimonium. d. lib. v. 361.

Ex m-

Ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
Φεῦγον οἰζυρῶς ἐπιειμένοι ἀλκέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο πελεσμένοιες ὁμοκλὴν.
E pugna ad Priami urbem
Miserè se proripiunt, tristemq; induti fugam,
Magniq; Ajacis minas expavescunt.

Et paulò post de Ajace

Τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὡς αἴολα μῆλα
Ἤιεν ἐς πεδίον.
Hos Trojanos cum in urbem inclusisset, ut varias Pastor oves,
In campum redit.

50. ACHILLIS SEPULTURA ET LUCTUS. Ereptum Trojanorum insultibus Achillis cadaver ad naves detulerunt Achivi. Ibi ut Q. Smyrnæus L. III. v. 390. habet,

Κεῖτο βαρυγδούποις παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου,
Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν.
Jacebat horrisoni prope littora Hellesponti,
Quantus prægrandis Tityus procubuit.

Jacet & nostro in segmento, sed non in Tentorio, quod Poeta canit, sed caput clypeo fultus, ut etiam post fata intelligatur virtus, quam & Achivi luxêre v. 387.

Ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειρόμενοι, στονάχοντο
Ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν.
Circum autem omnes congregati graviter planxerunt,
Ex animo dolentes.

Et Tabulâ teste, *manibus ad cadaver protensis*, ut planctum cum admiratione conjunctum intelligas. Planxêre autem non Achivi soli, inter quos cum Ajax & Phœnix præcipui fuerint, eos quid obstat ut in Tabula reliquorum vices obire statuamus? Sed & Thetis & Musæ. Et Thetis quidem v. 396.

υἷα περιστονάχησε πεσόντα
Ἀχθόμενον μακάρεσσι.
Ingemuit filium cadentem
invisum Superis.
Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
Ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
Αἰνύμεναι τιμὴν Ἑλικώπιδι Νηρηίνῃ.

Musæ

Musæ autem subitò Helicone relicto
Accesserunt, magnum in corde dolorem gestantes,
Ut honorem deferrent Thetidi pulchros oculorum orbes habenti.

Ut idem habet v. 592. Id quod antea & Homerus cecinerat Odyss Ω. v. 60. Notandum autem in nostro Segmento Musam à cadavere averti, forsitan quòd Calliope hæc sit, quæ Thetidem plangentem consolata memoratur, v. 629. seqq.

Ὡς ἔφατ' αἰνὰ γοῶσ' ἁλίης Θέτις. ἠδὲ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον, ἀνηραμένη φρεσὶ θυμόν.
Ἴσχεο κωκυτοῖο θεὰ Θέτι,
Sic ait graviter queritans æquore nata Thetis. Tum ipsa ei
Calliope animum sapientiâ suffultum habens hæc verba reddidit:
Cohibe ejulatum Diva Thetis!

Notandum, Thetidem Achillis Tumulo adstare, & cum accedente ab alterâ parte figurâ colloqui: Forsan quòd eum habitum hîc Plastes expresserit, quô cineribus sepulcro jam illatis, Neptunus Thetidi filii immortalitatem promisit. Neptunum hunc esse, ex nudô corpore intelligas, quod à femoribus tantùm tectum est, quamvis aliàs solitô suô sceptro careat, ne videlicet hominibus noscatur, Lib. III. v. 763. seqq.

Τοτ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄμβριμον οἶδμα,
Ἤλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠόνας. οὐδέ μιν ἄνδρες
Ἔδρακον, ἀλλὰ Θεῇσι παρίστατο Νηρηΐνης.
Καὶ ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Ἀχιλῆος.
Ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα.
οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν.
ὡς ἠὺς Διόνυσος, ἰδὲ σθένος ἡρακλῆος.
Tunc horrisoni tumidam æquoris undam linquens
Neptunus, ad littus venit, nec homines ipsum
Viderunt, sed Deabus Nereo satis adstitit,
Et Thetin alloquutus est, quæ Achillis adhuc casum anxiè mœrebat.
Desine tandem nimio indulgere luctui ob natum;
Non enim hic cum Manibus inferis deget, sed cum Diis superis.
Ut mitis Bacchus, & Hercules robustus.

Nisi fortè duas has figuras, non Thetidem & Neptunum, sed amicos arbitreris, qui urnam cineribus gravem tumulo intulerint. Tumulus autem solitô modô, ut

ut columna pictus, ΑΧΙΛΕΙΟΝ ſubſcribitur, à potiore ſcilicet, quamvis commune fuerit Achilli cum Patroclo ſepulcrum: Quæ forſan & ratio eſt, quòd nec **Quintus** Smyrnæus Patrocli meminerit v. 737. ſeqq.

ἀμφὶ δὲ τύμβον
Ἀργεῖοι, καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο,
Ἀκτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ, παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου.
circa tumulum
Græci monumentum ingens exaggerârunt
In ſummo littore, juxta Helleſponti profunda.

Hæc enim verba de eodem tumulo intelligi debere, quem Patroclo erexit Achilles, perſvadet ipſe apud Homerum Il. Ψ. v. 245.

Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον. ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Sepulchrum autem non adeo magnum ego fieri juſſi,
Sed mediocre tale; poſtmodum autem & hoc Achivi
Latumq; altumq; facite, qui me
Poſterum navibus tranſtratis ſuperfueritis.

51. AJAX INSANIENS. Juſtis Achilli perſolutis, certaminibusque ejus honori celebratis, arma protulit Thetis, eique ſe ea donare profeſſa eſt, qui cadaver ſervaſſet, & Græcorum optimus eſſet. Quint. Smyrn. L. E. v. 125. Acris inde diſceptatio Ajacis & Ulyſſis: Et Ulyſſes quidem judiciò victor memoratur; Ajax autem ex indignatione in furorem actus eſt, de quo plura non Quintus Smyrnæus tantùm, ſed & Sophocles in Ajace flagellifero. Ex quo illud ad Tabulam quadrat, quod Tecmeſſa v. 312 memorante, poſtquam patratâ gregum cæde ad ſe rediiſſet,

Τὸν μὲν ἦστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον.
Plurimum tempus tacitus ſedit,

52. AJACIS INTERITUS. Inſania mali finis non fuit. Morte dolores ultus eſt Ajax. Adactò ferrò ſive in jugulum, ut Q. Smyrnæus v. 483. ſive per pectus, ut numiſma noſtrum, cui non tam Sophocles verſu 918. quàm Ovidius ſubſcribit:

Dixit & IN PECTUS letalem condidit enſem,
Nec valuere manus infixum educere telum:
Expulit ipſe cruor, tabefactaq; ſanguine tellus
Purpureum viridi genuit de ceſpite florem.

Sed

Sed in tabula, Ajaci sedenti ejusdem etiam sepulcrum appingitur, solitâ scilicet columnæ figurâ, ut & Achillis. Combustum canit Q. Smyrnæus; sed Sophocles humi tectum inducit, idemque asseruit & Philostratus junior in Heroicis c. XII. additâ ratione, quòd Calchas impium pronunciasset, ut ii igne sepeliantur, qui sibi manum consciviissent. Pausanias in Atticis post Ulyssis naufragium, Achillis arma ad Ajacis tumulum ejecta memorat, magnitudinemque ejus ex genuum vertebris alluvione detectis, colligi posse, id quod Sophocli & Philostrato aliquò modò suffragari videtur. Fuit autem sepulchrum id ad promontorium Rhoeteum, ut Quintus Smyrnæus. vers. 654. & Strabo Libro XIII. testantur.

53. EURYPILUS HEROS. Ajace jacente, Græci de accersendo Neoptolemo consultarunt: Trojanis autem & ipsis, teste Q. Smyrnæo L. VI v. 119.

Θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
ἤναγον Εὐρύπυλον κρατερῦ γένος Ἡρακλῆος.

Dii magnum cladis præsidium
adduxerunt Eurypylum, de prosapia Herculis fortissimi.

Fuit Eurypylus Telephi, quem Hercules ex Auge sustulerat, & Astyochæ Priami sororis filius, tantæ venustatis, tantæ & fortitudinis, ut Ulysses non minus ac propositum Numisma, eum & Heroa appellaverit, & post Memnona divinum, pulcherrimum se vidisse, etiam in inferno fuerit testatus, ap. Hom. Odyss. λ. v. 519. seqq.

Ἥρω Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
Κεῖνον δὴ κάλλιςον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.

Heroa Eurypylum, multi autem circa ipsum sodales
Cetei trucidabantur mulierum propter dona.
Illum sanè pulcherrimum vidi, post Memnona divinum.

Quibus ex verbis simul etiam patet, eum Ceteis imperasse: Et ne dubites, quô terrarum angulo Cetei habitaverint, audiamus Q. Smyrnæum L. VI, v. 121. ubi cum Eurypylum advenisse memorasset, subjicit:

Καὶ οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο.
Πολλοί, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
Ναίεσκον.

Ac sequuntur ipsum homines belli scientes
Multi, quotquot longi fluenta Caici
Accolunt.

Sed

Sed idem docet pluribus, & ſummâ, quâ ſolet, Eruditionis profunditate, ILLUSTRISSIMUS SPANHEMIUS, probatque ex gemino Nummo,

quorum ex altero effigiem Eurypyli deſumſimus, in altero autem *Caicus* & *Cetius* fluvii expreſſi ſunt: Utroque ſcilicet à *Pergamenis* percuſſo, urbe Caico adjacente unde planum eſt, vanam non eſſe opinionem eorum, qui Euſtathio notante:

Κητείους Περγαμένιους ὀνόμαζον,

appellatos ſcilicet à Cetio fluvio, quem & ipſum in altero nummo cum Caico cernimus. Addit *Illuſtriſſimus Author* & rationem, cur Eurypylum Pergameni expreſſerint: Non tantùm ſcilicet, quòd Cetiis imperitaverit, ſed etiam, ut ex Ariſtide obſervat, quòd Telephum Eurypyli patrem Pergameni, non minus ac Æſculapium, inter Conditores ſuos retuliſſent: Imò & rationem temporis docet, quò Numiſma primum percuſſum ſit, Hadriani ſcilicet; quòd *Pollio Prætor* etiam in Sabinæ nummo occurrat. Hôc poſitô, mihi conjectura naſcitur, annon hæc Eurypyli effigies alludat ad effigiem Antinoi, adeò ut Pergameni pulcherrimum juxta, & fortiſſimum ſuum Regem in Antinoo Pythagoricâ planè Μετεμψυχώσει revixiſſe mentiantur, eôque inventô Hadriani gratiam venentur; Eadem ſanè utriusque ferè eſt delineatio, id quod ex Antinoi nummis apud Seguinum aliosque patet, ubi non minus ac Eurypylus, Ἥρως etiam Antinous vocatur. Sed nec illud prætereundum aptè ſcilicet venuſtiſſimo, Veneris venuſtatis Deæ templum jungi: Et quid ſi eodem inventô etiam ad Hadriani amores reſpiciant? & ſimul lucem affundant allatis Homeri verbis, ubi Cetii dicuntur trucidati γυναίων εἵνεκα δώρων *ob dona muliebria*, ipſius ſcilicet Eurypyli venuſtatem, qui eos in prælium eduxerat, cujusque formoſitas *muliebre donum* neſcio annon ritè vocetur, cùm & Ulyſſes id ipſe innuere videatur ſubjiciens, *ſe eum pulcherrimum poſt Memnona vidiſſe.* Ita Calphurnio:

Donum forma breve.

54. EURY-

54. EURYPYLUS NIREA ET MACHAONEM INTERFICIENS. Magna fuére, imò nec modica Eurypyli facinora. Pluribus ea recenset Q. Smyrnæus L. VI. nec dubium est, & proposito Tabellæ Iliacæ in segmento quædam exhiberi, licet figura prima vetustate mutila sit, imò & nomina injuria temporis deleverit; Ex historiæ tamen serie videtur constare, jacentem *Nireum* esse, cui ut Fabrettus autumat, arcus jungitur, quòd imbellis fuerit, testibus tam Homero Il. B. v. 671. quàm Q. Smyrnæo. L. VII. v. 8. Homeri verba subjicimus, ut inde & Nirei Patriam & genus discamus:

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Nireus autem rursus ex Syma duxit tres naves æquales,
Nireus Aglaiæ filius Charopiq; Regis,
Nireus, qui pulcherrimus vir ad Ilium venit,
Aliorum Danaorum, post irreprehensibilem Pelidem.
Sed imbellis erat. Pauca autem ipsum sequebantur Copiæ.

Quicquid sit, in prælium tamen progressus est, cùmque in Eurypylum incideret, sangvinem Herculis, mirum non est, quòd succubuerit. Ita sane de Eurypylo Q. Smyrnæus L. VI. v. 372.

Ἔνθ' ὅγε καὶ Νηρῆα θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα
Μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκει δουρὶ,
Βαιὸν ὑπὲρ προτμησιν. ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
Ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη.
Hic idem etiam Nirea, virum Diis similem,
Cum Trojanis dimicantem, longa trajecit hastâ,
Paululum supra umbilicum, qui ad terræ solum procumbit.
Effunditurq; ei sangvis, & insignia arma consperguntur.

Hæc cum ita sint, facilis jam conjectura subit, Eurypylum *eum* esse, qui juxta procumbentem adstat, & quidem eô schemate expressum, quo morienti insultasse memoratur v. 384. seqq.

Τῷ δ' ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δηωθέντι.
Κεῖσο νῦν ἐν κονίῃσιν,

Huic caeso admodum insultabat Eurypylus:
Jaceto nunc in pulvere &c.

Obstare posset columna quam figura haec sinistrâ contingit, quamque solitô more Nirei & Machaonis sepulchrum interpretatur Fabrettus, quam tamen opinionem ratio temporis videbitur excludere, cùm Machaon alterâ columnae parte adhuc vivus se sistat, eô omninò modô expressus, quo emissâ in Eurypylum hastâ, eum vulnerasse dicitur. Ideò enim videtur hastâ carere. v. 391. seqq.

Τȣ̃ δ' αὐτὸς ἤλυθε Μαχάων
χωόμενος Νηρῆος. ὅς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη
Δȣρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμȣ.

Contra eum venit Machaon,
Ira commotus ob Nireum, qui proximè illum fato concesserat.
Hastâ igitur luctiferâ eum percussit in latô humero.

Res eò clarior videri posset, quo manifestius ex sequentibus constat, hastâ Machaonem deinceps caruisse. Cùm enim denuò ab Eurypylo sauciaretur, non hastâ se ultus est, sed

Καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
Κάββαλε κακκεφαλῆς μεγαθύμȣ Τηλεφίδαο·
Τȣ̃ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον, καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
Ἐσσυμένως.

Ex templò grandem lapidem sublatum
Rotavit in caput magnanimi Telephidae,
Cujus Galea luctuosam necem & pestem repulit
Continuò.

Quibus ex verbis forsitan colligas, juxta aedificium aliquod, ex quo lapidem Machaon desumpserit, quodque per columnam in nostrô segmento denotetur, rem gestam esse: Idque eò magis, quò apertiùs & Galea Eurypylum asserit, cùm haec, ut dictum, saxum id repulerit: adeò ut nec Pileum Phrygium in contrarium adferre possis, quo altera illa figura, quam Machaonem esse diximus, insignita videtur; Hoc enim errori sculptoris adscribere non dubitem, qui Galeam vetustate corrosam minutô in simulacro, quid mirum est si pilei formâ expresserit? Sed appropinquavit & Machaonis fatum. Ab Eurypylô ictu lapidis exacerbatô & ipse cecidit, licet medicus esset, ipsiusque Aesculapii filius.

55. EURYPYLUS à NEOPTOLEMO SUBLATUS. Neoptolemum, Ajace mortuô, à Graecis accitum, ad n. 53. diximus, memoratque Q. Smyrnaeus Lib. VII Hic igitur ad Trojam profectus, Patriâque virtute in praelium progressus, & alios Trojanos domuit, & ipsum Eurypylum confecit. Συνή-

Συνήεσαν ἀλλήλοισι
Δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον.
Concurrunt inter se,
Implacabili certamine commissi

inquit Quintus Lib. VIII. v. 180. & paulò post ad marmor nostrum apposite:

Ὀψὲ δὲ μακρὰ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος.
Ἤριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός.
Tandem verò longa
Pelias Eurypyli mentum penetrat.
Prolabitur itaq; in terram cum armis.

Quibus ex verbis, Achillis hastâ Eurypylum occisum discimus; quanquam eò marmor à Poeta abeat, quòd femur, non mentum, cuspis feriat. Tertia figura quæ retrò Eurypylum cernitur, Græcorum aliquis videtur esse, Eurypylo jam mortuo arma detracturus, quanquam hoc à Neoptolemo factum, idem v. 219. seqq. videatur canere.

Ὁ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπηύρας.
Δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Qui mox arma detrahens,
Expeditis sociis ad naves Achivûm asportanda dedit.

56. Ulysses et Diomedes Palladium Troja asportantes.

Ulyssem & Diomedem Palladium Trojanis eripuisse, ex hoc marmoris nostri segmento constat. Suffragatur Virgilius Æn. II. v. 163.

Impius ex quo
Tydides, sed enim scelerumq; inventor Ulysses
Fatale aggressi sacrato avellere templo
Palladium, cæsis summæ custodibus arcis,
Corripuêre sacram effigiem, manibusq; cruentis
Virgineas ausi Divæ contingere vittas.

Suffragatur & Q. Smyrn. L. X. v. 350.

ὡς τε οἱ ἐννεσίῃσι κρατερῦ Τυδέος υἱὸς
Ἑπτομένυ Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρῦσαι
Ἁρπάξας ἐθέλυσαν ἐΰφρονα Τριτογένειαν.

Ut deniq; ejus inſtinctu robuſti Tydei filius
Comitante Ulyſſe, ſuper ardua irrumpens mœnia
Sapientis Minervæ ſimulacrum non invitum abſtraxerit.

Hæc utut ſint, alii tamen Diomedem ſolum memorant, id quod & ſequentibus in gemmis fit.

De quorum altero latius in Theſ. El. Br. diſſerui, adeò ut non ex ſubſcriptione tantùm, ſed etiam ex hac prærogativa Diomedem eum ſtatuamus, qui Palladium geſtat, eum autem Ulyſſem, qui ex Trojæ muris progreditur; Neque enim Plinio fides habenda, qui Ulyſſem priorem nominat, Lib. XXXIII. C. XII. cum Ovidium ſequi videatur, apud quem Ulyſſes, Rhetoricâ libertate, raptum hunc ſibi ſoli adſcribit.

Quam rapio Phrygiæ ſignum penetrale Minervæ
Hoſtibus è mediis.

quod tamen paulò poſt cum Diomede communicat:

Pars eſt ſua laudis in illo.

57. LAOCOON. Laocoontem cum filiis à Draconibus occiſum, cauſamque Phrygibus creditam, quòd haſtam is in Eqvum Trojanum miſiſſet, licet memoret Hyginus, ipſe tamen ira Apollinis id factum aſſerit, quòd Lacoon, cùm Acœtis filius, Anchiſæque frater, Apollinisque ſacerdos eſſet, contra voluntatem Dei uxorem duxiſſet, ex eaque liberos procreaſſet; Inde enim cùm forte

ductus

ductus sacrum Neptuno ad litus faceret, Apollinem occasione usum, Dracones illos à Tenedo per fluctus maris submisisse, eosque primò filios ejus, Antiphantem & Thymbræum, deinde & ipsum Laocoonta, filiis auxilium laturum, necasse. Tryphiodorus licet Trojæ interitum ex professo, multaque de equo Durio cecinerit, Laocoontis tamen non meminit. Quintus Smyrnæus ejus meminit quidem, non autem hastâ, sed consilio, Machinæ Duriæ infesti: consulentis scilicet, ut ea combureretur, & ita insidiæ patescerent, quâ de causa irâ, non Apollinis, sed Minervæ in furorem actus, tandemque & excœcatus fuerit, Draconibus non ipsum, sed filios ejus corripientibus. Hæc utut se habeant, Phrygibus tamen subscribit non tantùm statua nostra, sed & Virgilius Æn. l. 2.

Laocoon ductus Neptuno sorte sacerdos,
Solennes taurum ingentem mactabat ad aras.
Ecce autem gemini à Tenedo tranquilla per alta,
(Horresco referens) immensis orbibus angues
Incumbunt pelago pariterq; ad littora tendunt.
Diffugimus visu exangues: illi agmine certo
Laocoonta petunt, & primum parva duorum
Corpora natorum serpens amplexus uterq;
Implicat, & miseros morsu depascitur artus.
Post ipsum auxilio subeuntem, ac tela ferentem,
Corripiunt, spirisq; ligant ingentibus: & jam
Bis medium amplexi, bis collo squamea circum
Terga dati, superant capite & cervicibus altis.
Ille simul manibus tendit divellere nodos,
Perfusus sanie vittas atroq; veneno.
Clamores simul horrendos ad sidera tollit.
Tum verò tremefacta novus per pectora cunctis
Insinuat pavor; & scelus expendisse merentem
Laocoonta ferunt, sacrum qui cuspide robur
Læserit, & tergo sceleratam intorserit hastam.

De statua audiamus & Plinium L. 36. c. 5. *Laocoon*, inquit, *qui est in Titi Imperatoris domo, opus omnibus & picturæ & statuariæ artis præferendum. Ex uno lapide, Eum & Liberos Draconumq; mirabiles nexus, de Consilii sententia fecére summi artifices Agesander & Polydorus & Athenodorus Rhodii.*

58. EQVUS DUREUS IN URBEM ATTRACTUS. Laocoontis suppliciô confirmati Trojani, Cassandrâ nequicquam vaticiniis prohibente:

 Ducen-

Ducendum ad ſedes ſimulacrum, orandaq; Divæ
Numina conclamant.

Id agentes videas in propoſito ſegmento, ferè qualiter Virgilius cecinit:

Accingunt omnes operi, pedibusq; rotarum
Subjiciunt lapſus & ſtupea vincula collo
Intendunt, ſcandit fatalis machina muros
Fœta armis. Pueri circum, innuptæq; Puellæ
Sacra canunt, funemq; manu contingere gaudent.

In Tabula noſtra ΤΡΩΑΔΕΣ καὶ ΦΡΥΓΕΣ nominantur, utriusque ſexûs gratiâ, quem & Maro tetigit; Phryges enim, licet quibusdam à Trojanis diſtinguantur, non rarò tamen, ut hic & apud Euripidem in Troad. v. 473. pro ipſis etiam *Trojanis* ponuntur. Ita & illud cum Virgilio videtur convenire, quòd fune eqvus trahitur: quanquam Tryphiodorus lora & catenas addat. v. 295. ſeqq.

Τοὶ δὲ, βοείας
Δησάμενοι, σειρῇσιν ἐϋπλέκτοισι κάλωσιν
Εἷλκον ἐπὶ πεδίοιο θοῶν ἐπιβήτορα κύκλων
Ἵππον ἀερσιπόδην βεβαρημένον.

Ipſi verò, Trojani, lora
Alligantes catenis, benè connexis funibus,
Trahebant per campum aſcenſorem velocium rotarum
Eqvum, proceribus onuſtum.

Quintus Smyrnæus & ipſe σειρὴν catenam nominat.

Σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ
Δησάμενοι καθύπερθεν.

Catenam arduo equo repente injiciunt
Supernè religatum.

Qui alias & de trahentium multitudine teſtatur; quanquam rotæ, quas memorat, & in Gemma Liceti videmus, hic non appareant. Ita Lib. IB. v. 416.

οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
Ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐΰτροχα δούρατα θῆκεν,
Ὄφρα κὲν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕποιτο,
Ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν· οἱ δ' ἅμα πάντες
Εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες.

huic induſtrius Epeus
Verſatiles rotas validis pedibus ſubjecerat,
Ut juvenes in urbem ſequi poſſet,

Trojanis

Troum manibus attractus, qui omnes simul
Connixi trahunt longo ordine.

Sed præter trahentes adhuc alii in Tabula visuntur, & primò quidem *Cassandra* portæ proxima, furentis & per furorem vaticinantis instar, id quod eam etiam sub adventum Helenæ fecisse, Lycophron eo poëmate supponit, quod ejus nomine inscripsit. Q. Smyrnæus & Tryphiodorus Cassandram vaticinatam asserunt, postquam eqvus in arcem jam fuerat receptus: quanquam aliàs de fatidico uterque furore graphicè cecinerit, alterque bucculæ, Oestro percitæ, eam comparaverit. Intra urbem id factum, etiam Virgilius tradit, furoris tamen oblitus, qui nostro in segmento tamen tantus est, ut & vim ei injiciendam putârint. v. 557.

Κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον ὀβρίμου ἵππου
Illam conviciis impetitam ab immani Equo abigebant.

Sed sequitur *Sinon* astutus ille proditor, dolisque instructus, & arte Pelasgâ: & quidem, si Fabrettum audis, manibus à tergo ligatis in urbem ducitur, licet Quintus Smyrnæus & Virgilius vincula ei ante Equi subvectionem exuta memorent. Mihi eò modô hîc expressus creditur; quô Priami jussu ei vincula soluta sunt; ideò enim Priamus adstare videtur.

Ipse viro primus manicas atq; arcta levari
Vincla jubet Priamus.

Jubentem sanè evincunt manus versus Sinonem protensæ, nec prohibet sequens Equi deductio; Quidni enim, quæ præcedunt, licet portæ propiora, prius facta censeantur? quâ ratione & Cassandram simul cum Trojanis exiisse, & non minus ac Laocoontem vaticinia edidisse, credibile est. Hyginus certè non postquam Eqvus jam ductus esset, sed postquam Priamus eum duci imperasset, ejus meminit. *Priamus Eqvum in arcem Minervæ duci imperavit, feriasq; magno opere ut essent, edixit. Id vates Cassandra cum vociferaretur inesse hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum statuissent &c.* Sed de porta adhuc dicendum; Scæam hanc esse, ex Inscriptione patet. An autem per eam Eqvus ductus sit? an muris dirutis in urbem tractus? dubia apud Authores sententia prostat. Muros dirutos, cecinit Virgilius:

Dividimus muros & mœnia pandimus urbis.

Nec alter Q. Smyrnæus Lib. IB.

Μεγάλης κρήδεμνα πόληος
Λυσάμενοι, λυγρῇσιν ἵππον ἐσήγαγον.

Magna

Magnæ civitatis mœnibus
Dirutis funestum introduxerunt eqvum.

Tryphiodorus contra, mœnibus intactis, portas numine Deûm ampliores factas, fatalem machinam cecinit admisisse. Quicquid autem statuas, marmori nostro non contradices, cum ad id tempus integræ adhuc referri debeant, quo nec dirutæ adhuc, nec dilatatæ fuere, sed quo Sinoni vincla detracta, Priamique contra jussa vaticinata est Cassandra. Notanda autem liminum in porta hâc altitudo, tanta scilicet, ut & Neptunus ea, ut eqvus introduci posset, Tridente discusisse memoretur,

Αἱ δ' οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πτύχες ἐστείνοντο
Ἀλλ' Ἥρη μὲν, ἔδυσεν, ἐπίδρομον ἔμμεν ὁδοῖο,
Πρόσθεν ἀναστείλασα; Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
Σταθμὸν ἀνοιγομένων πυλέων ἀνέκοψε τριαίνῃ.
Ipsi vero anguli portarum venienti angustiores erant.
Cæterum Juno accessit facilem accessum via
Prius præparans: Neptunus vero de turribus
Tridente discutit LIMINA patentium PORTARUM.

Sed aliter hæc in Gemma Liceti. In hac enim murus jam disruptus cernitur, Trojanique tripudiantes, eoque gestu, quo in urbem eo attracto & Diis gratias tulisse, & genio indulsisse memorantur: Illud figuræ procumbentes, hoc affecta amphora videntur innuere. In sequenti eundem eqvum cernimus, & Græcos ex Equo descendentes; Trojanis enim post epulas dormientibus, ut ait Virgilius, Lib. II. v. 258.

Inclusos utero Danaos, & pinea furtim
Laxat claustra Sinon, illos patefactus ad auras
Reddit Eqvus, lætiq; cavo se robore promunt.

non quidem demissum lapsi per funem, ut ille habet, sed ut Q. Smyrnæus Lib. XIII. v. 51.

Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅσπερ Ἐπειὸς
Τεῦξεν ἀριστήεσσιν εὐσθενέεσσι κέλευθα
Ἵππον ἐσερχομένοισιν, καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν.
Gradatim per scalas euntes, quas Epeus
Fecerat, ut transitum strenuis proceribus commodaret
Tum ingredientibus Eqvum tum descendentibus ex Eqvo.

59. TROJA CAPTA. Tandem urbis potentissimæ excidium contemplamur, non quidem incendio, sed Procerum cladibus in Tabula adumbratum, idque

idque ad mentem Tryphiodori, qui flammas demum injectas cecinit, cùm cædibus peractis Græci ad naves regressuri essent v. 667. Mœnia cernimus crebris turribus distincta, unde Homero Troja *ἐϋτείχεος bene murata.* Il. Λ. v. 129. & *εὔπυργος bene turrita* Il. H. v. 71. dicitur. Adde Tryphiodorum v 496. μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι *propter ampla mœnia* Trojanorum. Sed & *domos* cernimus, *altas* ad mentem Coluthi, cui ὑψίδομος audit, de raptu in fin. Hinc & Q. Smyrnæo L. VI. v. 145. *Ἕκτορος αἰπὺ μέλαθρον Hectoris celsa domus:* & L. XIII. v. 430. dicuntur *domus ὑψόθεν ex alto ruisse*, memoranturque *domus Antimachi*, & *Arx circa Pergamum*, & *Templa Apollinis* & *Minerva*, *Thalamiq́; venusti Nepotum Troja.* Ita & Tryphiodoro v. 612. *μέγα δῶμα Magna domus Deiphobi* memoratur. Et Virgilio *arx Priami alta*, & *ardua Pergama, Iliumq́;* & *superbum* & *domus divum*, quorum pleraque utique in Tabula graphicè adumbrantur, quanquam difficile sit, quæcunque determinare; Vix enim noscitur *templum Minerva* ex Cassandra, quam Ajax inde abstrahit, & ex Equo Dureo, quem in ejus vicinia statutum, Tryphiodorus author est: Vix *Ara Jovis Hercei* ex sene Priamo, qui ad eam à Neoptolemo memoratur occisus. *Templum Veneris* subscriptio arguit. Quænam autem sit, in quam armatus id juxta irruit, hactenus obscurum est. Nisi fortè Helenam arbitreris, in quam Menelaum irruisse quidem, sed Veneris nutu consilium mutasse, Q. Smyrnæus cecinit; quanquam hoc non ante templum, sed in Thalamo factum fuerit. Ita & ab altero latere fortasse *templum Apollinis* credideris; Quis autem ad ejus aram cadat, nec ipsum definiverim. Ædes columnis sublimes & circa Templum Minervæ, & aram Jovis Hercei in quadrangulum exstructæ *Thalamos Nepotum Priami* adumbrant, quos Q. Smyrnæus Lib. XIII. v. 436. memorat, aut verius *domum Priami perpulchram, politis porticibus exstructam*, in quâ Homero Il. Z. v. 244. teste.

Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι. ἔνθα δὲ παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι.
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο
Πλήσιον ἀλλήλων δεδμημένοι ἔνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν.

Quinquaginta inerant Thalami ex polito lapide,
Proximè inter se ædificati. Ibi autem filii

Cubabant Priami apud legitimas uxores.
Filiarum autem è regione oppositi intra atrium
Duodecim erant excelsi thalami ex polito lapide,
Proximè inter sese ædificati: illic autem generi cubabant
Priami apud pudicas uxores.

Intra portam *Æneas Anchisen gestans cum Ascanio* graditur, præcedente *Mercurio*, quanquam Venerem ejus ductricem Q. Smyrnæus faciat L. XIII. v. 326. Qui intra murum, juxta portam, Senex stat, fortassis *Calchas* est, qui Græcos à persecutione Æneæ cohibuisse memoratur, ibid. v. 333. seqq. Cæterum & ab alio intra portam latere, *Æneas* & *Anchises* Deos Penates deferunt, & è regione *Æthra à Nepotibus* Acamante & Demophoonte *agnoscitur.* Inter reliquos fortassis occumbunt Corœbus, aut Eurydamas, aut Ilioneus à Diomede percussi: Abas & Amphimedon, ab Ajace: Damastorides ab Agamemnone, Mimas ab Idomeneo, Desopetes à Mege occisi. De Polite res clarior videri potest; non procul enim ab Ara Jovis Hercei eum cecidisse, ex historia patet: quanquam & plures alios, & simul omnes Priami filios, circum eam occisos, Q. Smyrnæus memoret. Sed hæc ita summatim. Operæ pretium nunc est, ut singula etiam separatim contemplemur.

60. Cassandra ab Ajace violata. Cassandram, ad Genua Minervæ procidentem, ab Ajace Oilei vitiatam esse, cecinit Tryphiodorus. v. 635. Id in Templo factum, Q. Smyrnæus habet, Lib. XIII. v. 422. Segmentum Tabulæ Iliacæ à Templo ab Ajace abreptam fingit, idque cum Virgilio L. II. Æn. v. 403.

Ecce trahebatur passis Priameia virgo
Crinibus à Templo Cassandra adytisq; Minervæ,
Ad Cœlum tendens ardentia lumina frustrà.

Marmor abreptam non à templo, sed à Palladio adumbrat; sed nec huic fulcrum deficit. Hyginus Fab. CXVI. *Cassandram* inquit *Ajax Locrus à signo Palladio abripuerat.*

61. Coroebus à Peneleo interfectus. Non tulit Cassandræ injuriam Corœbus, qui nuptias ejus pactus, ultimum Trojanis præsidium advenerat; sed dum medium sese moriturus in agmen injicit, primus etiam, planè ut & hic cernitur, & apud Virgilium L. II. v. 425. fingitur.

Penelei dextrâ Divæ armipotentis ad aram
Procumbit.

Licet Quintus Smyrnæus L. XIII. v. 168. à Diomede occisum memoret, id quod & Lescheum tradidisse, Pausanias auctor est, qui juxta & notat, à Neoptolemo occisum, multorum sermonibus proditum esse.

62. Priamus ad aram Jovis Hercei cæsus. Priamum hic non tantùm ex fenio, fed & ex ara Jovis Hercei agnofcimus. Hunc cùm Virgilio L. II. v. 512.

Ædibus in mediis, nudoq; fub Ætheris axe

collocat hoc fegmentum. Hercei autem Jovis fuiffe, patet ex Tryphiodoro v. 623. ubi de hoc Priami interitu.

Αἰακίδης δ' γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
Γήραϊ κεκμηῶτα παρ' Ἑρκείω κτάνε βωμῷ.
Æacides porrò Neoptolemus fenem regem Priamum,
Malis confectum interfecit, apud Herceiam aram,

Q. Smyrnæus L. XIII. v. 222. pro Ἑρκείω habet Ἑρμαίω, fed mendosè; Ἕρκειος Ζεὺς enim, Suidà tefte, vocabatur, quòd intra feptum, quod Græci Ἕρκος, & in aula, quæ Homero femper fubdialis eft, ut notavit Athenæus L. V. cultum obtinebat, unde & Feftus: *Herceus Jupiter intra confeptum domus cujusq; colebatur, quem etiam Deum Penetralem appellabant.* Sed plura de his Fabrettus. De cæde Priami ita Virgilius.

Altaria ad ipfa trementem
Traxit, & in multo lapfantem fanguine nati:
Implicuitq; comam lævâ, dextrâq; corufcum
Extulit, ac lateri capulo tenus abdidit enfem.

Ex his Virgilii verbis conficitur, Neoptolemum effe, qui Priami comæ dextram implicuit, ftrictoque enfe eum confoffurus infurgit. Imò eundem Neoptolemum aut Pyrrhum effe & eum, qui jacenti ad latus cadaveri infultat, ex eodem Virgilio colligitur; Hic enim procul dubio Polites eft, de quo ita Poeta L. II. v. 526. feqq.

Elapfus Pyrrhi de cæde Polites
Unus natorum Priami, per tela, per hoftes
Porticibus longis fugit, & vacua atria luftrat
Saucius: Illum ardens infefto vulnere Pyrrhus
Infequitur, jam jamq; manu tenet, & premit haftâ.
Ut tandem ante oculos evafit & ora parentum,
Concidit, ac multo vitam cum fanguine fudit.

Q. Smyrnæus non Politen tantùm, fed & Pammona, Tifiphonumque, omnes Priami filios, imò & Agenorem Jove ortum, à Neopto'emo canit interemtos, unde forfitan & reliquis lux affulget.

63. Æthra à Nepotibus agnita. Æthra Thefei mater, à Diofcuris, Helenam Thefeo raptam repetentibus, capta, fororique in fervitutem tra-

 dita,

dita, simul cum Hera Trojam pervenerat. Huic per urbem erranti, proposito in segmento, manus injiciunt Thesei filii, Demophoon & Acamas, planè qualiter Quinto Smyrnæo memorantur. L. XIII. v. 504.

> Χεῖρας ἐπεῤῥίψαντο, λελαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
> Ες Δαναούς.
> *Manus injecerunt, abstrahere ipsam cupientes*
> *Ad Danaos.*

Sed vis hostilis in lætitiam versa est, cùm illa se proderet, agnitisque nepotibus oscula figeret, id quod latius Poeta cecinit. Lesches quidem, Pausania teste, Æthram non in urbe, sed in Castris Græcorum à nepotibus agnitam scripsit; sed Author Tabulæ Quintum Smyrnæum hic sequi videtur. Polygnotus ad cutem usque rasam pinxit, eòdem Pausania L. X. referente, in signum scilicet servitutis, quòd Helenæ famula fuerit, ut Homerus habet Il. III. v. 144. ab Athenis scilicet, ut diximus, tracta, atque Helenæ addicta, ut apud eundem Pausaniam L. V. & Hygin. Fab. LXXIX legitur. Q. Smyrnæus v. 524 & famulam & socrum Helenæ; quô pactô confinxerit, se nescire ait Fabrettus; Sed res ex Lycophrone ejusque Commentatore Tzetze clara est, quorum ille in Cassandra v. 143. Helenam πεντάλεκτρον appellat; Hic autem ex Duri Samio à Theseo raptam, ex eoque Iphigeniam, quam postea Clytemnestra pro sua educârit, memorat peperisse.

64 Troades ad tumulum Hectoris. Tumulum Hectoris Plastes ritè extra urbem posuit; Ita enim Homerus Il. Ω. v. 782. & 785.

> Αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
> Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες.
> *Statim autem ante urbem congregati sunt.*
> *Tunc extulerunt audacem Hectorem lacrymas fundentes.*

Ritè columnâ exstructum, & muro circumdatum finxit; Urnam enim cum ossibus, ubi in fossam deposuissent, ut v. 798. Poeta persequitur,

> ὕπερθε
> Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
> Ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν.
> *desuper*
> *Crebris lapidibus obfirmarunt magnis.*
> *Leviter autem tumulum fuderunt.*

Sed major cura, non tam de *Clypeo* columnæ imposito, quàm de expresso *Leone*; Clypeos enim, non minus ac alia mortuorum insignia, columnis ejusmodi sepulchralibus imponi: imo & clypeis illis figuras hieroglyphicas addi solitas, exemplum

plum Epaminondæ apud Pausaniam abundè testatur: *Ejus tumulo* inquit *imposita est columna cum SCUTO, in quo DRACO cœlatus est. Indicat hoc insigne, Epaminondam ab iis ortum ducere, qui SPARTI sunt nuncupati, id est, dentibus satis progeniti.* Ex his de Epaminonda constat; Non item de Hectore: nisi Leonem hunc ad Hectoris robur referas, quod equidem, non minus ac in aliis apud Ptolomæum Hephæstionem licebit, licet ab Hercule genus is non traxerit; Neque enim Leo tam robur Herculeum, quàm Leoninum videtur indicare, suffragaturque Homerus, qui Hectorem aliquoties cum Leone comparat, nominatim Il. M. 42. & Π. v. 823. Sed ad personas respicimus, quas tumulo huic vel adstantes vel assidentes cernimus. Adstant hinc *Andromache* cum *Astyanacte*, & *Cassandra*, & *Helenus*: inde *Hecuba*, *Polyxena*, denuò *Andromache*, & *Helenus*. *Ulyssem* Fabrettus ideò hic affictum arbitratur, ut adumbretur ejus legatio, quâ Polyxenam ad sacrificium petiisse apud Euripidem legitur. Sed id dubium videri poterit, quòd non Hecubam, sed Helenum alloquatur: unde potius post victoriam eâdem ratione hos junctos crediderìs, quâ & Pausanias, Eliac. priore, inter se singulari certamine congressuros & Helenum & Ulyssem memorat, quòd scilicet hi sapientiæ laude in suo uterque exercitu præstitissent: Quod utique eò credibilius est, quò apertius Helenus hic, non ut in Tabula Polygnoti, apud eundem Pausaniam, mœstus sedet, ut qui maximè, sed liberè cum Ulysse videtur colloqui. Ut autem hic juxta Ulyssem, ita ab altero latere juxta Cassandram sedet, quæ & ipsa vaticiniis celebratur, hic autem pudibunda caput velat, procul dubiò ob ereptam virginitatem. Ita & *Andromache* ab altero visitur latere, planè qualem & Polygnotum inter Trojanas, captivas & lugentes, eam pinxisse, Pausanias tradidit: cum adhærente scilicet, & lac sugente filio Astyanacte, cùm ab altero latere filio careat, adeoque sibi ereptum lugere videatur. Astyanactem ex turri præcipitatum, constans Poetarum assertum est, quanquam de tempore, quô id factum sit, differant. Supersunt *Hecuba* & *Polyxena*, quæ se invicem amplectuntur, tanquam nunciatâ jam ultimâ necessitate: Quô argumentô forsan Ulyssem, nunciatô Achivorum decretô, dum illæ extremum solatium fatis properantibus perciperent, ad Helenum deflexisse arbitraberis, quod equidem per me licebit. *Talthybius*, qui ab altero latere Troadibus appropinquat, sortitionem nuntiare ex Euripide in Troad. v. 240. seqq. videtur, licet ibi Hecubæ colloquatur. Sorte autem obvenerunt Cassandra Agamemnoni, Andromache Neoptolemo, Hecuba Ulyssi, id quod & Q. Smyrnæus Lib. XIV. v. 20. tradidit. Sed de his hactenus.

65. **POLYXENA AD ACHILLIS TUMULUM IMMOLATA.** **Philostratus in vita Apollonii L. IV. c. V. Et iterum in Heroicis sub Achille, Polyxenam**

ad Achillis Tumulum, non à Neoptolemo mactatam, sed suâ sponte, amoris scilicet impatientem, sibi manus intulisse memorat. Secus nostrum Segmentum. Secus & Pausanias in Atticis & Phocicis, ubi & addit: *mactatam fuisse, & authores testari & Tabulas.* Et quidem mactatam esse non privato impetu, sed publicâ authoritate, non tantùm inde constat, quòd Camillus à Neoptolemi tergo cernitur, sed etiam ex Euripide in Hecub. v.220. seqq. ubi Ulysses ad Hecubam.

Ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
Σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.
Ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
Τάσσουσιν εἶναι. θύματος δ' ἐπιστάτης
Ἱερεύς τ' ἐπέστη τοῦδε, παῖς Ἀχιλλέως.
Visum est Græcis filiam tuam Polyxenam
Mactare ad excelsum aggerem Achillei sepulcri.
Nos verò comites & adductores puellæ
Ordinarunt esse. Sacrificii verò præfectus
Sacerdosq; statutus est hujus, filius Achillis.

Quibus ex verbis etiam clarum est, cur & Ulysses & Calchas præsentes sint; quanquam & totum exercitum adfuisse, apud eundem v. 522. Talthybius referat. De tumulo notandum, corpus quod ei incumbit, non Achillis, sed ipsius Polyxenæ videri, indeque forsan error Tertulliani L. 6. de Pall. n. 65. *Statuam Achillis habitu muliebri referentis*, quod verisimile non est. Licet autem mactationem hanc in Samothracia peractam, Euripides supponat, eumque sequatur & Ovidius, cum Tabula tamen faciunt Tryphiodorus & Q. Smyrnæus, quorum *Hic* antequam Græci Troja solverent, *Ille* autem & ante sortitiones mulierum Trojanarum, eam memorat: adeò ut hic non tumulus honorarius in Samothracia, sed ille ipse intelligendus sit, quem juxta Hellespontum Achilli cum Patroclo communem exstructum supra & vidimus & audivimus. Notanda est Maceria circa Achillis tumulum ducta, quam non minus ac monumentum ipsum sacram fuisse, ex inscriptionibus probat Fabrettus. Sepulchrum Achilli & Polyxenæ commune cecinit Ausonius:

Troas Achilleo conjuncta Polyxena busto,
Malueram nullo cespite functa tegi.
Non benè discordes tumulos miscetis Achivi.
Hoc violare magis, quam sepelire fuit.

Quanquam Q. Smyrnæus eam ad urbem delatam, & in domo Antenoris funeratam L. XIV. v. 320. seqq. cecinerit.

66. ÆNE'S

66. ÆNEAS PATRIAM RELINQVENS. Æneam Trojâ pereunte Patrem suum Anchisen, sacra gestantem, ex urbe humeris suis extulisse, filium Ascanium autem manu traxisse, secutamque eos uxorem Creusam, planè qualiter hîc adumbrantur, nemini Eruditorum ignotum est. Pluribus in Nummis res expressa cernitur, uti videri potest in Dialogis Augustini p. 34. Sed nullibi cum Creusa, nullibi cum ductore Mercurio, adeò ut licet in re nota, non tamen contemnendum, imò potius summâ æstimatione dignandum sit hoc Tabulæ Iliacæ Segmentum. Venustissimè sanè adumbrat illa Æneæ apud Virgilium Lib. II v. 707. seqq.

Care Pater, cervici imponere nostræ.
Ipse subibo humeris — mihi parvus Julus
Sit comes, & longè servet vestigia conjunx.
Tu genitor cape sacra manu, patriosq; penates.

Et iterum v. 721. & sequentibus.

Latos humeros subjectaq; colla
Veste super, fulviq; insternor pelle Leonis,
Succedoq; oneri. Dextræ se parvus Julus
Implicuit, sequiturq; patrem non passibus æquis.
Ponè subit conjunx.

De Conjuge tacet Q. Smyrnæus: Imò nec Virgilio cum Tabula convenit, cùm in hac jam extra portam fingatur, ille autem v. 730. & sequentibus relictam memoret, cum portis propinquaret. Ita nec de duce convenit. Quem Tabula Mercurium facit, Q. Smyrnæus Venerem substituit L. XIII. v. 326. unde & Tryphiodorus v. 659.

Αἰνείαν δ' ἔκλεψε καὶ Ἀγχίσην Ἀφροδίτη
Æneam autem & Anchisen sustulit Venus.

67. ÆNEAS NAVIM CONSCENDENS. Unam tantùm, aut forsan alteram hoc in Segmento navim cernimus, in eamque Æneas Anchisen gestans, & Julum trahens, sequente Miseno ascendit. Hæc utut rem exprimant, cum Virgilio tamen non conveniunt. Classem hic Æneæ memorat & quidem sub Antandro ædificatam, contractosque viros, & æstate demum navigatum.

Classemq; sub ipsa
Antandro & Phrygiæ molimur montibus Idæ,
Contrahimusq; viros. Vix prima incœperat æstas,
Et Pater Anchises dare fatis vela jubebat.

Adeò ut secundum hunc non statim videatur navim conscendisse Æneas, cùm Anchisen ex urbe extulisset; sed post demum, cum classem extruxisset, quod & verisi-

verisimile est. Sed datur hæc venia Antiquitati, ut unicâ navi totam classem adumbret, non minus ac unicô Imperatore totum exercitum, id quod pluribus exemplis demonstrari posset, si nunc id ageretur. De tempore res clarior est; Quidni enim cùm classis exstructa jam esset, tempusque navigationis advenisset, Anchisen Æneas, quem interim submiserat, humeris rursus imposuisse, & ita etiam in navim portasse credatur? Sed de Miseno dicendum, cujus arma Æneas,

Remumq; Tubamq;,

Æneid VI v. 234. ejus sepulchro legitur imposuisse, adeò ut dubium videatur, an remum hic Misenus, an tubam credendus sit gestare? Pro remo sentit Fabrettus, & eum fortè instrumenti longitudo seduxit, quæ tamen tanta non est, ut remus credi possit, cùm ne ipsius quidem Miseni staturam adæquet. Remi sanè navigio jam adaptati, & procul dubiò longiores fuére. Adde quòd nec credibile sit, Misenum remum etiam extra navim gestâsse, cùm tamen tuba ei convenientior videatur; Tuba inquam, cui & figura in proposito quadrat, adeò ut omninò Tubam hic & non remum decernam agnóscendam.

68. NAUPLIUS FACEM SCELERATAM EXTOLLENS. Iliô captô & divisâ prædâ, cùm domum redirent Danai, irâ Deorum, quòd fana spoliaverant. & quòd Cassandram Ajax Locrus à signo Palladio abripuerat, tempestate & flatibus adversis ad saxa Capharea naufragium fecerunt, in quâ tempestate Ajax Locrus fulmine est à Minerva ictus, quem fluctus ad saxa illiserunt, unde *Ajacis Petræ* sunt dictæ. Cæteri noctu cùm fidem Deorum implorant, *Nauplius* audivIt, sensitque tempus venisse ad persequendas filii sui Palamedis injurias. Itaque tanquam auxilium eis afferret, *facem ardentem* eo locô *extulit*, quo saxa acuta & locus periculosissimus erat: Illi credentes humanitatis causâ id factum, naves eò duxerunt, quô factô plurimæ earum confractæ, milites que plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum visceribus ad saxa illisa. Si qui autem potuerunt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. Hæc rei series est, referente Hygino. Eamque in Numismate expressam esse pluribus in Spicilegio meo docui, nec arbitror craben ibi coctam, hîc denuò repetere, vel necessarium fore, vel Lectoribus volupe. Ulyssis errores persequimur.

69. ULYSSES SIRENES PRÆTERVECTUS. De Ulysse Sirenes prætervectô plura peculiari Dialogo scripsi. Ad propositum marmor notandus Ulysses ad malum religatus, de quo ipse apud Homerum Odyss. M. v. 175.

Οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ.

Illi

Illi autem socii in navi me ligarunt pariter manusq; pedesq;
Erectum ad malum.

Notandi & socii, Perimedes & Eurylochus, Odyss. M. v. 194.

Οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον.
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πίεζον.
Illi autem annitentes remigabant:
Statim surgentes Perimedes, Eurylochusq;,
Pluribus me vinculis ligârunt, magisq; premebar.

Imò & ille, qui velum alligat v. 170.

Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο.
Assurgentes autem socii, vela complicârunt.

Et tandem, quod caput rei est, *Sirenes scopulo sublimes cum instrumentis musicis.* De instrumentis musicis testatur Servius ad L. V. Æn. *Sirenum una* inquit *Voce*, altera *Tibiis*, tertia *Lyrâ* canebat. Videatur & Orpheus, ubi falsò interpres, *&* *Chelin & Citharam* reddidit, cùm *& calamos & chelin* vertendum fuisset. De scopulo Sirenum testatur idem Orpheus, cui Sirenum sedes πέτρη ἐφύπερθεν ἀπορρῶξ *petra desuper abrupta* Arg. 1263. vocatur, ut alia taceam, quæ plura dicto in Dialogo collegimus. Si autem nosse cupiam,

Vobis Acheloides unde
Pluma pedesq; avium, cùm virginis ora geratis?

Docebit Ovidius Met. V. quò & in arte L. III. teste.

Monstra maris Sirenes erant, quæ voce canorâ
Quaslibet admissas detinuere rates.

70 ULYSSES GALEAM DEDICANS. Ulyssem ab inferis reversum, Plutoni & Proserpinæ Galeam dedicasse, columnæ impositam, planè qualiter hic depingitur, apud Lycophronem legimus v. 710.

Θήσει (?) δάμαρτι καὶ ξυνευνέτῃ δάϊος
Πήληκα κόρσης κίονος προσαρμόσας.
Offeret Proserpinæ & Marito munus
Galeam columnæ capiti appendens.

Scio Celeberrimum Gronovium, Gladiatorem rude donatum hic agnoscere, qui arma velut ad sacram postem aut columnam dedicet; sed ei subscribat, quicunque voluerit.

71. ULYSSES IN PATRIAM REDUX. Tandem & Ulyssem domum reducimus, eôque & belli Trojani historiam finimus. Pingitur is proposito in Numisma-

mifmate peregrinantium more, cum pileo, pallio, & baculo. Eique alludit canis, aliter tamen ac apud Homerum Odyff. P. 300.

Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος ἐνιπλειος κυνοραιστέων,
Δὴ τότε γ' ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα
οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω.
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν.

Illic canis jacebat Argus plenus ricinorum,
Jam tunc statim ut agnovit Ulyssem prope euntem,
Caudâ quidem hic adulatus est, & aures dejecit ambas.
Propè autem non amplius postea potuit suum dominum
Venire.

Unde forsitan hic non adulantem, sed allatrantem arbitraberis, de quibus Odyff. Ξ. v. 29.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον.
Repentè autem Ulyssem viderunt canes latratores,
Qui quidem clamantes accurrerunt.

Sed nec hoc quadrat; tunc enim:

Ὀδυσσεὺς
Ἕζετο κερδοσύνῃ. σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ulysses
Sedit astutia. Virga autem ei excidit manu.

Adeò ut tutiùs in cane Argo, Dominum suum agnoscente, subsistemus. Cæterùm nec Peram Ulysses hic gestat, quæ & ipsa ei tribuitur Il. P. v. 197. gestat autem baculum, quem ei Eumæus dederat. Odyff. P. v. 199.

Ἐν δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον Εὔμαιος θυμαρὲς ἔδωκεν.
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.

Gestat Pileum; quem Ulyssis simulacro à Nicomacho additum, Plinius testatur. Ulysses autem hic à C. Mamilio Limetano ideò numismati impressus est, ut origo generis denotaretur; Mamiliis enim (verba Ursini mea facio) à Mamilia, Telegoni filia, duxisse & originem & nomen, omnes ferè Scriptores tradunt; Ipse autem Telegonus, Ulyssis fuit & Circes filius, qui Tusculum oppidum in Latio condidit, ut scribit Pompeius, Plutarchus, Acron, & Pomponius Porphyrion, Horatii interpretes. Itaque Livius de Mamilio Tusculano dixit: *si famæ credimus, ab Ulysse Deâque Circe oriundus erat.*

FINIS.

INDEX.

NB. Numeri non Paginas, sed Paragraphos ostendunt; idque eo consilio, ut simul & Picturis respondeant.

A.

Abas, ab Ajace percussus 59.
Ablutio infantum. 2.
Abydus, sub Asio 19.
Acamas; Antenoris filius 21. 26.
pugnæ peritus. ib.
mortem fratris ulturus 23.
Promachum stravit. ibid.
eum petiturus Peneleus. ibid.
à Menelao occisus 26.
Acamas Æthræ nepos 59.
Thesei filius 63.
Achileum, Achillis tumulus 50.
Patroclo commune. ibid.
Achilles, ejus nativitas 2.
Styge immersus 3.
talum mortalem habuit. ibid.
ab Apolline percussus. ibid.
Chironi traditus 4.
Achilles, Venationes edoctus 5.
Leonem venatur. ibid.
Leonum visceribus victitat. ibid.
Chirone ut Equo utitur. ibid.
Chironis tergo insistit. ibid.
Musicam edoctus 6.
Deidamiam Musicam docet. ibid.
Deidamiæ cohabitans 9.
In Scyrum delatus. ibid.
Lycomedi commendatus. ibid.
inter virgines educatus. ibid.
vir Hæmonius. ibid.
Ulysses astu detectus 10.
Deidamiæ lamentis mollitus. ibid.
Ejus rixa cum Agamemnone 15.
Pelides. ib.
Ensem è vagina trahit. ib.
abducta à Briseide lacrymatur 25.
ad eum Græcorum legati. ib.
Trojanos solo conspectu & clamore rejicit 30.

Achilles, *Patroclum luget*. ib.
accepta à Thetide arma induit 32.
Ejus caput. ib.
Briseidem & dona recipit. ib.
cum Agamemnone concordiam restituit. ibid.
à Minerva refocillatur. ib.
armatur inter viros. ib.
Galeam an ultimo imposuerit. ib.
in prælium reversurus 33.
Currum conscendit. ib.
Iphitionem, Demoleontem & Hippodamantem percutiens 35.
Polydorum occidit. ib.
velocipes. ibid.
auxilio Minervæ Hectoris hastam vitat 36.
à Scamandro cadaveribus obrutus 37.
à Neptuno confirmatur. ib.
per Xanthi fluenta grassatur. ib.
pedum instabilitate collapsus. ib.
Eum fugientes Trojani 38.
Ejus pugna cum Hectore 39.
ut Trojam caperet, Apollo obstitit. ib.
Peliam hastam in Hectorem vibrans. ib.
Cæso Hectore gloriatur 40
Hectorem armis spoliat. ib.
Hectorem trahens 41
Hectorem bis traxit. ib.
filius marinæ Thetidis. ib.
Patrocli justa aggressus 42
Comam Patroclo abscindit. ib.
Comam Sperchio fluvio nutrivit. ib.
ejus Coma flava. ibid.
Hectoris cadaver non redditurus 44.
Hectoris cadaver canibus projecturus ibid.
Achilles, ejus pertinacia displicet Jovi. ib.
ejus Tentorium. ib.
preces Priami audit. ib.
Priamum consolatur. ib.
Hectoris cadaver donis acceptis Priamo restituit 45.
Penthesileam sustinens 46.
Penthesileæ venustatem contemplatus doluit. ib.
Thersiten occidit 47.
cum Memnone congressus 48.
cadentem Ajax & Ulysses propugnant 49.
à Paride & Apolline occisus. ib.
vulneratus in malleolo pedis. ib.
Trojanis ne moriturus pepercit. ib.
Orythaona confodit. ib.
Hipponoum profligavit. ib.
Alcithoum transverberavit. ib.
ejus sepultura & luctus 50.
ejus arma ad Ajacis tumulum ejecta 52.
ejus magnitudo unde collecta? ib.
ejus sepulcrum ubi fuerit. ib.
ejus statua, an habitu muliebri? 65.
Achivi, intra murum se recipiunt 24.
Patroclum lugent 30.
Acœtis filius Laocoon 57.
A cognitionibus, officium apud Romanos 42.
Acron, Horatii interpres 71.
Adamas Asiades, Antilocho infestus 21.
à Merione interficitur. ib.
Æacus, Pelei Pater 1.
Æneas, Aphareum interficiens 20.
Medonta & Jasum spoliavit 24.
ei clypeum fabricavit Vulcanus 31.
eum pugna eripuit Neptunus 34.
ab Apolline contra Achillem excitatus ib.

Æneas

Æneas, ob pietatem servatus. ib.
Trojanis imperabit etiam posteris ib.
Anchisen gestans 59. 66.
& Anchises Deos Penates deferunt. ib.
Patriam relinquens 66.
navim conscendens 67.
Æsculapius inter conditores Pergami 57.
Æthra, à Nepotibus agnita 59. 63.
Thesei mater. ib.
à Dioscuris capta. ib.
Helenæ in servitutem tradita. ib.
Nepotibus oscula figit 63.
ad cutem rasa. ib.
famula & socrus Helenæ. ib.
Agamemnon, Chrysæ filiam negat 13.
Chryseidem reddendam à Calchante docetur 15.
ejus cum Achille rixa. ib.
Achilli Briseidem abduxit 17.
cum Achille concordiam reducit 32.
Achilli Briseidem reddit. ib.
Achilli adstat Patroclum lugenti 42.
Damastoridem percussit 59.
Agenor, Clonium sustulit 24.
ejus simulacrum imitatus Apollo 39.
Jove ortus 61.
à Neoptolemo interemtus. ib.
Agesander, statuarius Rhodius 57.
Agyrtes, tubicen 10.
Ajacis Petra 68.
Ajax, eum concitans Neptunus 18.
Archelochum feriens 21.
& Hector congressi. ib.
Polydamantem feriturus, Archelochum sternit. ib.
Telamonides. ib. & 24.
Ajax, contra Hectorem ex navi præliatur 24.
Caletorem occidit. ib.
Legatus ad Achillem 25.
Cadaver Patrocli protegit 28.
Leoni similis. ib.
Cadaver Patrocli pugna auferendum præcipit 28 seq.
& Ulysses Achillem cadentem propugnant 49.
Achillem plangit 50.
de armis Achillis cum Ulysse disceptat 51.
tacitus sedit insaniens. ib.
ejus interitus. 52.
ex ejus cruore flos ortus. ib.
an combustus an humo tectus? ib.
ad ejus tumulum Achillis arma ejecta ib.
Ajax Locrus, Abantem & Amphimedontem percussit 59.
Cassandram violavit 60.
fulmine à Minerva ictus 68.
Alastorides, Achilli supplex 36.
Alcathous, ab Idomeneo interfectus 21.
Ejus circa cadaver pugna. ib.
Alcimus, cum Automedonte, Achillis Equos junxit 33.
cum eodem dona Priami accipit 44.
ramus Myrtu. ib.
Amazones, Trojam adduxit Penthesilea 46.
Amphimedon ab Ajace percussus 56.
Amphora, quid significet 58.
Muris Trojæ affixa. ibid.
Amplexus, amicitiæ indicium 36.
Amyclæi sella 48.

Anchises, sacra gestans 59. 66.
ab Ænea gestatus. ib.
Laocoontis frater 57.
dare vela jubet 67.
Ancillæ, Hectoris cadaver lavant & ungunt 45.
Andromache 41.
cum Astyanacte ad tumulum Hectoris 64.
Neoptolemo forte obvenit. ib.
Antandrus 67.
Antenor 21.
ejus filii. ib.
Antilochus, Thoonem interfecit 21.
ei infestus Adamas. ib.
certat in ludis funebribus Patrocli 43.
Menelaum dolo retardat. ib.
à Memnone occisus 48.
ejus Epitaphium. ib.
etiam in morte latus. ib.
Antimachus, ab Hectore interfectus 19.
Antimachi domus 59.
Antinous 53.
Heros. ib.
forma Eurypylo similis. ib.
Antiphas, Laocoontis filius 59.
Aphareus, ab Idomeneo contra Æneam evocatus 20.
Caletorides. ib.
inter duces non memoratur. ib.
ab Ænea interfectus. ib.
Apollo, Chrysam, Cyllamq; tuetur 13.
Tenedo imperat. ib.
Smintheus. ib.
ei templum coronatur. ib.
Ei coxæ Taurorum & Caprarum cremantur. ib.
Apollo, ejus sagittæ. ib.
Mulos, canes, & homines invadit. ib.
Hectorem excitat ad pugnam 23.
ἑκάεργος. ibid.
Φοῖβος χρυσάορος. ibid.
Hectorem protexit. ib.
Trojam protexit. ib.
viam complanavit. ib.
vertit Achivos. ib.
Hectori robur inspirat. ib.
Patroclum rejicit 27.
Hectorem animat. ib.
Hectorem periculo subducens 36.
Humana specie. ib.
obstat Achilli Trojam capturo 39.
Agenoris formam imitatus. ib.
an Achillem occiderit? 40.
ejus templum Trojæ 59.
Apollodorus 9.
Apophoreta 8.
Arcesilaus, ab Hectore occisus 24.
Archelochus, Antenoris fil. 21.
pugnæ peritus. ib.
ab Ajace occisus. ib.
Arctinus 46.
Arcus Hectoris 40.
Argus, canis Ulyssis 71.
Aribe divina 19.
Aristides 53.
Aristotelis Epigramma 48.
Ascalaphus, Martis filius 20.
à Deiphobo occisus. ib.
Ascanius, Æneæ filius 59. 66.
Asius, vindex Othrionei 19.
eum persequitur & occidit Idomeneus ib.
Hyrtacides. ib.

quo-

quorum populorum princeps? ib.
Astyanax, Andromaches filius 64.
ex turri præcipitatus. ib.
Astyocha, Priami soror 53.
Athenæus 62.
Athenodorus, statuarius Rhodius 57.
Augustini Dialogi 66.
Aula circa Achillis Tentorium 44.
Aurora, Memnonis mater 48.
Automedon, Achillis auriga 33.
Achillis currum sequitur 41.
Achilli adstans 44.
dona Priami recipit. ib.
ei infestus Hector 27.

B.

Bacchus, mitis cum Diis agens 50.
Balius Equus Achillis 27.
Barba fortitudinis indicium 2.
Bartholinus (Caspar) de puerperio 2.
Bathycles, pictor 4. 48.
Boves in funeribus mactati 42.
præmia certaminum 43.
Briseis Achilli abducta 17.
eidem reddita 32.
Brontes Cyclops 31.
Brutorum præsagia 49.

C.

Cabesus, oppidum Cappadociæ 19.
Cadavera lavabantur & ungebantur 30.
Linteo tegebantur. ib.
adipe boum & ovium tecta 42.
Cremandi ritus. ib.
Caicus fl. 53.
Ejus accolæ bellicientes. ib.
Calchas, Chryseidem reddendam suadet 15.
Ajacem igne cremari vetat 52.
Græcos à persecutione Æneæ cohibet 59.
Sacrificio Polyxenæ adest 65.
Caletor, ab Ajace occisus 24.
ignem navi suppositurus. ib.
filius Clytii. ib.
Calliope, Thetidem consolatur 50.
Camillus, in Sacrificio Polyxenæ 65.
Canes peste consumti 14.
Mensarii in funeribus obtruncati 42.
à Cane agnitus Ulysses 71.
eorum iram qua arte vitaverit Ulysses. ibid.
Caphærea Saxa 68.
Capillos mortuis tondendi & injiciendi mos 42.
fluviis alendi mos. ibid.
Cassandra, vaticinata contra Equum Troj. 85.
vaticinata sub adventum Helenæ ibid.
Ejus furor fatidicus ibid.
ab Ajace violata 60.
an à Templo an à Palladio abrepta ibid.
Nuptiis Corœbi pacta 61.
ad tumulum Hectoris 64.
Agamemnoni sorte cessit. ibid.
Cæneus 8.
Cebrionem interficit Patroclus 27.
Cetei ubi habitaverint? 53.
iidem cum Pergamenis ib.
ab Eurypylo ad Trojam ducti ib.
à Cetio fl. appellati ib.
Cetius fl. 53.
Charops pater Nirei 54.
Chiron centaurus ex antro prospiciens 1.
Thessalus Senior 5.
ei traditur Achilles 4.

Chiron

Chiron Achillem venari & Equitare docet 5.
Achillem Musicam docet 6.
Chlaene, inter dona Priami 44.
Chryseis filia chrysae 13.
Patri negatur. ibid
ab Ulysse reducitur 16.
Chryses Apollinis sacerdos 13.
Deum contra Graecos invocat. ibid,
filiam raptam repetit. ibid.
Circes & Ulyssis filius Telegonus 71.
Clonius ab Agenore sublatus 24.
Clypeus Achillis, Vulcani opus 31.
ei incumbit Achilles mortuus 50.
in tumulo Hectoris 64.
in tumulo Epaminandae. ibid.
Chemnestra Iphigeniae nutrix 63.
Clytus Pisenoris filius 24.
à Teucro percussus. ibid.
Coluthus de Raptu Helenae 1.8.
Conversio in Ludis ad Laevam 43.
Commodi Numisma à Tyaterenis percussum 31.
Coroebus à Diomede percussus 59.
à Peneleo interfectus 61.
Cassandrae nuptias pactus ibid.
à Neoptolemo occisus ibid.
Creusa Aenea uxor 66.
Cyclopes Vulcani ministri 31.

D.

Damastorides ab Agamemnone percussus 59.
Danai ad naves refugiunt 24.
à Neptuno in praelium reducuntur 18.
ad saxa Capharea naufragi 68.
Dearum certamen de forma 1.
Deidamia Musicam edocta ab Achille 6.
ei cohabitans Achilles 9.
Puella Scyrias. ibid.
Achillem proditum dolet 10.
Deiochus à Paride sublatus 24.
Deiphobus Hypsenorem confecit 20.
contra Idomeneum Aeneam assumsit. ibid.
Ascalaphum stravit. ibid.
Deiphobus à Merione vulneratus. ibid.
Priami filius 19.
ejus habitum assumsit Minerva 39.
Ejus domus magna 59.
Deipyrus ab Heleno interfectus 21.
Demoleon ab Achille interfectus 57.
Antenoris filius ibid.
Demophoon Aethrae nepos 59.
Thesei filius 63.
Deos Penates Aeneas & Anchises Troja eripiunt 59.
Desopetes à Mege occisus 59.
Diana Iphigeniae sacrificium abominatur 11.
Dictys Cretensis 8.
Dii nuptiis Pelei & Thetidis adsunt 1.
rem Graecorum restituunt 18.
Humanâ specie efficti 36.
Diomeda Lesbia Phorbantis filia 30.
Achillem oblectavit 32.
Diomedes à Paride vulneratus 24.
certat in ludis fun. Patrocli 43.
cum Ulysse Palladium aufert 56.
Tydides. ibid.
Impius. ibid.
Coroebum Eurydamantem & Ilioneum percussit 59.
Dioscuri Helenam à Theseo repetiere. 63.
Aethram cepere. ibid.
Discordia ad nuptias Pelei non invitata 1.
pomum inscr. PULCHRIORI! *projecit. ibid.*
Doris, Thetidis mater 1.
Draco, cur in clypeo Epaminonda 64.
Dracones Laocoontem necant 57.
Duris Samius 63.

E.

Echius à Polite sublatus 24.
Epaminondae in tumulo Clypeus cum Dracone 64.
Epeus Equi Trojani fabricator 58.
Equi Pyrae mortuorum injecti 42.
certaminum praemia 43.
Achillis Peleo à Diis dati 27.

Equus

Equus Durius in urbem attractus 58.
in arcem Minervæ ductus 57.
ei infestus Laocoon 57.
Euchenor à Paride interfectus 21.
Eumæus Ulyssi baculum dedit 71.
Eumelus certat in ludis fun. Patrocli 43.
ex curru excussus. ib.
Euphorbus Patroclum vulnerat. 27.
Euripides 41.64.65.
Eurydamas à Diomede percussus 59.
Eurylochus Ulyssis socius 69.
Eurypylus à Paride vulneratus 24.
Eurypylus Heros 53.
ex Prosapia Herculis. ib. & 54.
Telephi & Astyochæ filius. ib.
Venustissimus & fortissimus. ib.
Ceteos Trojam adduxit. ib.
Ejus Effigies. ib.
Antinoo similis. ib.
Nirea & Machaonem interfecit 54.
Nireo cæso insultat. ib.
à Neoptolemo sublatus 55.
ei arma detracta. ib.
Eustathius 26.53.

F.

Fabrettus 2.12.24. &c.
Ferrum in ignem fun. projectum 42.
præmium certaminum 43.
Festus 62.
Fœminæ præmia certaminum 43.
Formaide ea certant Deæ 1.
muliebre donum 53.
donum breve. ib.
Funeratores Pyram Patrocli exstruunt 42.

G.

Genu tangebant supplices 17.36.
Gladiator rude donatus 71.
Gorlæus edente Gronovio 5.
Græci de peste consultantes 15.
ex Equo descendentes 58.
Gronovius 70.

H.

Hadrianus imp. 53.
ejus amores. ib.
Harpalionem interfecit Meriones 21.
Hastam Achillis nemo vibrare voluit 25.
Hector Græcorum murum superat 18.
Trojanos animat 19.
Antimachum interficit. ib.
cum Ajace congressus 21.24.
ejus Effigies & simulacrum 22.
Trojanorum fortissimus. ib.
fata sua evitare non valet. ib.
an barbatus? an imberbis? ib.
Marti assimilatus 22.
ab Iliensibus divino honore cultus. ib.
eum excitans Apollo 23.
Pastor populorum. ib.
ejus Pugna ad Græcorum naves 24.
Stichium & Arcesilaum occidit. ib.
fatum & juventutem suam deplorans 40
cum arcu pictus. ib.
hastâ pugnavit. ib.
Lycophronem interfecit 24.
occiso Patroclo Automedonti infestus 27.
in fugam compulsus. ib.
Patroclo arma detraxit. ib.
periculo subductus ab Apolline 36.
cum Achille congreditur 39.

Hector. ejus interitus 40.
ab Achille tractus. 41.
ejus Cadaver Priamo restitutum 45.
Achilli interitum prædixit 49.
ejus domus celsa 59.
ad ejus tumulum sedentes Trojades 64.
Leoni comparatus 64.
Hecuba ad tumulum Hectoris 64.
Ulyssi sorte cessit. ib.
Polyxenam filiam amplectitur. ib.
Helena rapitur 8.
πεντάλεκτρος 63.
ex Theseo Iphigeniam peperit. ib.
Helenus Deipyrum interfecit 21.
à Menelao vulneratus. ib.
vates 24.
ad tumulum Hectoris 64.
cum Ulysse colloquitur. ib.
Mœstus in tabula Polygnoti. ib.
Herceus Jupiter 59.
Hercules robustus cum diis agens 50.
Telephi ex Auge Pater 53.
Hippodamas ab Achille interfectus 35.
Homines peste consumti 14. 15.
Homerus 6. 13. 14. &c.
Horatius 26.
ejus interpretes 71.
Hyginus 1. 3. 9. &c.
Hypsenorem confecit Deiphobus 20.

I.

Jasum spoliavit Æneas 24.
Ida populus opulentus 35.
Idomeneus Othrioneo cæso Asium persequens 19.
cretensis. ib
Alcathoum confecit 20.
Idomeneus Mimantem percussit 59.
Igne quos sepeliri nefas 52.
Ilienses Hectorem divinis honoribus coluere 22.
Ilioneus Phorbantis fil. à Peneleo interfectus 23.
à Diomede percussus 59.
Ilium superbum & domus Divûm 59.
Imbrius à Teucro interfectus 19.
Infantum ablatio & susceptio 2.
Iphigeniæ sacrificium 11.
Helenæ ex Theseo filia 63.
Iphis è Scyro 30.
Patroclum oblectavit. ib.
Patroclum luget. ib.
Iphition Otryntiades ab Achille interfectus 35.
Iris ad Priamum missa 44.
Julus Æneæ fil. 66.
Juno de forma certat 1.
Xantum Equum vocalem facit 33.
Equo Trojano accessum parat 58.
Jupiter Pomum Eridis Mercurio tradit 1.
arbitrum formæ Paridem facit. ib.
Apollinem mittit ad Hectorem 23.
Auxilium Diis liberum pronunciat 34.
ei supplicans Thetis 17.
Saturnides. ib.
Thetidi dextram porrigit. ib.
ei displicet pertinacia 44.
Thetidem ad Achillem mittit. ib.
Iridem ad Priamum mittit. ib.
Herceus, ejus ara 39. 62.

L.

Laocoon 57.
cum filiis à Draconibus occisus. ib.

Laocoon hastam in Equum Darium misit. ib.
Acœtis filius & Anchisæ frater. ib.
Apollinis sacerdos. ib.
uxorem duxit invito Apolline. ib.
Neptuno sacrificat. ib.
ira Minervæ in furorem actus. ib.
ejus statua. ib.
Laomedontis ossa 47.
Leana fata 5.
Lebetes certaminum præmia 43.
inter dona Priami 44.
Lemnus officina Vulcani 31.
Leo in clypeo, tumulo Hectoris imposito 64.
roboris insigne. ib.
Leonem venatur Achilles 5.
Leonum visceribus victitat Achilles. ib.
Lesches 46. 61. 63.
Libatiius Sophista 49.
Livius 71.
Lotio infantum 2.
Lucerna El. Brand. 41.
Lucianus 7.
Luctus circa Patrocli cadaver 30.
Ludi funebres 43.
Lycomedes Rex Scyri 9.
ei Achillem commendat Thetis. ib.
Lycophron Poeta 58. 63.
Lycophron Mastoris fil. 24.
ab Hectore occisus. ib.
Lynces imbelles 5.
Lyrâ canens Sirene 69.

M.

Macer 46.
Maceria sacra 65.
Machaon Æsculapii fil. 54.
ab Eurypylo interfectus. ib.
Mamilia Telegoni filia
ab ea Mamilii. ib. 71.
Mamilius Limetanus Ulyssem signavit 71.
Tusculanus ab Ulysse & Circe oriundus. ib.
Marmor Aracalitanum 41. &c.
Mastor Lycophronis pater 24.
Mecistus à Polydamante sublatus 24.
Medon ab Ænea spoliatus 24.
Meges Desopeten occidit 59.
Mellis amphoræ cadaveribus cremandis apposita 42.
Memnon Auroræ filius 48.
Priami ex fratre Tithono nepos, ib.
Trojanis Æthiopes adduxit. ib.
Nestorem aggressus Antilochum occidit. ibid.
cum Achille congressus. ib.
pulcher, divinus. ib.
ab Achille occisus. ib.
Menelaus Helenum vulneravit 21.
Pisandrum peremit. ib.
Patroclum luget 28.
Patrocli cadaver Trojanis eripit ib. 29.
certat in ludis funebribus 43.
in Helenam irruit 59.
veneris nutu ab Helena vim abstinet. ib.
Mercurius cum Deabus ad Paridem mittitur 1.
Priami dux ad Achillem 44.
an dona ex curru sustulerit. ib.
Æneam Troja educit 59. 66.
Meriones Deiphobum hasta petit 19.
Deiphobum vulnerat 20.
Adamantem Asiadem interficit 21.
Harpalionem interficit. ib.
Acamantem interficit 26.

Merio

Meriones Idomenei ex fratre nepos 26.
Marti similis. ib.
Patrocli cadaver pugnæ eripit 29.
certat in ludis fun. Patrocli 44.
Metæ in ludis signatæ 43.
Mimas ab Idomeneo percussus 59.
Minerva certat de forma 1.
Achillem refocillat 32. 37.
habitu Deiphobi 39.
Achilli hastam reddit. ib.
ejus Templum Trojæ 59.
ejus ad genua Cassandra violata 60.
Ajacem fulmine ferit 68.
Misenus 67.
Morellii Specimen rei Nummariæ 7.
Mortuos cremandi ritus 42.
Muli peste consumti 14.
præmia certaminum 43.
Muri Iliaci 41.
Murus Græcorum castris obductus 18.
Musæ Achillem planxere 50.
Myrmidones cum Patroclo in pugnam missi 25. 27.

N.

Nais Nympha, Iphitionis mater 35.
Navis in terram subducta 24.
Protesilai an Ajacis? ib.
unica classem adumbrat 67.
Nauplius facem sceleratam extollens 68.
filii Palamedis injurias ulciscitur. ib.
Græcos naufragio superstites interficit. ibid.
Ναύσταθμον *Græcorum* 12.
unde dictum? ib.
juxta Sigæum. ib.
Neoptolemus Achillis filius 49.
Neoptolemus à Græcis accitus 53. 55.
Trojanos domuit. ib.
Eurypylum interfecit. ib.
Eurypylo arma detraxit. ib.
an Corœbum interfecerit? 61.
Priamum interficit 62.
Pyrrhus dictus. ib.
Polyxenam immolat 65.
Neptunus Ajacem concitans 18.
Danaos in prælium reduxit. ib.
γαιήοχος, ἐννοσίγαιος. ibid.
Calchanti assimilatus. ib.
Ajaces allocutus. ib.
habitu Græco delineatus. ib.
Æneam pugnæ eripuit 34.
ἐνοσίχθων. ibid.
confirmat Achillem 37.
Thetidi filii immortalitatem spondet 30.
ei sacrificat Laocoon. 57.
Nereus Thetidis Pater 1.
Nestor concionatur frustra 15.
senis instar pictus. ib.
Ejus ætas. ib.
Agamemnoni assidet. ib.
Eum aggreditur Memnon 48.
Eum protegit filius Antilochus. ib.
Achillem contra Memnonem excitat. ib.
Nicomachus Ulyssis simulacro pileum addidit 71.
Nireus ab Eurypylo interfectus 54.
imbellis. ib.
ex Syma. ib.
quot naves ad Trojam duxerit. ib.
filius Aglaiæ & Charopi. ib.
pulcherrimus post Achillem. ib.
Diis similis. ib.
Nuptiæ Pelei & Thetidis. 1.

Ocreas

O.

Ocreas Achilli fecit Vulcanus 31.
Olei amphoræ cadaveribus apposita 42.
Ὁπλοποιία armorum constructio 31.
Orpheus 4. 69.
Ossa avia 5.
Othrioneus ab Idomeneo cæsus 19.
ex Cabeso. ib.
pactus Nuptias Cassandræ. ib.
tractus per pugnam. ib.
Otrynteus Pater Iphitionis 35.
urbium eversor. ib.
Oves & boves mactatæ in funeribus 42.
Ovidius 7. 11. 46. 65.

P.

Palladium Trojæ ablatum 56.
Pallas Achillis iræ obstat. 15.
Vulcano adstans cur? 31.
Artium præses & numen bellicum. ib.
Armorum validitatem dijudicat. ib.
Pallia inter dona Priami 44.
Pammon natus Priami à Neoptolemo interemtus 62.
Panæus Pictor 46.
Penthesileam pinxit. ib.
Papinius vide Statius
Paris formæ arbiter 1. 7.
Patris in Ida pecora pascens. ib.
Deas nudas videre vult 7.
Helenæ colloquitur 8.
Euchenorem interficit 21.
Dejochum sustulit. ib.
Diomedem & Eurypylum sagittâ vulneravit 24.
an Achillem occiderit? 49.
Paris Achillis cadaver rapturus, ib.
in urbem rejectus. ib.
Patroclus Achillis arma impetrat 25.
Eurypilum fovit. ib.
Cebrionem interfecit 27.
ab Euphorbo vulneratus. ib.
ab Hectore occisus 27.
de cadavere ejus pugna 28.
Menœtiades. ib.
ejus cadaver in castra revectum 29.
ejus cadaver lavatur & ungitur 30.
ejus justa funebria 42.
ejus sepulchrum cum Achille commune 50.
Pausanias 4. 22. 24. &c.
Pedasus Achillis Eqvus 27.
à Sarpedone occisus. ib.
Peleus Æaci filius 1.
Ejus cum Thetide Nuptiæ 1.
Achillem Chironi an tradiderit? 4.
Phœnicem cum Achille misit 33.
Pelias, Achillis hasta 55.
Pelion mons 1.
εἰνοσίφυλλος frondosus 4.
Penates dii Trojæ erepti 66.
Peneleus Acamantem petiturus 23.
Ilioneum occidit. ib.
Corœbum interfecit 61.
Penthesilea cum Amazonibus Trojam venit 46.
egregia facinora edidit. ib.
ab Achille cæsa. ib.
formâ Deabus æquiparanda. ib.
eam sustinens Achilles. ib.
ejus tumulus 47.
Pepli inter dona Priami 44.

Percoteurbs 19.
Pergameni iidem qui Cetii 58.
Caico adjacentes. ib.
eorum Conditores. ib.
eorum Nummi. ib.
Pergamum 59.
Perimedes Ulyßis socius 69.
Pesenor Clytii Pater 24.
Pestis 14.
Graecorum castris immissa. ib.
Cane & homine adumbrata. ib.
Philostratus 5. 6. 22. &c.
Phoenix Legatus ad Achillem 25. 33.
Achillem educavit. ib.
Patroclum luget 30.
Achilles Pater 33.
à Peleo cum Achille missus. ib.
Senex Equitator. ib.
speculator Ludorum 42. 43.
Achillem plangit 50.
Phorbas. vid. Diomeda.
Phryges fugientes 38.
Equum Trojanum trahunt 58.
iidem cum Trojanis. ib.
Phthia Equis fœcunda 46.
Pietas Diis etiam in hoste placet 34.
Pighii MSC. 31.
Pileus Ulyßis statuæ additus 71.
Pisander à Menelao peremtus 21.
Plinius 57. 71.
Plutarchus 6. 71.
Plutoni Galeam dedicavit Ulyßes 70.
Poculum inter dona Priami 44.
Podarces à Penthesilea cæsus 46.
Polites Echium sustulit 24.
an prælio ad naves interfuerit? 24.
unus natorum Priami 59.
ad aram Jovis Hercei cæsus. ibid.
Pollux Tor 30.
Pollio prætor sub Hadriano 53.
Polydamas Panthoides 24.
Prothoenorem occidit 21.
idem Ajacis evitat. ibid.
videbat antrorsum & retrorsum. ibid.
Mecistum sustulit. ibid.
Polydorus ab Achille interemtus 34. 35.
Polygnoti tabula Delphis dedicata 22, 46.
Polyxena ad tumulum Hectoris 64.
ad sacrificium petitur. ibid.
amplectitur Hecubam. ibid.
immolatur 65.
an sibi manus intulerit? ibid.
ubi sepulta. ibid.
Pomponius Porphyrion Horatii interpres 71.
Porta Scæa 59. 58.
an Equus per eam ductus? ibid.
ejus limina à Neptuno discussa. ibid.
Prælium urbs 19.
Præsagia de Achillis morte 49.
Priamus Paridis pater 8.
portas fugientibus apertas esse jubet 38.
Hectorem tractum ex mœnibus prospicit 41.
Hectoris cadaver redimit 44.
ad Achillis pedes provolutus. ibid.
Sinoni vincula laxari jubet 58.
Ejus arx alta 59.
ad aram Jovis Hercei occisus 59. 62.
Ejus filii. ibid.
Promachus Bœotius ab Acamante stratus 23.
Prometheus vaticinium Themidis de Thetide Jovi aperuit 1.
Proserpinæ Galeam dedicavit Ulyßes 70.
Prothoenor à Polydamante occisus 21.
Ptolemæus Hephæstion 49. 64.
Puerperii de ritu Caspar Bartholinus 2.
Pyra Patrocli 42.
Pyracmon Cyclops 31.

Pyrrhus vid. Neoptolemus 62.

Q.

Quintus Smyrneus 41. 46. &c.
alias Quintus Calaber dictus 46.

R.

Remi navigio ad sptatt 67.
inter arma Misen. ibid.

S.

Sabinæ Nummi 53.
Samothracia 65.
Sarpedon Græcorum murum superavit 18.
Pedasum Achillis Equum occidit 27.
interfectus. ibid.
Scæa porta 39. 58.
Scamander Achillem cad averibus obruit 37.
pileo insignitus. ibid.
vid. Xanthus.
Scyrus. in eam delatus Achilles 9.
Segtinus 22. 53.
Sellæ Amyclai 48.
Selleis fluv. 19.
Sestus 19.
Servius 49.
Severi imp. Numisma ab Iliensib. percussum 22.
Sigeum 12.
Sinon 58.
Sirenes prætervectus Ulysses 69.
de iis Dialogus. ibid.
earum instrumenta Musica. ibid.
unde plumas pedesq; avium? ibid.
Acheloides dictæ. ibid.
Sophocles 49. 51. 52
Spanhemii Elogium 53.
Spartiunde dicti 64.
Speculator in Ludis 43.
Sperchio fl. comam nutrivit Achilles 42.
Statius 3. 5. 6. 9. 10.
Stephanonij Gemmæ 32.
Steropes, Cyclops 31.
Stesichorus 46.
Stichius ab Hectore occisus 24.
Strabo 12. 52.
Stygi immersus Achilles 3.
Sues fulminea 5.
Supplicantium ritus 17. 36.

T.

Tabulæ Iliacæ pars deperdita 18.
interpres Fabrettus 46.
Talthybius Troadibus sortitionem nunciat 64.
Talus Achillis dexter Styge non tinctus 8.
Tapetes inter dona Priami 44.
Tecmessa 58
Telegonus Ulyssis ex Circe filius 71.
Tusculum condidit. ibid.
Telephus Eurypyli Pater 53.
Pergami conditor. ibid.
Tenedus 57.
Tentorium Achillis 44.
Tertullianus 65.
Teucer Imbrium interfecit 19.
sub Ajacis clypeo arcum tetendit 24.
Clytum percussit. ibid.
Thalami filiorum Priami 59.
Thersites loquax 46.
Achillem insectatur. ibid.
ab Achille occisus. ibid.
Themidis de Thetide vaticinium 1.
Thesaurus El. Brand. 8. 56.
El: Palatinus 31.
Thesei mater Æthra 63.
filii Acamas & Demophoon. ibid.
Thetis Nerei & Doridis filia 1.
ejus & Pelei nuptiæ. ibid.
filium patre fortiorem paritura. ibid.
puerpera 2.
Achillem Stygi immergit 3.
filios igne urebat, ambrosia ungebat. ibid.
Achillem Chironi tradit 4.
Jovi supplicat pro Achille 17.
Jovem in partes traxit 18.
Achilli arma à Vulcano impetrat 31.
cum armis in Nummo 32.
arma ante Achillem ponit. ibid.

Thetis ad Achillem missa
Achillem plangit 50.
arma Achillis cui donaverit 51.
Thoonem interfecit Antilochus 21.
Thoracem Achilli fecit Vulcanus 31.
Thyatirenorum Nummus 31.
Thymbræus Laocoontis filius 57.
Tibiis canens Sirene 69.
Tigris Maxima 5.
Tisiphonus à Neoptolemo occisus 62.
Tithonus Priami frater 48.
Titi Imp. domus statuâ Laocoontis ornata 37.
Tityus 50.
Tmolus nivosus 35.
Tripodes certaminum præmia 43.
inter dona Priami 44.
Tristanus 22. 31.
Troades 58.
ad tumulum Hectoris 64.
eis sortitionem annunciat Talthybius. ibid.
Troja urbs alta 23.
perjura 34.
capta 59.
ejus excidium. ibid.
ejus Muri alti, domus celsæ. ibid.
Trojam Græcorum Murum superarunt 18.
eorum fuga & cædes 23.
Cæsos spoliant 24.
cadaver Patrocli trahunt 28.
Achillem fugiunt 38.
eorum filii in funere Patrocli mactati 42.
Achillem mortuum formidant 49.
Circa Equum Dureum tripudiantes 58.
Tryphiodorus 57. 58. &c.
Tubam gestat Misenus 67.
Tumulus Hectoris descriptus 64.
Achillis Patroclo communis 65.
Achillis & Polyxenæ. ibid.
Tunica inter dona Priami 44.
Tusculum oppidum 71.
à quo conditum. ibid.

U.

Ventis supplicatum in funeribus 42.
Venus Vulcano adstans in Gemma 31.
de forma certat 1.
an Æneam Troja eduxerit 59. 66.
ejus Templum 52. 59.
Vinum humi fusum in funeribus 42.
Virgilius 21. 31. &c.
Ulysses, Achillem detexit 16.
Chryseidem reduxit 16.
Achillem propugnavit 49.
arma Achillis obtinuit 51.
cum Diomede Palladium abstulit 56.
Ejus naufragium 52.
scelerum inventor 56.
cum Heleno colloquitur 64.
Polyxenam ad sacrificium deposcit. ibid.
Polyxenæ immolationi adest 65.
Sirenes prætervectus 69.
ad malum religatus. ibid.
Galeam Proserpinæ dedicans 70.
qua astutia canum iram effugerit 71.
ejus ex Circe filius Telegonus. ibid.
ejus simulacro quis pileum addiderit. ibid.
in Patriam redux. ibid.
cum pileo palleo & baculo pictus. ibid.
à Cane agnitus. ibid.
Ursæ tristes 5.
Ursinus 71.
Vulcanus arma Achillis fabricat 31.
ejus domus stellata. ibid.
ejus officina in Lemno. ibid.
Clypeum Æneæ fabricat. ibid.

X.

Xantus equus Achillis 27.
vocalis à Junone factus 33.
Xanthus fl. cadaveribus repletur 37.
Cadavera in Achillem impellit. ibid.
Idem cum Scamandro. ibid.
Diis ita vocatus. ibid.
Velo divinitatis ornatus. ibid.

NVPTIAE
PELEI ET THETIDIS

EX M SC PICHII

2 ACHILLIS
NATIVITAS

MARMOR
ARACAELITANVM
AP·FABRETT·AD·T.AB·ILIAC·P.355

3 ACHILLES
STYGI IMMERSVS

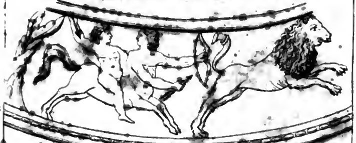
MARMOR
ARACAELITANVM
AP. FABRET. AD TAB. ILIAC. P. 357

4 ACHILLES
CHIRONI TRADITVS

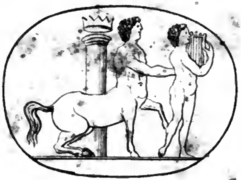
MARMOR
ARACAELITANVM
AP. FABRETT. AD TAB. ILIAC. P. 357

5 ACHILLES
VENATIONES EDOCTVS

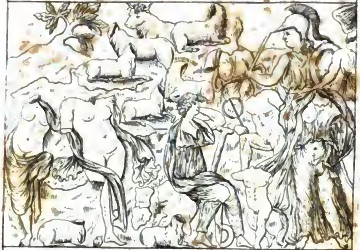
MARMOR
ARACAELITANVM
AP·FABRETT·AD·TAB·ILIAC·P 367

6 ACHILLES
MVSICAM EDOCTVS

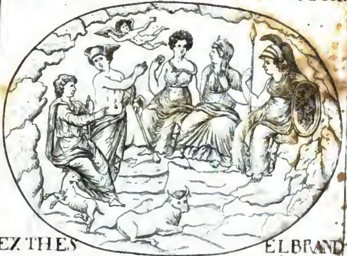

AP FABRETT IN ADDENDIS

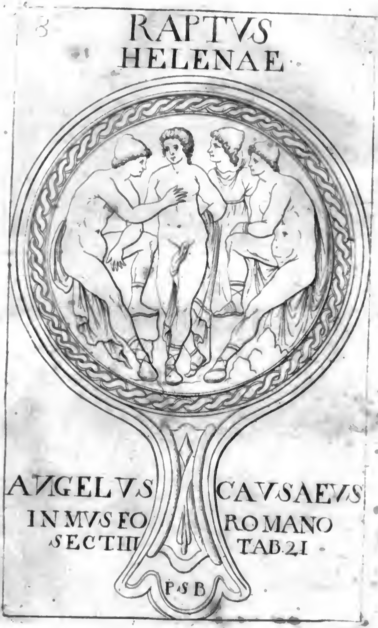
7 IVDICIVM
PARIDIS

EX MSC. PICHII

EX THES EL BRAND

3
RAPTVS
HELENAE
AVGELVS CAVSAEVS
IN MVS FO ROMANO
SECT IIII TAB. 21
PSB

9 ACHILLES
DEIDAMIAE·COHABITANS

MARMOR
ARACAELITANVM
AP·FABRETT·AD·TAB·ILIAC·P·358

10 ACHILLES
VLYSSIS·ASTV DETECTVS

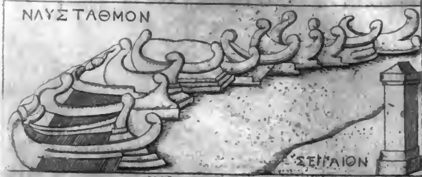

MARMOR
ARACAELITANVM
AP FABRETT AD·TAB ILIAC P 35[illegible]

µ SACRIFICIVM IPHIGENIAE

12 ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ GRAECORVM

EX TAB ILIAC

13 CHRYSES APOLLINEM INVOCANS

ΙΕΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΣΜΙΝΘΕΩΣ
ΧΡΥΣΗΣ

EX TAB ILIAC

PESTIS

ΛΟΙΜΟΣ

EX TAB. ILIAC.

15

GRAECI DE PESTE AVERTENDA CONSVLTANTES.

ΚΑΛΧΑΣ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΝΕΣΤΩΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΘΗΝΑ

EX TAB. ILIAC.

16 VLYSSES
CHRYSEIDEM REDVCENS

EX TAB ILIAC

17 THETIS
IOVI SVPPLICANS

EX TAB ILIAC

18 NEPTVNVS
AIACEM CONCITANS.

EX TAB ILIAC

19 IDOMENEVS
OTHRIONEO CAESO ASIVM
PERSEQVENS

EX TAB ILIAC

20 AENEAS
APHAREVM INTERFICIENS

EX TAB ILIAC

21 AIAX
ARCHELOCHVM FERIENS

EX TAB ILIAC

25 PATROCLVS ACHILLIS ARMA INDVENS

ΠΑΙΡΟΚΛΟΣ ΦΟΙΝΙΞ ΔΙΟΜΗΔΗΣΑΧΙΛΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

26 MERIONES ACAMANTEM OCCIDENS

Μ·ΗΡΙΟΝΗΣ ΑΚΑΜΑΣ

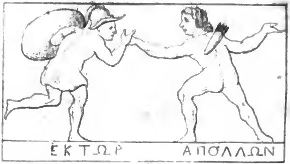
EX TAB. ILIAC.

22. HECTORIS EFFIGIES

EX MVSEO ABB. S. GENO VEFAE PAR.

23. HECTOREM EXCITANS APOLLO

22. HECTOR MARTI SIMILIS

EX SEGVINO P. 34.

24. HECTORIS PVGNA AD GRAECORVM NAVES

EX TAB. ILIAC.

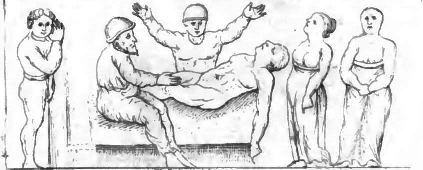
PATROCLI CADAVER IN CASTRA RELATVM.

29

EX TAB. ILIAC.

30 LVCTVS CIRCA PATROCLI CADAVER.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ

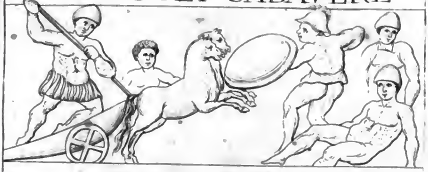
EX TAB. ILIAC.

27 HECTOR
OCCISO PATROCLO
AVTOMEDONTI INFESTVS

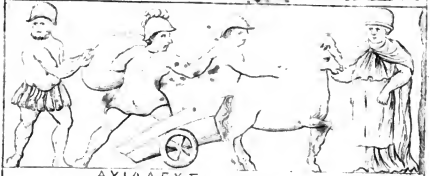
EX TAB. ILIAC.

PVGNA
28 DE
PATROCLI CADAVERE

EX TAB. ILIAC.

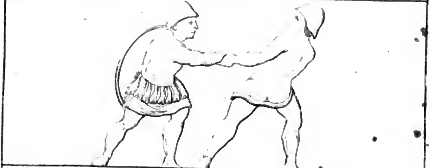
33 ACHILLES
IN PRAELIVM REVERTENS

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

34 NEPTVNVS
AENEAM PVGNAE ERIPIENS

ΠΟΣΙΔΩΝ

EX TAB. ILIAC.

31 THETIS
ACHILLI ARMA A VVLCANO
IMPETRANS.

ΘΕΤΙΣ ΟΠΛΟΠΟΙΑ ΗΦΑΙΣΤΟΣ

EX TAB. ILIAC.

32 ACHILLES
ACCEPTA A THETIDE ARMA
INDVENS.

ΘΕΤΙΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΦΟΙΝΙΞ

EX TAB. ILIAC.

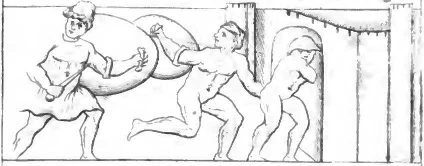
37 ACHILLEM
A SCAMANDRO CADAVERIBVS OBRVTVM
CONFIRMANS NEPTVNVS

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΟΣΙΔΟΝ

EX TAB ILIAC

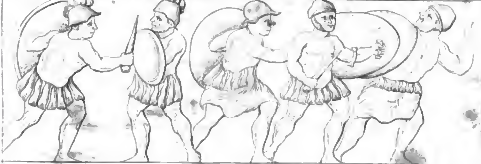
ACHILLEM
38 FVGIENTES TROIANI

ΦΡΥΓΕΣ

EX TAB ILIAC

35 ACHILLES
IPHITIONEM DEMOLEONTEM
ET HIPPODAMANTEM PERCUTIENS

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

36 APOLLO
HECTOREM PERICULO
SUPDUCENS.

EX TAB. ILIAC.

41

ACHILLES HECTOREM TRAHENS

ΕΚΤΟΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

EL.

MARMOR ARACAELIT.

[illegible]

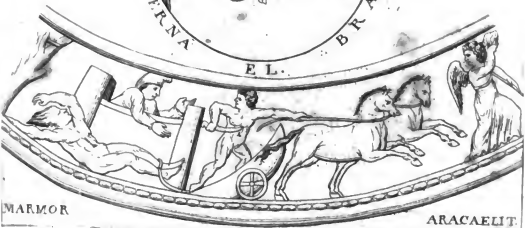
ACHILLES
HECTOREM TRAHENS.

ΕΚΤΟΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

MARMOR ARACAELIT.

ACHILLIS CVM HECTORE PVGNA.

39.

40. MARMOR ARACAELITANVM

AP. FABRETT AD TAB ILIAC P 360.

HECTORIS INTERITVS.

EX TAB. ILIAC.

[illegible]

[illegible]

44 PRIAMVS

HECTORIS CADAVER

AB ACHILLE REDIMENS.

EX TAB. ILIAC.

45 ACHILLES

HECTORIS CADAVER

PRIAMO RESTITVENS.

EX TAB. ILIAC.

42 PATROCLI
IVSTA FVNEBRIA

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΥΣΙΣ ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ

EX TAB. ILIAC.

43 LVDI FVNEBRES

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΓ

EX TAB. ILIAC.

46 ACHILLES
PENTHESILEAM SUSTINENS.

ΚΗΣ ΠΕΝΘΕΣΙΛΕΙΑ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

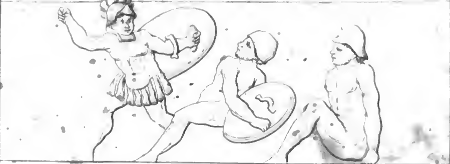
47 ACHILLES
THERSITEN OCCIDENS.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΘΕΡΣΙΤΗΣ

EX TAB ILIAC

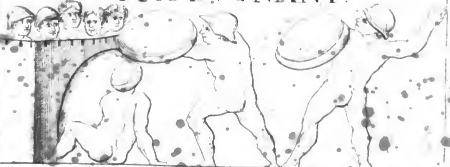
48 ACHILLES
CVM MEMNONE CONGRESSVS

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΕΜΝΩΝ ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ

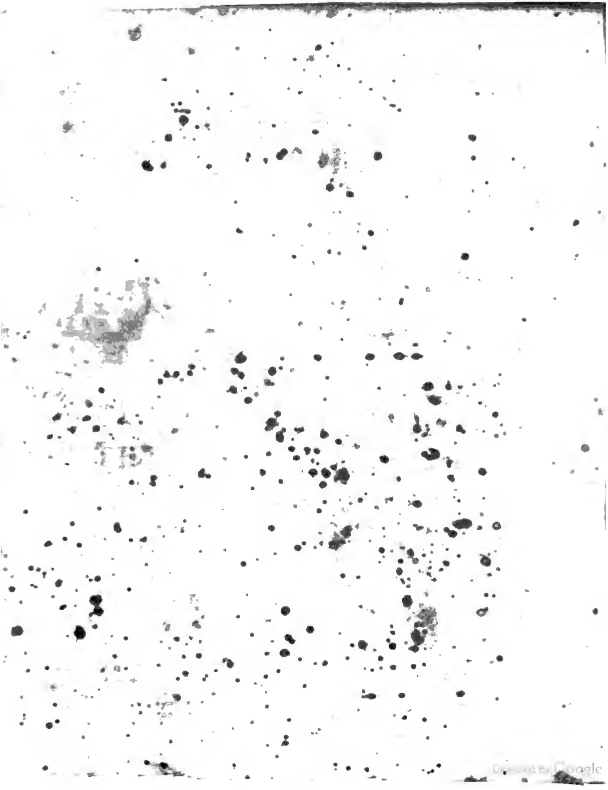
EX TAB. ILIAC.

ACHILLEM CADENTEM
49 AIAX ET VLYSSES
PROPVGNANT.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΙΑΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ

EX TAB. ILIAC.

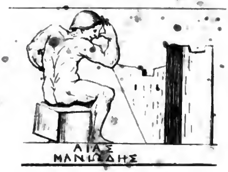

50 ACHILLIS SEPVLTVRA ET LVCTVS

EX TAB. ILIAC.

51 AIAX INSANIENS

EX TAB. ILIAC.

52 AIACIS INTERITVS

AP PATINVM.

53 EVRYPYLVS HEROS

SPANH. DE PR. NVM. P. 479

54 EVPYPYLVS
NIREA ET MACHAONEM
INTERFICIENS

EX TAB. ILIAC.

55 EVRYPYLVS

A NEOPTOLEMO SVBLATVS

ΕΥ[illegible]ΥΠΥΛΟΣ

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ

EX. TAB. ILIAC.

VLYSSES ET DIOMEDES

56 PALLADIVM

AVFERENTES

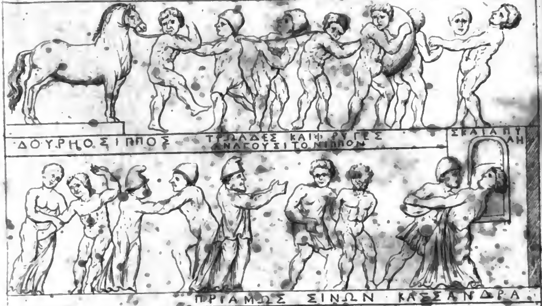

EX. TAB. ILIAC.

27 LAOCOON.

58. EQVVS DVREVS IN VRBEM ATTRACTVS.

EX TAB. ILIAC.

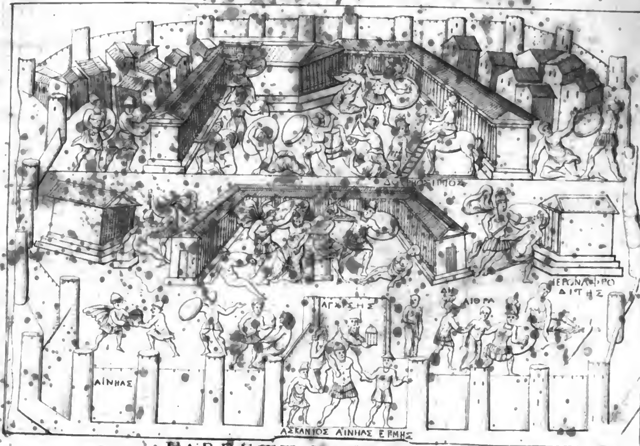

AP. LICETVM IN GEMMA.

EX TAB. ILIAC.

59 TROIA CAPTA

FABRETT. IN. ILIAC. TAB.

90. CASSANDRA AB AIACE VIOLATA.

EX TAB. ILIAC.

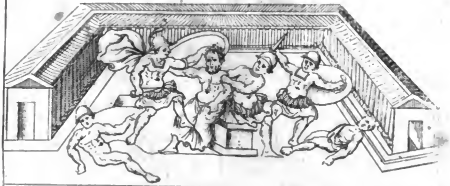
EX CARTARIO.

61 COROEBVS
A PENELEO INTERFECTVS.

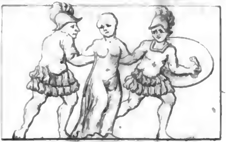
EX TAB. ILIAC.

62 PRIAMVS
AD ARAM IOVIS HERCEI
CAESVS.

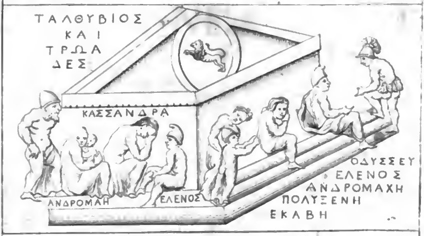
EX TAB. ILIAC.

63. AETHRA
A NEPOTIBVS AGNITA.

EX TAB. ILIAC.

64 TROADES
AD TVMVLVM HECTORIS.

EX TAB. ILIAC.

65 POLYXENA
AD ACHILLIS TVMVLVM
IMMOLATA

EX TAB ILIAC

66 AENEAS
PATRIAM RELINQVENS

EX TAB ILIAC

67 AENEAS
NAVES CONSCENDENS

EX TAB ILIAC

68. NAVPLIVS
FACEM SCELERATAM
EXTOLLENS

EX GOLZIO

99.

VLYSSES
SIRENES PRAETERNAVIGANS.

EX TAB. ILIAC.

EX. MSC. PICHII FABRETT IN ADDENDIS.

VLYSSES GALEAM DEDICANS.

70.

EX GORLAEO. GRONOVII. TOM I. P. 170.

VLYSSES IN PATRIAM REDVX.

71.

EX NVMMO MAMILIORVM.